

บทที่ 3

การวิเคราะห์ทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้อ่อน

การที่จะทราบฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมใด อุตสาหกรรมหนึ่ง จำเป็นที่จะต้องทำการวิเคราะห์ทางการเงิน (Financial Analysis) โดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ เช่น อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) งบแสดงฐานะการเงิน (Commonsize Statement) งบแสดงที่มาและใช้ไปของเงินทุน (Sources and Uses of Funds) กราฟแสดงแนวโน้มทางการเงิน (Financial Trend) โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงิน ทั้งงบดุลและงบกำไรขาดทุนมาเปรียบเทียบกัน แทนที่จะใช้วิธีวิเคราะห์จากข้อมูลทางการเงินแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง นำไปใช้ในการตัดสินใจดำเนินการหรือวางนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios Analysis)

อัตราส่วนการเงินแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

1. อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง (Liquidity)

เมื่อพิจารณาถึงสภาพคล่อง คือการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนกับหนี้สินหมุนเวียน ธุรกิจใดมีสินทรัพย์หมุนเวียนสูงกว่าหนี้สินหมุนเวียน ก็เป็นเครื่องแสดงในชั้นต้นว่าธุรกิจนั้นมีความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนเมื่อถึงกำหนด อัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์สภาพคล่องได้แก่

1.1 อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.2 อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแกม (Acid Test Ratio)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้าคงคลัง}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

1.3 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{ลูกหนี้}}{\text{การขายโดยเฉลี่ยใน 1 วัน}}$$

1.4 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{การขาย}}{\text{สินค้าคงคลัง}}$$

2. อัตราส่วนที่แสดงสภาพเสี่ยง (Leverage Ratio)

อัตราส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่าเจ้าหนี้มีความเสี่ยงมากเพียงใดในการเข้ามาลงทุนกับเจ้าของอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงนี้ได้แก่

2.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้เจ้าของ (Debt Ratio)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ส่วนของผู้เจ้าของ}}$$

2.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Debt to Total Assets Ratio)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

2.3 อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมด (Current Debt to Total Assets Ratio)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}{\text{เงินลงทุนทั้งหมด}}$$

2.4 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมด (Long-term Debt to Total Capitalization)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{หนี้สินระยะยาว}}{\text{เงินทุนทั้งหมด}}$$

2.5 อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time Interest Earned or Interest Coverage)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

2.6 อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ (Fixed Charge Coverage)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} + \text{ค่าใช้จ่ายประจำ}}{\text{ค่าใช้จ่ายประจำ}}$$

3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน (Efficiency Ratio or Activity Ratio)

การวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานจะเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่าผู้จัดการได้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจว่าเป็นอย่างไร บรรลุเป้าหมายในการจัดการหรือไม่ อัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์เพื่อทราบสมรรถภาพในการดำเนินงานได้แก่

3.1 อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

3.2 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{การขาย}}{\text{สินค้าคงคลัง}}$$

3.3 ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{ลูกหนี้}}{\text{การขายโดยเฉลี่ยใน 1 วัน}}$$

3.4 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ (Fixed Assets Turnover)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{การขาย}}{\text{สินทรัพย์ประจำสุทธิ}}$$

3.5 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Assets Turnover)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{การขาย}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

4. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการหากำไร (Profitability Ratio)

การวิเคราะห์อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการหากำไร เป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทั้งหมดของธุรกิจ ซึ่งบางส่วนก็แสดงให้เห็นแล้วในอัตราส่วนต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นก่อนหน้านี้ ยกเว้นอัตราส่วนที่แสดงถึงสภาพคล่องซึ่งในบางครั้งอาจแสดงผลขัดแย้งกัน กล่าวคือธุรกิจอาจมีสภาพคล่องดี แต่สมรรถภาพในการหากำไรอาจจะไม่ดีเท่าที่ควร อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการหากำไรประกอบด้วย

4.1 อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อค่าขาย (Gross Profit Margin)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{กำไรเบื้องต้น}}{\text{ค่าขาย}}$$

4.2 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขาย หรืออัตราผลตอบแทนจากค่าขาย (Net Profit Margin)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{ค่าขาย}}$$

4.3 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{สินทรัพย์ที่มีตัวตน}}$$

4.4 อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Net Worth)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

อุตสาหกรรมไม้อ่อน
งบการเงินเปรียบเทียบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึงปี พ.ศ. 2523

(Financial Statement)

	จำนวนเงิน (หน่วย:1,000 บาท)				
	2519	2520	2521	2522	2523
<u>งบดุล</u>					
<u>สินทรัพย์</u>					
<u>สินทรัพย์หมุนเวียน</u>					
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	4,355	5,379	4,584	2,466	2,402
เงินมีค้ำ	422	2,155	2,671	3,953	4,616
พันธบัตรรัฐบาล	60	84	150	150	150
เงินให้ยืมระยะสั้น	11,127	5,000	-	-	11,500
ลูกหนี้การค้าและตั๋วเงินรับ	31,865	34,774	35,544	35,637	51,299
หัก สำรองหนี้สูญ	(446)	(1,227)	(1,164)	(1,164)	(1,164)
ตั๋วส่วนลดขายให้ธนาคาร	(9,390)	-	-	-	-
สินค้าคงคลัง	120,970	213,167	213,724	248,319	270,796
วัสดุคงเหลือ	618	568	751	934	1,413
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	5,741	598	2,668	4,340	2,032
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	5,771	3,920	3,738	5,696	6,326
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	171,093	264,418	262,666	300,331	349,370
<u>เงินลงทุน</u>					
เงินให้ยืมแก่บริษัทในเครือ	-	-	5,431	19,637	-
เงินลงทุนในบริษัทอื่น	-	-	-	-	1,027
รวมเงินลงทุน	-	-	5,431	19,637	1,027
<u>สินทรัพย์ประจำ</u>					
ที่ดินและค่าปรับปรุงที่ดิน	19,263	20,801	19,295	31,203	31,968

	จำนวนเงิน (หน่วย: 1,000 บาท)				
	2519	2520	2521	2522	2523
อาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้าง	56,993	64,101	66,165	84,518	38,784
เครื่องจักรและอุปกรณ์	111,999	116,434	122,575	163,257	172,466
เครื่องใช้ในโรงงาน	1,103	1,345	1,742	2,027	2,240
เครื่องใช้สำนักงาน	1,192	1,790	1,898	2,708	2,652
เครื่องตกแต่งและติดตั้ง	778	801	919	1,570	1,762
ยานพาหนะ	4,136	6,564	7,755	11,115	10,075
<u>หัก</u> ค่าเสื่อมราคาสะสม	(10,280)	(14,558)	(19,086)	(25,249)	(33,333)
รวมสินทรัพย์ประจำ	185,184	197,278	201,263	271,149	276,614
<u>สินทรัพย์ไม่มีตัวตน</u>					
ค่าใช้จ่ายในการก่อตั้งกิจการ	8,749	9,975	9,688	9,742	7,855
สิทธิในการเช่า	1,079	1,079	1,099	1,796	1,765
สิทธิบัตร	169	148	127	106	106
ค่านิยม	1,440	1,200	960	720	480
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	11,437	12,402	11,874	12,364	10,206
<u>สินทรัพย์อื่น</u>					
เงินให้กู้ยืมแก่กรมการและลูกจ้าง	6,716	35	1,058	4,012	6,169
รวมสินทรัพย์ทั้งหมด	374,430	474,133	482,292	607,493	643,386

	จำนวนเงิน (หน่วย : 1,000 บาท)				
	2519	2520	2521	2522	2523
<u>หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น</u>					
<u>หนี้สินหมุนเวียน</u>					
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ธนาคาร	60,889	87,904	87,366	105,097	103,880
เงินมัดจำรับจากลูกค้า	270	150	146	266	-
เงินยืมทรอจาย	-	-	2	1,052	307
เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจาย	45,770	41,049	24,233	48,683	64,447
เงินกูระยะสั้น	88,915	107,862	111,513	114,168	113,698
ส่วนของหนี้สินระยะยาวถึงกำหนดชำระ	-	-	3,759	6,451	6,916
ค่าใช้จ่ายคางจาย	3,543	5,473	4,986	7,456	8,315
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	5,794	5,019	908	3,976	3,269
รวมหนี้สินหมุนเวียน	205,181	247,457	232,913	287,149	300,832
<u>หนี้สินระยะยาว</u>					
ตัวสัญญาใช้เงิน	-	-	9,548	10,552	9,267
เงินกูระยะยาว	36,687	33,298	27,197	49,939	71,706
เจ้าหนี้	-	-	138	920	920
รวมหนี้สินระยะยาว	36,687	33,298	36,883	61,411	81,893
<u>หนี้สินอื่น</u>					
เงินกองทุนสะสมพนักงาน	251	483	757	1,175	1,447
รวมหนี้สินทั้งหมด	242,119	281,238	270,553	349,735	384,172
<u>ส่วนของผู้ถือหุ้น</u>					
ทุนออกและเรียกชำระแล้ว					
ทุนสามัญ	153,750	167,750	171,500	216,400	238,900

	จำนวนเงิน (หน่วย : 1,000 บาท)				
	2519	2520	2521	2522	2523
กำไร (ขาดทุน) สะสม	(21,439)	25,145	40,239	41,358	20,314
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	132,311	192,895	211,739	257,758	259,214
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	374,430	474,133	482,292	607,493	643,386
<u>งบกำไรขาดทุน</u>					
<u>รายได้</u>					
รายได้จากการขาย	251,305	363,388	310,709	391,314	383,017
รายได้อื่น	3,558	5,126	5,602	14,639	19,768
รวมรายได้	254,863	368,514	316,311	405,953	401,785
<u>ค่าใช้จ่าย</u>					
ต้นทุนขาย					
วัตถุดิบ	90,905	154,978	129,006	200,417	240,687
ค่าแรงทางตรง	5,743	10,277	11,666	15,989	22,107
ค่าใช้จ่ายโรงงาน	21,391	26,689	36,287	47,268	64,931
รวมต้นทุนการผลิต	118,039	191,944	176,959	263,674	327,725
<u>บวก</u> สินค้าคงเหลือต้นปี	31,056	40,468	65,190	88,280	115,004
<u>หัก</u> สินค้าคงเหลือปลายปี	(39,852)	(65,190)	(88,280)	(118,353)	(135,858)
รวมต้นทุนขาย	172,541	235,922	216,118	297,435	306,871
กำไรเบื้องต้น	82,322	132,592	100,193	108,518	94,914
ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร	52,487	64,198	62,784	76,380	73,524
ดอกเบี้ยจ่าย	19,818	21,806	22,314	30,305	40,953
รวมค่าใช้จ่าย	72,305	86,004	85,098	106,685	114,477
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	10,017	46,588	15,095	1,833	(19,563)

อุตสาหกรรมไม้เนื้อแข็ง

งบแสดงฐานะการเงิน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึงปี พ.ศ. 2523

(Commonsize Statement)

	ขนาดรวม				
	2519	2520	2521	2522	2523
<u>งบดุล</u>					
<u>สินทรัพย์</u>					
<u>สินทรัพย์หมุนเวียน</u>					
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	1.16	1.13	0.95	0.41	0.37
เงินมัดจำ	0.11	0.45	0.55	0.65	0.72
พันธบัตรรัฐบาล	0.02	0.02	0.03	0.02	0.02
เงินในบัญชีระยะสั้น	2.97	1.05	-	-	1.79
ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ	8.51	7.33	7.37	5.87	7.97
หัก สำรองหนี้สูญ	(0.12)	(0.26)	(0.24)	(0.19)	(0.18)
ตัวส่วนลดขายให้ธนาคาร	(2.51)	-	-	-	-
สินค้าคงคลัง	32.31	44.96	44.31	40.88	42.09
วัสดุคงเหลือ	0.17	0.12	0.16	0.15	0.22
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	1.53	0.13	0.55	0.71	0.32
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	1.54	0.83	0.78	0.94	0.98
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	45.69	55.77	54.46	49.44	54.30
<u>เงินลงทุน</u>					
เงินในบัญชีแก่บริษัทในเครือ	-	-	1.13	3.23	-
เงินลงทุนในบริษัทอื่น	-	-	-	-	0.16
รวมเงินลงทุน	-	-	1.13	3.23	0.16
<u>สินทรัพย์ประจำ</u>					
ที่ดินและค่าปรับปรุงที่ดิน	5.14	4.39	4.00	5.14	4.97
อาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้าง	15.22	13.52	13.72	13.91	13.80

	ขนาดรวม				
	2519	2520	2521	2522	2523
เครื่องจักรและอุปกรณ์	29.91	24.56	25.42	26.87	26.81
เครื่องใช้ในโรงงาน	0.29	0.28	0.36	0.33	0.35
เครื่องใช้สำนักงาน	0.32	0.38	0.39	0.45	0.41
เครื่องตกแต่งและติดตั้ง	0.21	0.17	0.19	0.26	0.27
ยานพาหนะ	1.10	1.38	1.61	1.83	1.57
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(2.75)	(3.07)	(3.96)	(4.16)	(5.18)
รวมสินทรัพย์ประจำ	49.46	41.61	41.73	44.63	42.99
<u>สินทรัพย์ไม่มีตัวตน</u>					
ค่าใช้จ่ายในการก่อตั้งกิจการ	2.34	2.10	2.01	1.60	1.22
สิทธิในการเช่า	0.29	0.23	0.23	0.30	0.27
สิทธิบัตร	0.05	0.03	0.03	0.02	0.02
ค่านิยม	0.38	0.25	0.20	0.12	0.07
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	3.05	2.62	2.46	2.04	1.59
<u>สินทรัพย์อื่น</u>					
เงินให้ยืมแก่กรมการและลูกจ้าง	1.79	-	0.22	0.66	0.96
รวมสินทรัพย์ทั้งหมด	100	100	100	100	100

	ขนาดรวม				
	2519	2520	2521	2522	2523
<u>หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น</u>					
<u>หนี้สินหมุนเวียน</u>					
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ธนาคาร	16.26	18.54	18.11	17.30	16.15
เงินมัดจำรับจากลูกค้า	0.07	0.03	0.03	0.04	-
เงินยืมที่คงจ่าย	-	-	-	0.17	0.05
เจ้าหนี้การค้าและตั๋วเงินจ่าย	12.22	8.66	5.02	8.01	10.02
เงินกู้ระยะสั้น	23.75	22.75	23.12	18.79	17.67
ส่วนของหนี้สินระยะยาวถึงกำหนดชำระ ในหนึ่งปี	-	-	0.78	1.06	1.07
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	0.95	1.15	1.03	1.23	1.29
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	1.55	1.06	0.19	0.65	0.51
รวมหนี้สินหมุนเวียน	54.80	52.19	48.29	47.27	46.76
<u>หนี้สินระยะยาว</u>					
ตั๋วสัญญาใช้เงิน	-	-	1.98	1.74	1.44
เงินกู้ระยะยาว	9.80	7.02	5.64	8.22	11.15
เจ้าหนี้อื่น	-	-	0.03	0.15	0.14
รวมหนี้สินระยะยาว	9.80	7.02	7.65	10.11	12.73
<u>หนี้สินอื่น</u>					
เงินกองทุนสะสมพนักงาน	0.07	0.10	0.16	0.19	0.22
รวมหนี้สินทั้งหมด	64.66	59.32	56.10	57.57	59.71
<u>ส่วนของผู้ถือหุ้น</u>					
ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว					
ทุนสามัญ	41.06	35.38	35.56	35.62	37.13
กำไร (ขาดทุน) สะสม	(5.73)	5.30	8.34	6.81	3.16

	ขนาดรวม				
	2519	2520	2521	2522	2523
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	35.34	40.68	43.90	42.43	40.29
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	100	100	100	100	100
<u>งบกำไรขาดทุน</u>					
<u>รายได้</u>					
รายได้จากการขาย	100	100	100	100	100
รายได้อื่น	1.42	1.41	1.80	3.74	4.90
รวมรายได้	101.42	101.41	101.80	103.74	104.90
<u>ค่าใช้จ่าย</u>					
ต้นทุนขาย					
วัตถุดิบ	36.17	42.65	41.52	51.22	62.84
ค่าแรงทางตรง	2.29	2.83	3.75	4.09	5.77
ค่าใช้จ่ายโรงงาน	8.51	7.34	11.68	12.08	16.95
รวมต้นทุนการผลิต	46.97	52.82	56.95	67.38	85.56
<u>บวก</u> สินค้าคงเหลือต้นปี	12.36	11.14	20.98	22.56	30.03
<u>หัก</u> สินค้าคงเหลือปลายปี	(15.86)	(17.94)	(28.41)	(37.06)	(35.47)
รวมต้นทุนขาย	68.66	64.92	69.56	76.01	80.12
กำไรเบื้องต้น	32.76	36.49	32.25	27.73	24.78
ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริการ	20.89	17.67	20.21	19.52	19.20
ดอกเบี้ยจ่าย	7.89	6.00	7.18	7.74	10.69
รวมค่าใช้จ่าย	28.77	23.67	27.39	27.26	29.89
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	3.99	12.82	4.86	0.47	(5.11)

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ทางการเงินโดยใช้อัตราส่วน
เปรียบเทียบอัตราส่วนการเงินระหว่างบริษัทต่าง ๆ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2519-2523

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
<u>อัตราส่วนแสดงสภาพคล่อง</u>					
(Liquidity Ratio)					
1. อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio)(เท่า)					
บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด	0.44	0.72	0.80	0.86	0.91
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	0.96	1.14	1.18	0.76	2.17
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	3.22	3.53	4.99	10.84	5.05
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	1.04	1.12	2.28	5.19	2.06
บริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด	5.93	0.86	0.90	1.68	0.72
บริษัทแพนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	1.98	1.63	2.11	1.78	1.78
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	0.88	0.71	0.62	0.40	0.31
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	1.68	1.33	1.45	1.62
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	1.52	0.03	0.03
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	0.85	0.48
อัตราส่วนเฉลี่ย-อุตสาหกรรม	0.83	1.07	1.13	1.05	1.16
2. อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแก่น (เท่า)					
(Acid Test Ratio)					
บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด	0.18	0.26	0.25	0.26	0.30
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	0.01	0.08	0.03	0.03	0.74
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	0.48	0.07	0.05	0.85	0.22
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	0.24	0.29	0.64	1.30	0.36
บริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด	5.93	0.01	0.13	0.24	0.01

อัตรารส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
บริษัทแพนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	0.43	0.44	0.58	0.57	0.57
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	0.19	0.12	0.10	0.19	0.03
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	-	0.02	0.03	0.02
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	1.52	0.02	0.02
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	0.01	-
อัตรารส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	0.24	0.21	0.21	0.18	0.26
3. ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (วัน) (Collection Period)					
บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด	90	70	98	85	70
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	-	13	-	7	111
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	-	5	7	4	4
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	25	32	43	20	4
บริษัทพร้อมพันธ์วีเนียร์ จำกัด	-	-	94	24	1
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	34	25	22	11	9
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	-	-
ระยะเวลาถัวเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	46	35	42	33	49
4. อัตรากារหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (รอบ) (Inventory Turnover)					
บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด	3.35	2.11	1.34	1.47	1.40
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	-	1.84	1.41	1.61	1.49

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
บริษัทลองซานวิเนียร์ จำกัด	2.38	1.50	1.53	1.89	1.54
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวิเนียร์ จำกัด	3.01	2.97	2.65	4.25	3.37
บริษัทพร้อมพันชีวิเนียร์ จำกัด	-	-	0.49	1.36	2.38
บริษัทแฟนชีวิเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	2.97	1.56	2.62	2.18	2.18
บริษัทกรุงเทพไม้บาง จำกัด	2.00	1.92	1.73	7.14	1.40
บริษัทพรชัยวิเนียร์ จำกัด	-	0.04	1.75	2.01	2.08
บริษัทอุตสาหกรรมไม้วิเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเซียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	0.18	0.93
อัตรากារหมุนเวียนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	2.08	1.70	1.45	1.58	1.41

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยง					
(Leverage Ratio)					
1. อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ร้อยละ)					
(Debt to Total Asset Ratio)					
บริษัท ไทยชิปบรอด จำกัด	116	92	85	81	87
บริษัท ไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	69	63	55	63	51
บริษัท ลองซานวีเนียร์ จำกัด	20	22	15	7	14
บริษัท ไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	82	86	89	77	84
บริษัท พรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด	22	28	29	30	37
บริษัท แฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	17	26	21	30	30
บริษัท กรุงเทพไมบาง จำกัด	68	71	71	68	81
บริษัท พรชัยวีเนียร์ จำกัด	87	87	33	35	35
บริษัท อุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	19	23	23
บริษัท ไทยเอเชียนอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	68	71
อัตราส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	65	59	56	58	60
2. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)					
(Debt Ratio)					
บริษัท ไทยชิปบรอด จำกัด	7.27	10.89	5.84	4.40	6.58
บริษัท ไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	2.24	1.73	1.22	1.73	1.04
บริษัท ลองซานวีเนียร์ จำกัด	0.24	0.28	0.18	0.07	0.16
บริษัท ไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	4.71	6.08	7.81	3.37	5.35
บริษัท พรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด	0.28	0.38	0.41	0.42	0.59
บริษัท แฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	0.21	0.35	0.27	0.43	0.43
บริษัท กรุงเทพไมบาง จำกัด	2.08	2.48	2.50	2.12	4.14

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
บริษัทพรชัยวิเนียร์ จำกัด	6.66	0.21	0.49	0.53	0.53
บริษัทอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด	-	-	0.23	0.29	0.29
บริษัทไทยเอเชียอินดัสทรี จำกัด	-	-	-	2.12	2.40
อัตราส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	1.83	1.46	1.28	1.36	1.48
3. อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ร้อยละ) (Current Debt to Total Assets Ratio)					
บริษัทไทยซีปอร์ต จำกัด	116	91	85	81	86
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	64	51	46	61	32
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	20	22	15	7	14
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	30	36	17	6	14
บริษัทพรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด	4	28	28	17	21
บริษัทแพนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	17	26	21	30	30
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	31	45	59	65	81
บริษัทพรชัยวิเนียร์ จำกัด	87	18	33	35	35
บริษัทอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด	-	-	18	13	13
บริษัทไทยเอเชียอินดัสทรี จำกัด	-	-	-	45	53
อัตราส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	55	52	48	47	47
4. อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินลงทุนทั้งหมด (ร้อยละ) (Long-term Debt to Total Capitalization)					
บริษัทไทยซีปอร์ต จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	15	25	16	7	28
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	75	78	86	76	82

อัตราร่วม	2519	2520	2521	2522	2523
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	75	78	86	76	82
บริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด	19	-	1	15	20
บริษัทแฟนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	53	47	31	10	-
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	2	12	12
บริษัทไทยเอเซียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	41	37
อัตราร่วมเฉลี่ย-อุตสาหกรรม	22	15	15	19	24
5. อัตราร่วมแสดงความสามารถในการจ่าย ดอกเบี้ย (เทา) (Time Interest Earned)					
บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด	0.74	3.99	1.80	1.40	0.35
บริษัทไทยทีคิววีวีเนียร์ จำกัด	-	4.33	4.50	1.82	1.97
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	7.71	2.66	(0.86)	0.75	0.26
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	1.87	0.90	0.98	0.85	(0.48)
บริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด	-	-	(0.02)	0.28	(8.23)
บริษัทแฟนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	9.91	4.09	4.84	3.88	3.88
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	1.65	1.02	1.09	1.07	0.38
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	(2.40)	1.20	1.25	1.42
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเซียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	(1.62)	1.39
อัตราร่วมเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	1.51	3.14	1.68	1.06	0.52

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
6. อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่าย ค่าใช้จ่ายประจำ (เท่า) (Fixed Charge Coverage)					
บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด	0.90	1.95	1.32	1.18	0.69
บริษัทไทยทีคิวทีวีเนียร์ จำกัด	-	1.54	1.45	1.16	1.24
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	1.46	1.26	0.79	0.98	0.86
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	1.28	0.96	0.99	0.96	0.56
บริษัทพร้อมพันซ์วีเนียร์ จำกัด	-	-	0.73	0.85	(1.36)
บริษัทแฟนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	1.43	1.37	1.60	1.50	1.50
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	1.39	1.01	1.05	1.03	0.64
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	0.08	1.05	1.06	1.11
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเซียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	(0.22)	1.17
อัตราส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	1.14	1.54	1.18	1.02	0.83

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน (Efficiency Ratio)					
1. อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ(รวม) (Fixed Assets Turnover)					
บริษัทไทยชิปบอร์ค จำกัด	2.14	2.64	1.98	2.32	2.01
บริษัทไทยทีคิวทีวีเนียร์ จำกัด	-	2.57	2.05	2.03	2.28
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	5.50	6.20	5.50	6.75	4.56
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	1.08	1.58	1.28	1.56	1.21
บริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด	-	-	0.15	0.49	0.43
บริษัทแฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	1.19	1.22	1.59	1.75	1.75
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	0.67	0.85	0.91	1.49	0.51
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	0.02	1.39	2.05	2.73
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	0.12	0.87
อัตราการหมุนเวียนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	1.38	1.87	1.57	2.02	1.45
2. อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด(รวม) (Total Assets Turnover)					
บริษัทไทยชิปบอร์ค จำกัด	1.03	0.89	0.63	0.71	0.61
บริษัทไทยทีคิวทีวีเนียร์ จำกัด	-	1.00	0.75	0.72	0.68
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	1.27	1.14	1.07	1.28	1.05
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	0.71	0.89	0.75	1.01	0.82

อัตรารส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
บริษัทพร้อมพันวิเนียร์ จำกัด	-	-	0.11	0.33	0.35
บริษัทแฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	0.75	0.66	0.84	0.79	0.79
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	0.43	0.52	0.53	1.00	0.31
บริษัทพรชัยวิเนียร์ จำกัด	-	0.01	0.75	0.98	1.16
บริษัทอุตสาหกรรมไมวิเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	0.07	0.44
อัตราการหมุนเวียนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	0.68	0.78	0.66	0.67	0.62

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
<u>อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการหากำไร</u>					
(Profitability Ratio)					
1. อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อค่าขาย (ร้อยละ)					
(Gross Profit Margin)					
บริษัทไทยซีปอร์ต จำกัด	31	47	41	35	25
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	-	34	44	33	27
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	33	29	20	24	22
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	33	22	23	20	12
บริษัทพรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด	-	-	28	29	(47)
บริษัทแฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	35	31	27	22	22
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	34	25	25	16	30
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	20	15	16	14
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	(21)	48
อัตราส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	33	36	32	28	25
2. อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขาย (ร้อยละ)					
(Net Profit Margin)					
บริษัทไทยซีปอร์ต จำกัด	(3)	23	10	5	(11)
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	-	12	14	5	5
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	10	6	5	1	4
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	7	(1)	-	(1)	(10)

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
บริษัทพรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด	-	-	(11)	(5)	(82)
บริษัทแฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	10	8	10	7	7
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	10	1	1	1	(17)
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	-	1	1	1
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินดัสทรี จำกัด	-	-	-	(115)	7
อัตราส่วนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	4	13	5	0.5	(5)
3. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ร้อยละ) (Return on Assets)					
บริษัทไทยชิปปิ้ง จำกัด	(3)	21	6	4	(7)
บริษัทไทยทีคิวคิววีเนียร์ จำกัด	-	12	10	3	4
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	14	7	6	(1)	(4)
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	5	(1)	(0.10)	(1)	(8)
บริษัทพรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด	-	-	(1)	(2)	(30)
บริษัทแฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	8	6	9	6	6
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	5	0.10	1	1	(6)
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	(3)	1	1	2
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินดัสทรี จำกัด	-	-	-	(8)	3
อัตราผลตอบแทนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	3	10	3	0.3	(3)

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523
4. อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ร้อยละ) (Return on Net Worth)					
บริษัทไทยซีปเปอร์ค จำกัด	(10)	243	42	20	(53)
บริษัทไทยทีคิวทีวีเนียร์ จำกัด	-	33	23	9	7
บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด	17	9	7	1	4
บริษัทไทยอุตสาหกรรมวีเนียร์ จำกัด	30	(5)	(1)	(3)	(5)
บริษัทพร้อมพันชีวีเนียร์ จำกัด	-	-	(2)	(2)	(46)
บริษัทแฟนชีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด	9	7	11	8	8
บริษัทกรุงเทพไมบาง จำกัด	13	1	2	2	(27)
บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด	-	(4)	1	1	2
บริษัทอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ จำกัด	-	-	-	-	-
บริษัทไทยเอเชียอินคัสตรี จำกัด	-	-	-	(24)	10
อัตราผลตอบแทนเฉลี่ย - อุตสาหกรรม	8	24	7	1	(8)

อัตราส่วนการเงินมาตรฐานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

ตารางที่ 7 อัตราส่วนแสดงสภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2523

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523	เฉลี่ยช่วง 2519-2523
<u>อัตราส่วนหมุนเวียน (เท่า)</u>						
สูงสุด	5.93	3.53	4.99	10.84	5.05	6.44
เฉลี่ย	0.83	1.07	1.13	1.05	1.16	1.09
ต่ำสุด	0.44	0.71	0.62	0.03	0.02	0.36
<u>อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแกม (เท่า)</u>						
สูงสุด	5.93	0.44	1.52	1.30	0.74	1.35
เฉลี่ย	0.24	0.21	0.21	0.18	0.26	0.22
ต่ำสุด	0.01	0.01	0.02	0.01	0.01	0.02
<u>ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (วัน)</u>						
สูงสุด	90	70	98	85	111	95
เฉลี่ย	46	35	42	33	49	41
ต่ำสุด	8	5	7	4	1	4
<u>อัตรากារหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (รอบ)</u>						
สูงสุด	3.35	2.97	2.65	7.14	3.37	4.18
เฉลี่ย	2.08	1.70	1.45	1.58	1.41	1.55
ต่ำสุด	2.00	0.04	0.49	0.18	0.93	0.59

ตารางที่ 8 อัตราส่วนแสดงสภาพเสี่ยงของอุตสาหกรรมไม้เนื้อแข็ง ตั้งแต่ พ.ศ. 2519-2523

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523	เฉลี่ยช่วง 2519-2523
<u>อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	116	92	89	81	87	88
เฉลี่ย	65	59	56	58	60	59
ต่ำสุด	17	18	15	23	14	17
<u>อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)</u>						
สูงสุด	7.27	10.89	7.81	4.40	6.58	6.87
เฉลี่ย	1.83	1.46	1.28	1.36	1.48	1.43
ต่ำสุด	0.21	0.21	0.18	0.07	0.16	0.15
<u>อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมด (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	116	92	85	81	86	87
เฉลี่ย	55	52	48	47	47	48
ต่ำสุด	4	18	15	6	13	12
<u>อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินลงทุนทั้งหมด (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	75	78	86	76	82	80
เฉลี่ย	22	15	15	19	24	20
ต่ำสุด	15	25	1	7	12	16

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523	เฉลี่ยช่วง 2519-2523
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (เท่า)						
สูงสุด	9.91	4.33	4.84	3.88	1.97	3.90
เฉลี่ย	1.51	3.14	1.68	1.06	0.52	1.31
ต่ำสุด	0.74	(2.40)	(0.86)	(1.62)	(8.23)	(3.62)
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ (เท่า)						
สูงสุด	1.46	1.95	1.60	1.18	1.24	1.41
เฉลี่ย	1.14	1.54	1.18	1.02	0.83	1.07
ต่ำสุด	0.90	0.08	0.73	(0.22)	(1.36)	(0.30)

ตารางที่ 9 อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2519 - 2523

อัตราส่วน	2519	2520	2521	2522	2523	เฉลี่ยช่วง 2519-2523
อัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ (รวม)						
สูงสุด	5.50	6.20	5.50	6.75	4.56	5.61
เฉลี่ย	1.38	1.87	1.57	2.02	1.45	1.68
ต่ำสุด	0.67	0.02	0.15	0.12	0.43	0.25
อัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (รวม)						
สูงสุด	1.27	1.14	1.07	1.28	1.16	1.18
เฉลี่ย	0.68	0.78	0.66	0.67	0.62	0.67
ต่ำสุด	0.43	0.01	0.11	0.07	0.31	0.17

ตารางที่ 10 อัตรส่วนแสดงสมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้เนื้อแข็ง
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2523

อัตรส่วน	2519	2520	2521	2522	2523	เฉลี่ยช่วง 2519-2523
<u>อัตรส่วนกำไร เบื้องต้นต่อค่าขาย (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	35	48	44	36	30	37
เฉลี่ย	33	36	32	28	25	29
ต่ำสุด	32	20	15	(21)	(47)	(13)
<u>อัตรส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขาย (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	10	23	14	7	7	11
เฉลี่ย	4	13	5	0.5	(5)	1.5
ต่ำสุด	(3)	(1)	(11)	(116)	(82)	(61)
<u>อัตรผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	14	21	10	6	4	9
เฉลี่ย	3	10	3	0.3	(3)	1.2
ต่ำสุด	(3)	(3)	(6)	(8)	(30)	(14)
<u>อัตรผลตอบแทนจากส่วนของผูถือหุ้น (ร้อยละ)</u>						
สูงสุด	30	243	42	20	10	51
เฉลี่ย	8	24	7	1	(8)	2.7
ต่ำสุด	(10)	(5)	(7)	(24)	(53)	(27)

ผลการวิเคราะห์หัตถ์ตราส่วนการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

ปี พ.ศ. 2519

กานสภาพคล่อง

อัตราส่วนหมุนเวียนโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 0.83 เท่า แสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังมีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่พอเพียงที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากครึ่งหนึ่งของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์กำลังอยู่ในระยะเริ่มก่อตั้งกิจการ เงินทุนส่วนใหญ่ลงทุนไปในสินทรัพย์ประจำประเภท ที่ดิน อาคารและสิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร และยานพาหนะ สัดส่วนของสินทรัพย์ประจำเป็นร้อยละ 49 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่สัดส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นร้อยละ 46 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 55 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น สินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่จึงไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน

สำหรับอัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นซึ่งคำนวณหลังจากหักสินค้าคงคลังซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 32 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ออกจากสินทรัพย์หมุนเวียนแล้ว อัตราส่วนดังกล่าวจะเหลือเพียง 0.24 เท่า ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงยิ่งลดลง

ระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 46 วัน เนื่องจากมีลูกหนี้การค้าเป็นร้อยละ 9 ของสินทรัพย์ทั้งหมด และเป็นร้อยละ 13 ของรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ ดังนั้นการที่ต้องใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้ฐานจึงมีผลให้สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง

อัตราการผลิตของสินค้าคงคลังโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 2.08 รอบ เนื่องจากอุตสาหกรรมก่อสร้างที่อยู่อาศัยในประเทศขยายตัว จึงจำเป็นต้องใช้ไม้วีเนียร์ในการตกแต่งภายในมากขึ้น นอกจากนั้นตลาดไม้วีเนียร์ในต่างประเทศก็ขยายตัวด้วย เนื่องจากพม่าซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญ ลดการส่งออกไม้ซุงสักให้ประเทศผู้ผลิตไม้วีเนียร์อื่น ๆ เช่น สิงคโปร์ ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮองกง เพราะปริมาณไม้ที่ท่าออกจากปาลคอง ผู้ซื้อจึงหันมาซื้อไม้วีเนียร์สักจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น เป็นผลให้สินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนั้นหมุนเวียนได้เร็วขึ้น

อย่างไรก็ตามสภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 ยังนับว่าอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมดที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคู่สินทรัพย์สภาพคล่องที่สามารถหมุนเวียนเปลี่ยนมาเป็นเงินสดได้เร็วจริง ๆ จะเห็นว่ามีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนที่ต้องชำระ นอกจากนี้การที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต้องใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้สิน ก็เป็นผลให้สินทรัพย์สภาพคล่องยิ่งน้อยลง เมื่อเทียบกับหนี้สินหมุนเวียน

ปี พ.ศ. 2519 บริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด มีสภาพคล่องสูงสุดเนื่องจากบริษัทอยู่ในระยะเริ่มก่อตั้งกิจการยังไม่ได้ดำเนินการผลิตไม้วีเนียร์ จึงยังไม่ต้องลงทุนในสินค้าคงคลังและยังไม่มีลูกหนี้การค้า เงินลงทุนส่วนใหญ่ของบริษัทได้จากการเรียกชำระค่าหุ้น จึงยังไม่จำเป็นต้องกู้ยืม ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของบริษัทจึงอยู่ในระดับสูง ตรงข้ามกับบริษัทไทยทีคิววีวีเนียร์ จำกัด ซึ่งอยู่ในระยะเตรียมการผลิตไม้วีเนียร์ไว้สนองความต้องการของตลาดซึ่งจะเปิดประกอบการค้าในปีหน้า บริษัทได้ลงทุนในสินค้าคงคลังเป็นจำนวนมากโดยใช้สินเชื่อส่วนใหญ่จากเจ้าหนี้การค้า เนื่องจาก

เงินสดและสินทรัพย์ใกล้เคียงเงินสดของบริษัทน้อยมาก สภาพคล่องของบริษัทจึงอยู่ในระดับต่ำ

ด้านสภาพเสียง

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรม ไม่วีเนียร์ ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 65 แสดงว่า ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์สามารถขยายขอบเขตของการลงทุนเพิ่มขึ้นจากเงินทุนที่มีอยู่ได้ด้วยการกู้ยืมจากเจ้าหนี้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว หรืออีกนัยหนึ่ง เจ้าหนี้ได้เข้ามาร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์มากขึ้น

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 1.8 เท่า ทั้งนี้เพราะหนี้สินทั้งหมดมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 65 ขณะที่ส่วนของผู้ถือหุ้นมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 35 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เจ้าหนี้เข้ามาร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์มากกว่าผู้ถือหุ้นจึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงกว่าผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 55 ขณะที่สินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 46 ของสินทรัพย์ทั้งหมด แสดงว่ามีการนำหนี้สินหมุนเวียนไปลงทุนในสินทรัพย์ประจำบางส่วน ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ จึงขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่มาเป็นเงินสดไ้ทันเวลาชำระหนี้ที่ถึงกำหนด

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 22 แสดงว่าเงินทุนระยะยาวส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ ได้จากส่วนของผู้ถือหุ้น

อุตสาหกรรมไมวีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 1.51 เท่า เนื่องจากมีกำไรก่อนหักดอกเบี้ยเป็นร้อยละ 12 ของค่าขาย ขณะที่ดอกเบี้ยจ่ายเป็นร้อยละ 8 ของค่าขาย เจ้าหนี้จึงได้รับชำระดอกเบี้ยตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา

อุตสาหกรรมไมวีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับ 1.14 เท่า เนื่องจากขณะที่ค่าใช้จ่ายประจำมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 29 ของค่าขาย กำไรเบื้องต้นมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 33 ของค่าขาย เพียงพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายประจำได้และยังเหลือเป็นกำไรสุทธิอีกร้อยละ 4 ของค่าขาย แสดงว่าในปี พ.ศ. 2519 อุตสาหกรรมไมวีเนียร์สามารถขยายขอบเขตของการลงทุนได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. 2519 อุตสาหกรรมไมวีเนียร์จึงลงทุนโดยใช้เงินทุนที่ได้จากการกู้ยืมมากกว่าจากส่วนของผู้ถือหุ้น แต่เนื่องจากมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำสูงพอ จึงไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงแก่เจ้าหนี้และความเสี่ยงในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตามการที่หนี้สินส่วนใหญ่เป็นหนี้สินหมุนเวียนซึ่งถึงกำหนดชำระคืนในระยะสั้น เจ้าหนี้ระยะสั้นจึงอาจเสี่ยงต่อการได้รับชำระคืนเงินตามจำนวนและภายในกำหนด

ปี พ.ศ. 2519 บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด มีสภาพเสี่ยงสูงสุด เนื่องจากบริษัทมียอดขาดทุนสะสมกมาและยอดขาดทุนสุทธิในปีสูงมาก เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นยังไม่เพียงพอที่จะชดเชยผลขาดทุน จำเป็นต้องใช้เงินทุนจากการกู้ยืมระยะสั้นและจากการเบิกเกินบัญชีธนาคารจำนวนมาก ทำให้ต้องรับภาระดอกเบี้ยจ่ายในอัตราสูง ขณะที่กำไรเบื้องต้นที่ไ้รับยังไม่เพียงพอที่จะจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำ เจ้าหนี้จึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการใหญ่ ถ้าบริษัทไม่สามารถปรับปรุงสมรรถภาพในการดำเนินงานและ

ประสิทธิภาพในการหาค่าไรที่สูงขึ้นได้ ส่วนบริษัทที่มีสภาพเสี่ยงต่ำสุดได้แก่ บริษัทแพนซี
 วิเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด เนื่องจากชอบเซกการลงทุนของบริษัทจำกัดอยู่ภายในวงเงิน
 ที่ได้จากส่วนของผู้ถือหุ้นและหนี้สินหมุนเวียนอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ทำให้บริษัทมีความ
 สามารถในการจ่ายดอกเบี้ยสูง และยังเหลือกำไรสุทธิเก็บไว้เป็นกำไรสะสมอีกด้วย

ความสามารถในการดำเนินงาน

เป็นการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาถึงนโยบายและความสามารถของผู้บริหารที่อยู่
 ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ในการจัดสรรเงินทุนที่ได้มาลงทุนไปในสินทรัพย์หมุนเวียนและ
 สินทรัพย์ประจำเพื่อก่อให้เกิดรายได้ และเพื่อดูประสิทธิภาพการดำเนินงานของสินทรัพย์
 เหล่านั้น ดังนั้นจึงได้มีการนำอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์สภาพคล่อง 3 อัตราส่วนมาประเมิน
 ผลการดำเนินงานด้วย คืออัตราส่วนหมุนเวียน อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง
 และระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ ซึ่งไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรายละเอียด
 ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แต่พอสรุปได้ว่าในปี พ.ศ. 2519 ร้อยละ 55 ของเงินทุนที่ลงทุนไปใน
 สินทรัพย์ทั้งหมดมาจากหนี้สินหมุนเวียน ส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งเป็นร้อยละ 46 ของ
 สินทรัพย์ทั้งหมด ประกอบด้วยสินค้าคงคลังถึงร้อยละ 32 รองลงมาคือลูกหนี้การค้าซึ่ง
 เป็นร้อยละ 9 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ดังนั้นการที่อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังอยู่
 ในระดับที่สูงพอสมควร คือ 2.08 รอบ มีใ้ทำให้สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
 ในปี พ.ศ. 2519 สูงขึ้น เนื่องจากหนี้สินหมุนเวียนสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่มาก
 อีกทั้งยังต้องใช้เวลานานในการเก็บหนี้ยาวนานถึง 46 วันด้วย ในปี พ.ศ. 2519 ความสามารถ
 ในการดำเนินงานเกี่ยวกับเงินทุนระยะสั้นทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนของ
 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงยังไม่คล่องตัวพอ ยังไม่มีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอที่จะชำระหนี้
 สินหมุนเวียนที่ถึงกำหนดได้

นอกจากอัตราส่วนทั้งสามนี้แล้ว ก็มีการวิเคราะห์ถึงอัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ เพื่อรู้ว่าสินทรัพย์ประจำที่ไคลงทุนไปแลวนั้นจะก่อให้เกิดค่าขายเท่าใด หรือมีการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำเป็นจำนวนกี่รอบใน 1 ปี และวิเคราะห์ถึงอัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด เพื่อดูความสามารถในการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดในการดำเนินงานเพื่อหารายได้ ซึ่งปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2519 อัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำและอัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ เท่ากับ 1.38 รอบ และ 0.68 รอบ ตามลำดับ เนื่องจากในปีนี้มีบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เพียง 5 บริษัท และตลาดการค้าไม้วีเนียร์ยังไม่กว้างมาก รายได้จากการขายไม้วีเนียร์จึงยังไม่สูงนัก ขณะที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเป็น 1.5 เท่าของค่าขาย และมีสินทรัพย์ประจำเป็นร้อยละ 50 ของสินทรัพย์ทั้งหมด โดยมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตไม้วีเนียร์เป็นส่วนประกอบอยู่ควยถึงร้อยละ 30 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เมื่อไม่สามารถขายไม้วีเนียร์ได้มาก ทำให้ไม้วีเนียร์เหลือเป็นสินค้าคงคลังในอัตราสูง เป็นผลให้ต้องลดปริมาณการผลิตลง ทำให้ไม่ไคใช้เครื่องจักรอุปกรณ์อย่างเต็มกำลังการผลิต

ปี พ.ศ. 2519 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการดำเนินงานสูงสุด เนื่องจากบริษัททำการค้าไม้วีเนียร์มานาน มีรายได้จากการขายไม้วีเนียร์อยู่ในระดับสูง ขณะเดียวกันบริษัทลงทุนในสินทรัพย์ประจำค่า จึงสามารถไคสินทรัพย์ที่มีอยู่ไคอย่างเต็มประสิทธิภาพ ตรงข้ามกับบริษัทกรุงเทพไม้วาง จำกัด ซึ่งไคลงทุนในสินทรัพย์ไปเป็นจำนวนมาก ขณะที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ยังต่ำอยู่ มูลค่าของสินทรัพย์จึงลดลงโดยมิไคถูกไคให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของบริษัทอย่างเต็มที่ บริษัทจึงมีสมรรถภาพในการดำเนินงานต่ำ

กานสมรรถภาพในการหากำไร

อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นของค้ายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 33 นับว่าอยู่ในระดับที่สูงพอสมควร ทั้งนี้เพราะในปีนี้การส่งออกขยายตัวขึ้น เนื่องจากพม่าซึ่งเป็นคู่แข่งชั้นในการส่งไม้วีเนียร์สักออกของไทยลดการส่งออกลงมาก เพราะปริมาณไม้ที่ท่าออกจากป่าลดลง ผู้ซื้อในต่างประเทศจึงหันมาซื้อไม้วีเนียร์จากไทยเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นความต้องการไม้วีเนียร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศก็เพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เริ่มฟื้นตัวขึ้น หลังจากตกต่ำมาเป็นเวลากว่า 2 ปี อันเป็นผลจากวิกฤติการณ์น้ำมัน ทำให้มีความต้องการไม้วีเนียร์เพื่อใช้ตกแต่งภายในและเครื่องเฟอร์นิเจอร์สูง ยอดขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนี้จึงอยู่ในระดับสูง ขณะที่ต้นทุนสินค้าขายมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 68 ของค้าย กำไรเบื้องต้นจึงอยู่ในระดับสูงด้วย

อัตราส่วนกำไรสุทธิของค้ายโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 4 ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารถึงร้อยละ 21 ของค้าย เนื่องจากในปีนี้มีกรมศุลกากรได้ปรับราคาประเมินของไม้วีเนียร์ที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มขึ้น เป็นผลให้อากรขาออกไม้วีเนียร์สูงขึ้นมาก ประกอบกับภาวะว่างเรือที่มารับสินค้าที่ท่าเรือกรุงเทพฯ สูงขึ้นด้วย อันเป็นผลจากการขึ้นราคาน้ำมันของกลุ่มประเทศโอเปค นอกจากนั้นอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 8 ของค้าย เนื่องจากผู้ยืมเงินมาลงทุนถึงร้อยละ 65 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีนี้มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 29 ของค้าย เมื่อหักออกจากกำไรเบื้องต้นแล้ว จึงเหลือกำไรสุทธิเพียงร้อยละ 4 ของค้าย

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ โดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 3 เนื่องจากปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีกำไรสุทธิร้อยละ 4 ของค่าขาย ขณะที่การลงทุนในสินทรัพย์ไปเป็น 1.5 เท่าของค่าขาย จึงเป็นผลให้อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์อยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก แต่ก็สามารถปรับปรุงได้ด้วยการเพิ่มยอดขายหรือลดการลงทุนในสินทรัพย์ อันจะเป็นผลให้ดอกเบี้ยและค่าเสื่อมราคาลดลง กำไรสุทธิก็จะสูงขึ้น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ก็จะสูงตามไปด้วย

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 เท่ากับร้อยละ 8 เนื่องจากในปีก่อนอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สามารถหากำไรได้สูงกว่าดอกเบี้ยที่กองชำระ และยังเหลือกำไรสุทธิอีกร้อยละ 4 ของค่าขาย เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นซึ่งลงทุนในสัดส่วนร้อยละ 35 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ได้รับผลตอบแทนมากขึ้นจากจำนวนเงินลงทุนที่มีอยู่จำกัด โดยไม่เสียอำนาจในการควบคุม

ปี พ.ศ. 2519 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการหากำไรเบื้องต้นในระดับสูง แต่เนื่องจากต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารรวมทั้งดอกเบี้ยจ่ายในอัตราที่สูงด้วย จึงเป็นผลให้กำไรสุทธิลดลงมาก อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก อย่างไรก็ตามอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นก็ยังอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเสียโอกาสของการนำเงินไปลงทุนในอุตสาหกรรมอื่น

ปี พ.ศ. 2519 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไรสูงสุด เนื่องจากบริษัทลงทุนโดยใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ โดยกู้ยืมระยะสั้นอีกเพียงเล็กน้อย จึงเสียดอกเบี้ยไม่มากนัก ทำให้บริษัทมีกำไรสุทธิต่อค่าขายสูง ตรงข้ามกับ

บริษัทไทยชิปบอร์ค จำกัด ซึ่งมีสมรรถภาพในการหากำไรต่ำสุด เนื่องจากบริษัทกู้ยืมเงิน มาชดเชยออกหากทุนสะสมและลงทุนในการดำเนินงานเป็นจำนวนมาก ทำให้ของจ่าย คอกเบี้ยในอัตราที่สูงมาก ทั้งนี้ถึงแม้ว่าบริษัทจะมีกำไร เบื้องต้นและค่าใช้จ่ายในการ ขายและการบริหารใกล้เคียงกับอุตสาหกรรม บริษัทก็ยังคงขาดทุนสุทธิจากการขายไม้ วัเนียร์ในปี

สรุปแล้วฐานะการเงินของอุตสาหกรรมไม้วัเนียร์ในปี พ.ศ. 2519 อยู่ใน ลักษณะที่มีสภาพคล่องต่ำ เนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนโดยเฉพาะสินทรัพย์สภาพคล่องที่ สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วน้อยกว่าหนี้สินหมุนเวียน เจ้าหนี้ระยะสั้นจึงเสี่ยงต่อ การได้รับชำระคืนเงิน แต่ก็ยังได้รับชำระคอกเบี้ยตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา เนื่องจากในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วัเนียร์มีความสามารถในการหากำไร จึงสามารถชำระ คอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำได้ ความเสี่ยงในการดำเนินงานจึงลดลงด้วย แต่ความ สามารถในการบริหารเงินทุนระยะสั้นทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน ตลอดจน การเรียกเก็บหนี้จากลูกค้าการค้ายังไม่คล่องตัวพอ นอกจากนั้นอุตสาหกรรมไม้วัเนียร์ ยังไม่สามารถใช้สินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปีพ.ศ. 2520

กานสภาพคล่อง

อัตราสวนทุนหมุนเวียนโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วัเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ -1.07 เท่า สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 0.83 เท่า เนื่องจากสินทรัพย์

หมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 55 ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 21 ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนจึงสูงขึ้น แต่ยังคงขึ้นอยู่กับรายได้จากการขายไม้วีเนียร์เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะขณะที่สินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 56 ของสินทรัพย์ทั้งหมด สินค้าคงคลังเป็นส่วนประกอบอยู่ควยถึงร้อยละ 45 ของสินทรัพย์ทั้งหมด

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ 0.21 เท่า ลดลงจากปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 0.24 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นร้อยละ 76 ขณะที่สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นลดลง ขณะเดียวกันหนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 21 จึงเป็นผลให้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ไม่สามารถชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ เมื่อกำหนดถึงสินทรัพย์หมุนเวียนเฉพาะที่เป็นเงินสดและที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว

ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ 35 วัน ลดลงจากปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 46 วัน เนื่องจากขณะที่ลูกหนี้การค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9 รายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 45 แสดงว่าในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขายสินค้าเป็นเงินสดมากขึ้น จึงใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้ลดลง

อัตรากារหมุนเวียนของสินค้าคงคลังโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ 1.7 รอบ ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 2.08 รอบ ทั้งนี้เพราะขณะที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 45 สินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 76 เนื่องจากในปีนี้มีบริษัทไทยทีคิวทีวีเนียร์จำกัด และบริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด เริ่มดำเนินการผลิตและประกอบการค้าไม้วีเนียร์ และในฐานะที่เป็นผู้ผลิตรายใหม่จึงยังไม่สามารถขายไม้วีเนียร์ไ้มาก ไม้วีเนียร์ที่ผลิตเตรียมไว้สนองความต้องการของตลาด จึงเหลือเป็นสินค้าคงคลังจำนวนมาก เงินทุนหมุนเวียนส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงจมอยู่ในสินค้าคงคลัง

ปี พ.ศ. 2520 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสินทรัพย์หมุนเวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ทั้งจำนวน แต่ถ้าวินทรัพย์หมุนเวียนเฉพาะที่เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องจริง ๆ อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ไม่สามารถชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ ทั้งนี้เพราะเงินทุนหมุนเวียนส่วนใหญ่จมอยู่ในสินค้าคงคลังซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 45 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ดังนั้นถึงแม้ว่าในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จะสามารถเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้การค้าได้เร็วขึ้น แต่ลูกหนี้การค้าก็มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 7 ของสินทรัพย์ทั้งหมดเท่านั้น อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังที่ลดลง จึงมีผลต่อสภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากกว่าการเรียกเก็บหนี้ได้เร็วขึ้น สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จึงขึ้นอยู่กับอัตราการหมุนเวียนสินค้าคงคลังกลับมาเป็นเงินสดหรือลูกหนี้การค้า

ปี พ.ศ. 2520 บริษัทแพนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชัน จำกัด มีสภาพคล่องสูงสุด เนื่องจากบริษัทลงทุนโดยใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ หนี้สินหมุนเวียนที่สำคัญมีอยู่เพียงรายการเดียวคือ เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ซึ่งถ้าจัดให้ส่วนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระเป็นหนี้สินระยะยาว ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของบริษัทจะสูงขึ้นมาก บริษัทพรอมแพนซีวีเนียร์ จำกัด กลับเป็นบริษัทที่มีสภาพคล่องที่ต่ำสุด เนื่องจากบริษัทเริ่มดำเนินการผลิตไม้วีเนียร์ในปีนี้ จึงต้องลงทุนในสินค้าคงคลังในอัตราสูง ขณะที่หนี้สินหมุนเวียน เช่น เจ้าหนี้การค้า และเงินเบิกเกินบัญชีธนาคารก็เพิ่มขึ้นด้วย สินทรัพย์สภาพคล่องของบริษัทจึงน้อยมากเมื่อเทียบกับหนี้สินหมุนเวียน

งานสภาพเสถียร

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 59 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 65 เนื่องจากในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีกำไรสุทธิเป็นร้อยละ 13 ของคาขาย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2519

ถึง 4 เท่า และยังมี การเพิ่มทุนขึ้นอีกร้อยละ 9 เป็นผลให้ ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 46 เมื่อนำไปลงทุน ทำให้สินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 27 ขณะที่หนี้สินทั้งหมดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 16 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดจึงลดลง และเจ้าหน้าที่อยู่ในฐานะที่ยอมรับ ความเสี่ยงได้

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ 1.46 เท่า ค่ากว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 1.83 เท่า ทั้งนี้เพราะ ขณะที่หนี้สินทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 และเป็นสัดส่วนร้อยละ 59 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 46 และเป็นสัดส่วนร้อยละ 41 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เจ้าหน้าที่จึงสามารถรวมลงทุนมากกว่าผู้ถือหุ้นร้อยละ 18 โดยจะได้รับผลตอบแทนในรูป ดอกเบี้ย ถ้าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สามารถรักษาระดับกำไรสุทธิร้อยละ 13 ของคาขาย ไม้วีเนียร์ เช่นที่ ได้รับในปีต่อไปได้ เจ้าหน้าที่ก็จะได้รับชำระหนี้คืนตามจำนวนและภายใน กำหนดเวลา

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 52 ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนเป็นร้อยละ 56 ของ สินทรัพย์ทั้งหมด ถ้าสินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมดสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันกำหนด เวลาชำระคืนหนี้สินหมุนเวียน เจ้าหน้าที่ระบะยั้งก็จะไม่เสี่ยงต่อการใหญ่ล้มแก่อุตสาหกรรม ไม้วีเนียร์

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ใน ปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 15 ค่ากว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 22 ทั้งนี้ เพราะหนี้สินระยะยาวลดลงร้อยละ 9 ขณะที่ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 46 การที่ โครงสร้างเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ประกอบด้วยหนี้สินระยะยาวเพียงเล็กน้อย

เนื่องจากยังมีหนี้สินระยะยาวอีกส่วนหนึ่งซึ่งถูกจัดเป็นหนี้สินหมุนเวียน คือ เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และเงินกู้ระยะสั้นส่วนที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ปี พ.ศ. 2520 ทั้งสองรายการนี้มีสัดส่วนเป็นร้อยละ 46 ของเงินลงทุนทั้งหมด เจ้าหนี้ระยะยาวจึงมีความเสี่ยงมากขึ้น เพราะจะได้รับชำระหนี้หลังจากเจ้าหนี้ระยะสั้น

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2520 3.14 เท่า สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 1.51 เท่า ทั้งนี้เพราะในปีนี้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 45 ถ้าไรก่อนหักดอกเบี้ยมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 19 ของค่าขาย ขณะที่ดอกเบี้ยจ่ายเป็นร้อยละ 7 ของค่าขาย ปี พ.ศ. 2520 เจ้าหนี้จึงได้รับชำระหนี้คืนตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ 1.54 เท่า สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 1.14 เท่า ทั้งนี้เพราะกำไรเบื้องต้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 61 และเป็นร้อยละ 36 ของค่าขายขณะที่ค่าใช้จ่ายประจำเพิ่มขึ้นร้อยละ 19 และเป็นร้อยละ 24 ของค่าขาย อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงมีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำสูง และยังเหลือกำไรสุทธิอีกร้อยละ 13 ของค่าขาย จึงไม่มีความเสี่ยงในการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. 2520 ความเสี่ยงของการให้กู้ยืมแก่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง ทั้งนี้เพราะมีการเพิ่มทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น แต่ถึงกระนั้นเจ้าหนี้ยังคงลงทุนมากกว่าผู้ถือหุ้น ในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำสูงกว่าปี พ.ศ. 2519 มาก เนื่องจากความสามารถในการหากำไรสูงขึ้นมาก เจ้าหนี้จึงไม่เสี่ยงต่อการให้กู้ยืมแก่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ และอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็ไม่เสี่ยง

ต่อการดำเนินงานควย แต่เนื่องจากหนี้สินส่วนใหญ่ถูกจัดเป็นหนี้สินหมุนเวียน ดังนั้นเจ้าหนี้ระยะยาวจึงอาจเสี่ยงต่อการได้รับชำระคืนเงิน เพราะจะได้รับชำระหนี้หลังจากเจ้าหนี้ระยะสั้น

ปี พ.ศ. 2520 บริษัทพรชัยวิเนียร์ จำกัด มีสภาพเสี่ยงสูงสุด ทั้ง ๆ ที่บริษัทมีหนี้สินต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ในปีนั้น รายได้จากการขายยังต่ำอยู่ ขณะที่การลงทุนด้านการผลิตไปมาก กำไรเบื้องต้นที่ได้รับจึงไม่เพียงพอที่จะจ่ายคอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำ ตรงข้ามกับบริษัทไทยทีคิววิเนียร์ จำกัด ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่ำสุด เพราะปีนั้นรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ของบริษัทสูงมาก บริษัทจึงมีความสามารถในการจ่ายคอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำสูงพอ นอกจากนั้นหนี้สินส่วนใหญ่ของบริษัทก็อยู่ในรูปเจ้าหนี้การค้าซึ่งอัตราคอกเบี้ยต่ำ เจ้าหนี้จึงไม่เสี่ยงต่อการใหญ่ล้มแก่บริษัท และบริษัทก็ไม่เสี่ยงในการดำเนินงาน

ความสัมพันธ์ภาพในการดำเนินงาน

ในปี พ.ศ. 2520 มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นถึง 2 บริษัท ทำให้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ในปีนี้ก็เพิ่มขึ้นมากควย แต่เนื่องจากยังน้อยกว่าสินค้าคงคลังที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นผลให้อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังลดลง แต่เมื่อคู่อัตราสวนทุนหมุนเวียนซึ่งเพิ่มขึ้น และระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2519 จะเห็นได้ว่าสมรรถภาพในการบริหารสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2519

สำหรับอัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ และอัตรากาการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับ 1.87 และ 0.78

รอบ ตามลำดับ สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 1.38 และ 0.68 รอบ ทั้งนี้เพราะ รายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 45 ขณะที่สินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 27 เฉพาะสินทรัพย์ประจำเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 7 ในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงสามารถ ไร้อินทรีย์ที่มีอยู่ในการหารายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปแล้วในปี พ.ศ. 2520 สมรรถภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้ วีเนียร์สูงกว่าปี พ.ศ. 2519

ปี พ.ศ. 2520 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด ยังคงมีสมรรถภาพในการดำเนินงานสูงสุดเช่นเดียวกับปี พ.ศ. 2519 ส่วนบริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการดำเนินงานต่ำสุดเนื่องจากบริษัทเพิ่งเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ในปี นี้ รายได้จากการขายยังต่ำอยู่ ขณะที่ไถ่ลงทุนในสินทรัพย์ไปมาก ไม้วีเนียร์ที่ผลิตในปีนี้เป็นสินค้า คงคลัง เกือบทั้งหมด บริษัทจึงยังไม่ได้รับประโยชน์จากการลงทุนในสินทรัพย์ในปี นี้

ความสามารถในการหากำไร

อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อค่าขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 36 สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 33 ทั้งนี้เพราะรายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 45 เนื่องจากการส่งไม้วีเนียร์ออกไปจำหน่าย ทางประเทศมากขึ้น ทั้งปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2519 ร้อยละ 6 และ 11 ตามลำดับ และจากการที่รัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ในปี นี้ ให้การสนับสนุนส่งเสริมแก่ผู้ลงทุนอย่างชัดเจนและเพิ่มขึ้นจากเดิม เป็นผลให้การ ลงทุนในประเทศขยายตัว ความต้องการไม้วีเนียร์จึงสูงขึ้น ปีนี้มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์

เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีก 2 บริษัท ปริมาณไม้วีเนียร์ที่ผลิตออกสู่ตลาดจึงเพิ่มขึ้น ต้นทุนสินค้าขายมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 65 ของค่าขาย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2519 ร้อยละ 37 การที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นมากกว่าต้นทุนสินค้าขายที่เพิ่มขึ้น เป็นผลให้กำไรเบื้องต้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สูงขึ้น

อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 13 สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 4 มาก ทั้งนี้เพราะในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีกำไรเบื้องต้นสูงถึงร้อยละ 36 ของค่าขาย ขณะที่ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายร้อยละ 23 ของค่าขาย เป็นผลให้กำไรสุทธิอยู่ในระดับสูง จึงมีผู้สนใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากขึ้น ปีนี้มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์ที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและอยู่ในระยะก่อตั้งกิจการเพิ่มขึ้นอีก 5 บริษัท โดยเปิดดำเนินการค้าไม้วีเนียร์ในปีที่แล้ว 2 บริษัท คือ บริษัทพรชัยวีเนียร์ จำกัด และบริษัทไทยทีคิววีเนียร์ จำกัด

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 10 สูงกว่าปี 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 3 ทั้งนี้เพราะในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ได้รับกำไรสุทธิร้อยละ 13 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2519 ถึง 4 เท่า ขณะที่ได้ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นเพียง 0.3 เท่า แสดงว่าปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สามารถเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น ด้วยการนำสินทรัพย์ที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงเป็นผลให้ได้รับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในระดับสูง

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2520 เท่ากับร้อยละ 24 สูงกว่าปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 8 มาก เนื่องจาก

ในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีกำไรสุทธิสูงถึงร้อยละ 13 ของการขาย ถึงแม้ว่าส่วนของ
 ผู้ถือหุ้นจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 41 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เนื่องจากมีบริษัทผู้ผลิต
 ไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีก 2 บริษัทก็ตาม ผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นได้รับในปีนี้ก็ยิ่ง
 สูงกว่าค่าเสียโอกาสของการนำเงินไปลงทุนในอุตสาหกรรมอื่น

ในปี พ.ศ. 2520 อัตราร่วมการเงินที่แสดงสมรรถภาพในการหากำไรของ
 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์อยู่ในระดับที่น่าพอใจทุกอัตราร่วม ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นผลจากการ
 ที่ตลาดการค้าไม้วีเนียร์ขยายตัวแล้ว ยังเป็นผลจากการที่สมรรถภาพในการดำเนินงาน
 ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีที่สูงขึ้นด้วย ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในอัตรา
 ที่สูงมาก ทำให้มีผู้สนใจหันมาลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากขึ้น

สรุปแล้วในปี พ.ศ. 2520 เนื่องจากอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสมรรถภาพใน
 การหากำไร และสมรรถภาพในการดำเนินงานสูง จึงเป็นผลให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระดอกเบี้ย
 ความจำนองและภายในกำหนดเวลา ส่วนผู้ถือหุ้นก็ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนให้อัตรา
 ที่น่าพอใจและยังสูงกว่าค่าเสียโอกาสของการลงทุนในอุตสาหกรรมอื่นมาก แต่ตาม
 สภาพคล่องหรือความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
 ยังไม่คล่องตัวนัก เนื่องจากมีสินทรัพย์สภาพคล่องต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียนมาก เพราะเงินทุน
 ส่วนใหญ่จมอยู่ในสินค้าคงคลัง

ปี พ.ศ. 2520 บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไรสูงสุด
 ทั้ง ๆ ที่ในปี พ.ศ. 2519 บริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ บริษัทสามารถปรับปรุง
 สมรรถภาพในการหากำไรให้สูงขึ้นได้ด้วยการเพิ่มยอดขายไม้วีเนียร์ให้สูงขึ้น ขณะเดียวกัน
 ก็ลดค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายลง จนบริษัทมีกำไรสุทธิต่อ

ค่าขายสูงสุด และมีผลให้บริษัทสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทำให้
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์สูงสุด และผู้ถือหุ้นของบริษัทก็ได้รับผลตอบแทนจากการ
ลงทุนสูงสุดด้วย ส่วนบริษัทไทยอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไร
ต่ำสุด ทั้ง ๆ ที่บริษัทมีรายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากปีนี้บริษัทลงทุน
ในการผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น ถ้าไร เบื้องต้นของบริษัทจึงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ขณะที่ต้อง
จ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายเพิ่มขึ้นมาก จึงเป็นผลให้
บริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ และผู้ถือหุ้นของบริษัทไม่ได้รับผลตอบแทนจาก
การลงทุนในปี

ปี พ.ศ. 2521

สถานะสภาพคล่อง

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521
เท่ากับ 1.13 เท่า สูงกว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับ 1.07 เท่า เนื่องจากหนี้สิน
หมุนเวียนลดลงร้อยละ 6 ขณะที่สินทรัพย์หมุนเวียนลดลงเพียงร้อยละ 1 สัดส่วนของ
สินทรัพย์หมุนเวียนเป็นร้อยละ 54 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่สัดส่วนของหนี้สินหมุนเวียน
เป็นร้อยละ 48 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จึงมีสินทรัพย์หมุน
เวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ.
2521 เท่ากับ 0.21 เท่า เนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อหักสินค้าคงคลังแล้วมีสัดส่วน
เป็นร้อยละ 10 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่สัดส่วนของหนี้สินหมุนเวียนเป็นร้อยละ 48

ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสินทรัพย์ที่เป็นเงินสดและ
ใกล้เคียงเงินสดไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน แต่ถาจก็ให้เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร
และเงินกู้ยืมระยะสั้นซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 41 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นหนี้สิน
ระยะยาว ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็จะสูงขึ้น
มาก

ระยะเวลาที่เฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ.
2521 เท่ากับ 42 วัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับ 35 วัน เนื่องจากลูกหนี้
การค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ขณะที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลงร้อยละ 15 แต่สภาพ
คล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มิได้ขึ้นอยู่กับเงินสดที่จะได้รับจากการเรียกเก็บหนี้มาก
นัก เนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งเป็นร้อยละ 54 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ประกอบด้วย
ลูกหนี้การค้าในสัดส่วนเพียงร้อยละ 7 ของสินทรัพย์ทั้งหมด แต่ประกอบด้วยสินค้าคงคลัง
ในสัดส่วนถึงร้อยละ 44 ของสินทรัพย์ทั้งหมด การหมุนเวียนสินค้าคงคลังกลับมาเป็น
เงินสดจึงมีผลต่อสภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากกว่า

อัตรการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับ 1.45 รอบ ต่ำกว่าปี 2519 และ 2520 ซึ่งเท่ากับ 2.08
รอบ และ 1.7 รอบ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลจากการที่รัฐบาลได้ออกพระราชกฤษฎีกา
ห้ามการส่งไม้และไม้แปรรูปออกเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2520 เพื่อแก้ไขภาวะ
ความขาดแคลนไม้ในประเทศ ทำให้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลงร้อยละ 15 แต่
ต่อมาก็ได้ผ่อนผันให้ผู้ที่มีสัญญาซื้อขายไว้แล้วส่งออกได้ ปริมาณไม้วีเนียร์ที่เหลือเป็นสินค้า
คงคลังจึงเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ก็มีผลให้อัตรการหมุนเวียนสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรม
ไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 ลดลง

ปี พ.ศ. 2521 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสภาพคล่องต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 ทั้ง ๆ ที่มีการชำระหนี้สินหมุนเวียนไปบ้างจนทำให้อัตราส่วนทุนหมุนเวียนสูงกว่า แต่เมื่อดูอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นจะเห็นว่าเท่ากับปี พ.ศ. 2520 แสดงว่าเงินทุนส่วนใหญ่ยังคงจมอยู่ในสินค้าคงคลัง ซึ่งในปีนี้มีอัตราการหมุนเวียนลดลง อีกทั้งยังต้องใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้มากขึ้นด้วย ทำให้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสินทรัพย์หมุนเวียนที่เป็นเงินสดหรือมีค่าใกล้เคียงเงินสดน้อยมาก ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนที่ถึงกำหนดไถ่ทั้งจำนวน

ปี พ.ศ. 2521 บริษัทอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสภาพคล่องสูงสุด เนื่องจากบริษัทอยู่ในระยะก่อตั้งกิจการยังไม่ได้เริ่มการผลิตไม้วีเนียร์ จึงยังไม่ต้องลงทุนในสินค้าคงคลัง สินทรัพย์หมุนเวียนเกือบทั้งหมดอยู่ในรูปเงินสดและเงินฝากธนาคาร หนี้สินหมุนเวียนมีอยู่เพียงรายการเดียวคือ เจ้าหนี้การค้า ซึ่งน้อยกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีอยู่มาก บริษัทจึงมีความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนสูง ตรงข้ามกับบริษัทพรตย์วีเนียร์ จำกัด ซึ่งลงทุนในสินค้าคงคลังจำนวนมากโดยใช้เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกรรมการบริษัทและสินเชื่อจากเจ้าหนี้การค้า สินทรัพย์สภาพคล่องของบริษัทจึงไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนเป็นผลให้บริษัทมีสภาพคล่องต่ำสุด

ถานสภาพเสียง

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 56 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 และ 2520 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 65 และ 59 ตามลำดับ แสดงว่าเจ้าหนี้มีส่วนร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ใกล้เคียงกับผู้ถือหุ้น โดยได้รับผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย แต่ไม่มีอำนาจในการควบคุม

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับ 1.28 เท่า ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 และ 2520 ซึ่งเท่ากับ 1.83 และ 1.46 เท่าตามลำดับ ทั้งนี้เพราะในปีบริษัทพร้อมพันซ์วีเนียร์ จำกัด เปิดดำเนินการ และบริษัทอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด เติบโต เป็นผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 9 และมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 44 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่หนี้สินมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 56 ของสินทรัพย์ทั้งหมด การที่เจ้าหนี้เข้ามามีส่วนลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากกว่า ผู้ถือหุ้น ทำให้มีความเสี่ยงมากกว่าผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 48 ขณะที่สินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 54 ของสินทรัพย์ทั้งหมด แสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ใ้ค่นำเงินทุนระยะยาวส่วนหนึ่งมาลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จึงขึ้นอยู่กับสภาพคล่องของสินทรัพย์หมุนเวียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหมุนเวียนสินค้าคงคลังกลับมาเป็นเงินสด

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 15 แสดงว่าโครงสร้างเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ได้จากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่ตองรับภาระการชำระดอกเบี้ยและคืนเงินในระยะเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยจ่าย

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยโดยเฉลี่ย 1.68 เท่า ในปี พ.ศ. 2521 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับ 3.14 เท่า เนื่องจากกำไรก่อนหักดอกเบี้ยลดลงร้อยละ 50 ขณะที่ดอกเบี้ยจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 เจ้าหนี้ยังคงได้รับชำระดอกเบี้ยครบถ้วน แต่ยังมีความเสี่ยงในเรื่องการรับชำระคืนเงินกู้

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำโดยเฉลี่ย ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับ 1.18 เท่า ค่ากว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับ 1.54 เท่า ทั้งนี้เพราะกำไร เบื้องต้นลดลงร้อยละ 24 และมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 32 ของค่าขายไม้วีเนียร์ ขณะที่ค่าใช้จ่ายประจำมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 27 ของค่าขาย อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงยังคงมีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ และยังมีเหลือกำไรสุทธิร้อยละ 5 ของค่าขาย

เนื่องจากในปี พ.ศ. 2521 มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท และบริษัทผู้ผลิตเดิมอีกหนึ่งบริษัทเพิ่มขึ้น เป็นผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น อัตราส่วนที่แสดงหนี้สินจึงลดลง เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา แต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่าเจ้าหนี้จะมีความเสี่ยงต่อการไถ่กู้ยืมแก่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง เพราะเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นยังคงสูงกว่าเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้น และเนื่องจากในปีนั้นความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง ดังนั้นถึงแม้ว่าเจ้าหนี้จะยังคงได้รับชำระดอกเบี้ยตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา ก็อาจเสี่ยงต่อการได้รับชำระคืนเงิน อย่างไรก็ตามในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังไม่เสี่ยงต่อการดำเนินงาน เพราะยังมีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ และยังมีผลตอบแทนจากการดำเนินงานเหลืออยู่

ปี พ.ศ. 2521 บริษัทไทยอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด มีสภาพเสี่ยงสูงสุด เนื่องจากปีนั้นบริษัทขยายการลงทุนด้วยการซื้อเครื่องจักรเพิ่มอีก 1 เครื่อง โดยใช้เงินทุนจากการกู้ยืมระยะยาว หนี้สินทั้งหมดจึงเพิ่มขึ้น ขณะที่บริษัทขาดทุนจากการขายไม้วีเนียร์ในปีนั้น เจ้าหนี้จึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการได้รับชำระหนี้คืน และบริษัทก็เสี่ยงต่อ

การดำเนินงานเพราะค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารก็เพิ่มขึ้นด้วย ส่วนบริษัทที่มีสภาพเสถียรที่สุดคือ บริษัทแพนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด เนื่องจากบริษัทลงทุนโดยใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่และหนี้สินหมุนเวียนอีกเพียงเล็กน้อย และในปีรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ของบริษัทเพิ่มขึ้นมาก บริษัทจึงมีความสามารถในการจ่ายคอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำสูง

ความสามารถในการดำเนินงาน

จากอัตราส่วนหมุนเวียน ระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ และอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการบริหารสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง เพราะอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ไม่มีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน และยังคงใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้มากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ลดลง อีกทั้งการที่ไม่สามารถขายไม้วีเนียร์ได้มาก ก็เป็นผลให้ไม้วีเนียร์เหลือเป็นสินค้าคงคลังจำนวนมาก

สำหรับอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ และอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเท่ากับ 1.57 และ 0.66 รอบ ตามลำดับ ค่ากว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับ 1.87 และ 0.78 รอบ เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลงร้อยละ 14 ขณะที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 เนื่องจากมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการในปีเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท และยังคงอยู่ในระยะเตรียมการผลิต ยังไม่สามารถขายไม้วีเนียร์ได้มาก ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดเพื่อหารายได้ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีจึงต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520

ปี พ.ศ. 2521 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด ยังคงมีสมรรถภาพในการดำเนินงานสูงสุดเช่นเดียวกับปี พ.ศ. 2519 และ 2520 ส่วนบริษัทพร้อมพันซ์วีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการดำเนินงานต่ำสุด เนื่องจากบริษัทเพิ่งเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ในปีนี้ รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ยังต่ำอยู่ ขณะที่ได้ลงทุนในสินทรัพย์ไปตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 เป็นจำนวนมาก เพื่อเตรียมการผลิตไม้วีเนียร์ และปีนี้บริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ด้วย บริษัทจึงยังไม่สามารถใช้สินทรัพย์ที่ได้ลงทุนไปให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงานของบริษัท

ความสามารถในการหากำไร

อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อค่าขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 32 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 และ 2520 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 33 และ 36 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลงร้อยละ 15 ขณะที่อัตราส่วนต้นทุนการผลิตต่อค่าขายสูงขึ้นร้อยละ 8 เนื่องจากไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดแคลนขณะที่ความต้องการสูงขึ้น เพราะในปีนี้มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการแล้วทั้งสิ้น 8 บริษัท จึงต้องซื้อวัตถุดิบในราคาที่สูงขึ้น นอกจากนั้นอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังต้องจ่ายค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายโรงงานเพิ่มขึ้นด้วย อันเป็นผลกระทบจากการขึ้นราคาน้ำมันของกลุ่มประเทศโอเปก ต้นทุนสินค้าขายจึงมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 70 ของค่าขายทำกำไรเบื้องต้นต่อค่าขายลดลง

อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 5 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 13 เนื่องจากในปีนี้กำไรเบื้องต้นลดลงเหลือร้อยละ 32 ของค่าขาย ขณะที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต้องจ่าย

ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 เป็นร้อยละ 27 ของค่าขาย เป็นผลให้กำไรสุทธิต่อค่าขายลดลง

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 3 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 10 เนื่องจากมีการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 เป็น 1.5 เท่าของค่าขาย ขณะที่กำไรสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ลดลงจากร้อยละ 13 ในปี พ.ศ. 2520 เหลือเพียงร้อยละ 5 ในปีนี้เป็นผลให้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ลดลง

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 เท่ากับร้อยละ 7 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 และ 2520 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 8 และ 24 ตามลำดับ เนื่องจากในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีกำไรสุทธิเป็นร้อยละ 5 ของค่าขาย ลดลงจากปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 13 ของค่าขาย ขณะที่ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเนื่องจากกำไรสะสมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลจากกำไรสุทธิที่ได้รับในปี พ.ศ. 2520 และในปีนี้มีบริษัทพร้อมพันซ์วีเนียร์ จำกัด เปิดดำเนินการ เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท เงินในส่วนของผู้ถือหุ้นจึงเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 44 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น การที่กำไรสุทธิของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง แลส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเป็นผลให้อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง

ความสามารถในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 มาก เนื่องจากในปีนี้มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์ เปิดดำเนินการผลิตและประกอบการค้ามากขึ้น ทำให้ต้องแข่งขันกันทั้งในด้านการผลิตและการขาย ขณะเดียวกันในปีนี้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์กลับลดลง ขณะที่ต้นทุนการผลิตและต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น เป็นผลให้อัตรารายได้ส่วนกำไรสุทธิที่แสดงสมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลงทุกอัตรารายได้ แต่ก็ยังคงมีกำไรจากการดำเนินงาน ถึงแม้ว่าผู้ถือหุ้นจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนลดลง

ปี พ.ศ. 2521 บริษัทไทยทีคิวคิวเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไรสูงสุด ทั้ง ๆ ที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ของบริษัทลดลงมาก แต่การที่บริษัทสามารถลดต้นทุนสินค้าขายลงได้ ทำให้กำไรเบื้องต้นของขายของบริษัทสูงขึ้น ถึงแม้ว่าบริษัทจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารเพิ่มขึ้น บริษัทก็ยังคงมีกำไรสุทธิอยู่ในระดับสูง และเป็นผลให้บริษัทได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้นด้วย ส่วนบริษัทพร้อมซีวีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไรต่ำสุด เนื่องจากบริษัทเพิ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ในปีนี้ กำไรเบื้องต้นที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายเป็นผลให้บริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ และยังไม่ได้ผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ในปีนี้

สรุปแล้วในปี พ.ศ. 2521 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสภาพคล่องลดลง แต่ก็ยังคงสามารถชำระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำได้ครบถ้วน เพราะยังมีความสามารถในการหากำไร ถึงแม้ว่าความสามารถในการดำเนินงานจะต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 เจ้าหนี้อาจเสี่ยงต่อการได้รับชำระคืนเงินตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา เนื่องจากสินทรัพย์สภาพคล่องที่มีอยู่ต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียนที่ต้องชำระมาก นอกจากนั้นการที่ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ขณะที่กำไรสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ลดลง ก็อาจเป็นผลให้ผู้ถือหุ้นต้องเสี่ยงต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น เพราะจะได้รับผลตอบแทนลดลง อย่างไรก็ตามผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ถือหุ้นได้รับในปีนี้ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับค่าเสียโอกาสของการลงทุนในอุตสาหกรรมอื่น ถึงแม้ว่าจะลดต่ำกว่าปี พ.ศ. 2520 มาก

ปี พ.ศ. 2522

กานสภาพคล่อง

อัตราส่วนหมุนเวียนโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 1.05 เท่า ลดลงจากปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเท่ากับ 1.13 เท่า เนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 14 ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 23 สินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 49 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 47 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ปี พ.ศ. 2522 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงยังคงมีสินทรัพย์หมุนเวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้

อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 0.18 เท่า ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากในปีสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 49 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ประกอบด้วยสินค้าคงคลังถึงร้อยละ 41 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนเป็นร้อยละ 47 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงไม่สามารถชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ เมื่อคำนึงถึงสินทรัพย์หมุนเวียนเฉพาะที่เป็นเงินสดและมีค่าใกล้เคียงเงินสด

ระยะเวลาถัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 33 วัน ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 ขณะที่ลูกหนี้การค้าเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.3 แสดงว่ามีการขายไม้วีเนียร์เป็นเงินสดมากขึ้น ลูกหนี้การค้ามีสัดส่วนเป็นร้อยละ 6 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่สินค้าคงคลังมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 49 ของสินทรัพย์ทั้งหมด แสดงว่าความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขึ้นอยู่กับเงินสดที่จะได้จากการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง เป็นส่วนใหญ่

อัตรากำรหมุนเวียนของสินค้าคงคลังโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 1.58 รอบ ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2519 และ 2520 แต่สูงกว่าปี พ.ศ. 2521 เล็กน้อย ทั้งนี้เพราะรายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 เนื่องจากในปีนั้นบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์ที่กำลังอยู่ในระยะก่อตั้งกิจการได้เปิดดำเนินการและประกอบการค้าแล้วทั้งสิ้น นอกจากบริษัทอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด ผลผลิตไม้วีเนียร์ที่เหลือเป็นสินค้าคงคลังจึงสูงขึ้นด้วยร้อยละ 16 อัตรากำรหมุนเวียนของสินค้าคงคลังจึงไม่สูงมาก

สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 ยังไม่สูงขึ้น ทั้ง ๆ ที่อัตรากำรหมุนเวียนของสินค้าคงคลังสูงกว่าปี พ.ศ. 2521 เล็กน้อย และเรียกเก็บหนี้ได้เร็วกว่าปี พ.ศ. 2521 ทั้งนี้เนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนประกอบด้วยสินค้าคงคลังเป็นส่วนใหญ่ สินทรัพย์สภาพคล่องที่เหลืออยู่จึงไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้

ปี พ.ศ. 2522 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด มีสภาพคล่องสูงสุด เนื่องจากบริษัทมีกำไรสะสมมากในอัตราสูง และเป็นบริษัทชำระหนี้สินหมุนเวียนไปมากเพื่อลดภาระดอกเบี้ย แม้ว่าจะหักสินค้าคงคลังออกจากสินทรัพย์หมุนเวียนแล้ว สินทรัพย์สภาพคล่องที่เหลืออยู่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน ส่วนบริษัทที่มีสภาพคล่องต่ำสุดได้แก่ บริษัทไทยเอเชียอินดัสตรี จำกัด เนื่องจากบริษัทเพิ่งเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ ไคลงทุนในสินค้าคงคลังไปมาก ขณะที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ยังต่ำอยู่ ทำให้มีเงินสดมาชำระหนี้สินในกิจการน้อย ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้

ค่านสภาพเสี่ยง

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 58 แสดงว่าเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นมีส่วนร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ใกล้เคียงกัน ความเสี่ยงของเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 1.36 เท่า สูงกว่าปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเท่ากับ 1.28 เท่า ทั้งนี้เพราะมีการกู้ยืมระยะยาวมากขึ้น ขณะเดียวกันกำไรสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ลดลง ทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงด้วย เจ้าหนี้จึงมีส่วนในการลงทุนมากกว่าผู้ถือหุ้น และอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการได้รับชำระหนี้ตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา เพราะความสามารถในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 47 ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 55, 52 และ 48 ตามลำดับ เนื่องจากในปีบริษัทไทยเอเชียอินดัสตรี จำกัด เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท ทำให้สินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 26 โดยมีสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นร้อยละ 49 ของสินทรัพย์ทั้งหมด แสดงว่ามีการนำหนี้สินหมุนเวียนมาลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนได้เหมาะสม แต่ความสามารถในการชำระคืนหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังคงขึ้นอยู่กับสภาพคล่องของสินทรัพย์หมุนเวียน และกำไรสุทธิที่ได้จากการขายไม้วีเนียร์ เป็นส่วนใหญ่

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 19 แสดงว่าเงินทุนระยะยาวได้จากผู้ถือหุ้น เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีคำหมายความว่า เจ้าหนี้ระยะยาวจะไม่เสี่ยงต่อการให้กู้ยืมแก่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ เนื่องจากอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีหนี้สินซึ่งจะต้องชำระคืนในระยะสั้นเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 47 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 1.06 เท่า ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมา เนื่องจากต้นทุน

การผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนั้นสูงขึ้นมาก ขณะที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย กำไรก่อนหักดอกเบี้ยเป็นร้อยละ 8.2 ของค่าขาย ขณะที่ดอกเบี้ยจ่ายเป็นร้อยละ 7.7 ของค่าขาย แสดงว่าในปี พ.ศ. 2522 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย แต่อาจมีปัญหาในการชำระคืนเงินต้น เพราะหลังจากชำระดอกเบี้ยแล้วมีกำไรสุทธิเหลือเพียงร้อยละ 0.5 ของค่าขายเท่านั้น

อัตราส่วนเฉลี่ยแสดงความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับ 1.02 เท่า ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ 1.14, 1.54 และ 1.18 เท่าตามลำดับ เนื่องจากกำไรเบื้องต้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 8 ขณะที่ค่าใช้จ่ายประจำเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ถ้ากำไรเบื้องต้นลดลง .02 เท่า อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จะสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายประจำได้พอดี โดยไม่มีกำไรสุทธิเหลืออยู่เลย

เนื่องจากในปี พ.ศ. 2522 มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท ทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น อัตราส่วนที่แสดงหนี้สินจึงไม่สูงมาก นอกจากนั้นกำไรเบื้องต้นที่ได้รับในปีนั้นก็เพียงพอสำหรับจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำ โดยเหลือกำไรสุทธิเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เจ้าหนี้จึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการได้รับชำระคืนเงิน และอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็เริ่มเสี่ยงต่อการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. 2522 บริษัทไทยเอเชียอินดัสตรี จำกัด มีสภาพเสี่ยงสูงสุดเนื่องจากบริษัทกู้ยืมเงินมาลงทุนในอัตราสูง และปีนี้บริษัทเพิ่งเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ รายได้จากการขายยังคงต่ำอยู่ ขณะที่บริษัทได้ลงทุนด้านการผลิตและจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไปมาก

ทำให้บริษัทขาดทุนเบื้องต้นจากการขายไม้วีเนียร์ และยังไม่สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายได้ ตรงข้ามกับบริษัทแพนซีวี เวย์รคอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งมีสภาพเสถียรที่สุด ถึงแม้ว่าปีนี้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ของบริษัทจะลดลงจากปี พ.ศ. 2521 ก็ตาม แต่บริษัทก็มีรายได้อื่นมาชดเชย ทำให้บริษัทสามารถรักษาสมรรถภาพในการหากำไรไว้ได้ จึงมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำสูงสุด

ความสามารถในการดำเนินงาน

จากอัตราส่วนหมุนเวียน ระยะเวลาดำเนินการเรียกเก็บหนี้ และอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้และการบริหารสินค้าคงคลังสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2521 เล็กน้อย เพราะใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้ลดลง และมีอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังสูงขึ้น แต่ความสามารถในการบริหารสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนยังไม่สูงพอ เพราะยังไม่มีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน

สำหรับอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ และอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ ในปี พ.ศ. 2522 ซึ่งเท่ากับ 2.02 และ 0.67 รอบตามลำดับ สูงกว่าปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเท่ากับ 1.57 และ 0.66 รอบ เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 26 ขณะที่สินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 35 และ 26 อันเป็นผลจากการที่มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดใหม่อีกหนึ่งบริษัท โดยยังไม่สามารถหารายได้จากการขายไม้วีเนียร์ได้มาก จึงแสดงให้เห็น

ว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สามารถใช้สินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่ในการหา รายได้ได้ดีกว่าปี พ.ศ. 2521

ปี พ.ศ. 2522 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการดำเนินงาน สูงสุดและยังสูงกว่าปี พ.ศ. 2521 อีกด้วย เนื่องจากบริษัทลดการลงทุนในสินทรัพย์ลง ขณะที่เพิ่มรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ให้สูงขึ้น จึงสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ได้อย่าง เต็มประสิทธิภาพ และยังเป็น การประหยัดต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ด้วย ส่วนบริษัทไทยเอเชียอินทรี จำกัด มีสมรรถภาพในการดำเนินงานต่ำสุด เนื่องจาก บริษัทเพิ่งเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ในปี นี้ รายได้จากการขายยังต่ำอยู่ ขณะที่การลงทุน ในสินทรัพย์ไปมากเพื่อเตรียมการผลิตไม้วีเนียร์ ทำให้บริษัทยังไม่ได้รับประโยชน์จาก สินทรัพย์คุ้มครองการลงทุน

ความสามารถในการหากำไร

อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อค่าขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 28 ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ทั้ง ๆ ที่รายได้จากการขาย ไม้วีเนียร์สูงขึ้น เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อในประเทศทำให้มูลค่าไม้วีเนียร์สูงขึ้น แต่ปริมาณ การขายกลับลดลง ขณะเดียวกันอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต้องจ่ายต้นทุนการผลิตสูงขึ้นด้วย เพราะในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดแคลนไม้ซุงที่จะป้อนโรงงาน โดยเฉพาะไม้ซุงสัก ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตไม้วีเนียร์เพื่อส่งออกมีปริมาณลดลงมาก อันเป็นผลจาก นโยบายของรัฐบาลที่ไหลลดปริมาณการทำให้ไม้ลงจากเดิม เพื่อสงวนเนื้อที่ป่าไม้ รวมทั้ง มาตรการควบคุมป่า เพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคงของประเทศและเพื่อสะดวกแก่การปราบปราม ผู้ก่อการร้าย และอีกประการหนึ่งคือ ไม้สักที่นำออกจากป่าในระยะหลังนี้ค่อยๆ ลดลงไปมาก

ไม่สามารถนำมาผลิตไม้วีเนียร์ได้ เนื่องจากผลผลิตไม้วีเนียร์จำเป็นต้องใช้ไม้ที่มีคุณภาพดี ลวดลายสวยงาม และไม่มีตำหนิ ซึ่งไม้ซุงที่มีลักษณะเช่นนี้มีปริมาณเพียงร้อยละ 10 ของปริมาณไม้ที่ท่าออกจากป่าทั้งหมดเท่านั้น ในปีนี้ความต้องการไม้ซุงเพื่อนำมาผลิตไม้วีเนียร์สูงขึ้นมาก เพราะบริษัทไทยเอเชียอินดัสทรี จำกัด เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีก 1 บริษัท จึงมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์ที่เปิดดำเนินการแล้วทั้งสิ้น 9 บริษัท ต้องแข่งขันกันซื้อวัตถุดิบมาป้อนโรงงาน เป็นผลให้ราคาไม้ซุงวัตถุดิบสูงขึ้น นอกจากนั้นค่าแรงทางตรงและค่าใช้จ่ายโรงงานก็สูงขึ้นด้วย อันเป็นผลกระทบจากปัญหาน้ำมันขึ้นราคาและภาวะเงินเฟ้อในประเทศ ต้นทุนสินค้าขายสูงขึ้นร้อยละ 38 เป็นร้อยละ 72 ของค่าขาย ทำให้กำไรเบื้องต้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนี้ลดลงมาก

อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขายโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 0.5 ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 4, 13 และ 5 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีกำไรเบื้องต้นเพียงร้อยละ 28 ของค่าขาย ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมา แต่กลับต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารสูงกว่าทุกปี เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อในประเทศ นอกจากนั้นการที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์กูดมีเงินมาลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราสูงรวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นร้อยละ 27.5 ของค่าขาย เป็นผลให้กำไรสุทธิต่อค่าขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนี้ต่ำมาก

อัตรามลตอบทแทนจากสินทรัพย์โดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 0.3 ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับร้อยละ 3, 10 และ 3 ตามลำดับ เนื่องจากปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สามารถหากำไรสุทธิได้น้อยมาก เพียงร้อยละ 0.5 ของค่าขาย ขณะที่ไ้ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็น

1.5 เท่าของค่าขาย แสดงว่าเกิดการ เปลี่ยน แปลงของการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมด
อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็สามารถเพิ่มอัตราผลตอบแทนจากการใช้สินทรัพย์
ให้สูงขึ้นได้ ด้วยการลดการลงทุนในสินทรัพย์ลง และพยายามใช้สินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่
อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ใน
ปี พ.ศ. 2522 เท่ากับร้อยละ 1 ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ
ร้อยละ 8, 24 และ 7 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะในปีนี้ค่าไรสุทธิต่อค่าขายของอุตสาหกรรม
ไม้วีเนียร์ลดลงมาก เหลือเพียงร้อยละ 0.5 ขณะที่มีการลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น
ถึงร้อยละ 22 เนื่องจากบริษัทไทยอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จำกัด เพิ่มทุน และบริษัทไทย
เอเซียอินดัสตรี จำกัด เปิดดำเนินการ เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท เป็นผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรม
ไม้วีเนียร์จึงได้รับผลตอบแทนไม่คุ้มกับการลงทุน และค่าเสียโอกาสของเงินทุน

ปี พ.ศ. 2522 อัตราส่วนที่แสดงสมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรม
ไม้วีเนียร์ต่ำกว่าปีที่ผ่านมาทุกอัตราส่วน ทั้ง ๆ ที่ในปีนี้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์อยู่
ในระดับสูง แต่เนื่องจากต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก็สูงขึ้น
ด้วย ทำให้กำไร เบื้องต้นและกำไรสุทธิจากการดำเนินงานลดลง ผู้ถือหุ้นจึงเสี่ยงต่อการ
ลงทุน เพราะผลตอบแทนที่ได้รับต่ำกว่าค่าเสียโอกาสของการนำเงินไปลงทุนในอุตสาหกรรม
อื่นมาก

ปี พ.ศ. 2522 บริษัทแพนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด มีสมรรถภาพในการ
หากำไรสูงสุด ถึงแม้ว่าบริษัทจะมีกำไร เบื้องต้นต่ำกว่าบริษัทอื่นที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้วี
เนียร์อีก 4 บริษัท แต่เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร ตลอดจนดอกเบี้ย
จ่ายของบริษัทต่ำกว่าบริษัทอื่น จึงเป็นผลให้บริษัทมีกำไรสุทธิสูงสุด และได้รับผลตอบแทน
จากการลงทุนในสินทรัพย์สูงสุดด้วย ส่วนบริษัทไทยเอเซียอินดัสตรี จำกัด มีสมรรถภาพ

ในการหากำไรต่ำสุด เนื่องจากบริษัทเริ่มประกอบการค้าไม้วีเนียร์ในปีนี้ คนทุนสินค้าขายของบริษัทอยู่ในระดับสูง ทำให้บริษัทขาดทุนเบื้องต้นจากการขายไม้วีเนียร์ และยังคงจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร ตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายอีกมาก บริษัทจึงต้องประสบผลขาดทุนสุทธิอย่างมากในปีนี้

สรุปแล้วในปี พ.ศ. 2522 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ เริ่มประสบปัญหาทางการเงินเพิ่มขึ้น เพราะนอกเหนือจากสภาพคล่องจะยังคงอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากเงินทุนหมุนเวียนส่วนใหญ่มุ่งอยู่ในสินค้าคงคลังแล้ว ในปีนี้สมรรถภาพในการหากำไรก็ลดลงมากด้วย ถึงแม้ว่าส่วนหนึ่งจะเป็นผลมาจากภาวะตลาดการค้าไม้วีเนียร์เริ่มซบเซา แต่ส่วนหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่าสมรรถภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง

ปี พ.ศ. 2523

งานสภาพคล่อง

อัตราส่วนหมุนเวียนโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 1.16 เท่า สูงกว่าทุกปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เพราะสินทรัพย์หมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 สินทรัพย์หมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 54 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 47 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงมีสินทรัพย์หมุนเวียนเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้ในปีนี้

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 0.26 เท่า สูงกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ทั้งนี้เนื่องจาก สิ้นทรัพย์หมุนเวียนหลังหักสินค้าคงคลังมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 12 ของสิ้นทรัพย์ทั้งหมด ขณะที่สิ้นสินหมุนเวียนมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 47 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น แต่ถ้าวัดถึงหนี้สินหมุนเวียนเฉพาะส่วนที่ถึงกำหนดชำระซึ่งเท่ากับร้อยละ 13 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นแล้ว อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็ยังมีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอที่จะชำระได้

ระยะเวลาตัวเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 49 วัน สูงกว่าทุกปีที่ผ่านมา เนื่องจากลูกหนี้การค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 44 และเป็นร้อยละ 14 ของการขายไม้วีเนียร์ ขณะที่รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลงร้อยละ 2 ทั้งนี้เป็นผลจากปัญหาเงินทึงตัวและอัตราดอกเบี้ยสูงชันมากในปี พ.ศ. 2523 ทำให้ลูกหนี้การค้าของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สูงขึ้น และต้องใช้เวลามากขึ้นในการเรียกเก็บหนี้

อัตรากาไรหมุนเวียนของสินค้าคงคลังโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 1.41 รอบ ค่ากว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ทั้งนี้ เพราะอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต้องประสบภาวะตลาดการค้าไม้วีเนียร์ซบเซา เนื่องจากอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์หักตัวลง อันเป็นผลจากปัญหาเงินทึงตัว อัตราดอกเบี้ยทั้งในประเทศและต่างประเทศสูงชันมาก และยังคงแข่งขันกับไม้วีเนียร์ซึ่งมีราคาถูกลงกว่าจากประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ อีกด้วย ทำให้ยอดขายของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในประเทศลดลง ขณะที่สินค้าคงคลังเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น อัตรากาไรหมุนเวียนของสินค้าคงคลังจึงลดลงต่ำกว่าทุกปี

สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 ค่ากว่าทุกปีที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นจะสูงกว่าทุกปี

แต่การที่ค่าใช้จ่ายเวลาในการ เรียกเก็บหนี้มากขึ้น และการที่อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังลดต่ำกว่าทุกปี มีผลให้สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลงมากกว่า

ปี พ.ศ. 2523 บริษัทไทยทีคิวคิวเนียร์ จำกัด มีสภาพคล่องสูงสุด เนื่องจากปีนั้นบริษัทเพิ่มทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นและกู้ยืมระยะยาวเพิ่มขึ้น เพื่อนำไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนโดยเฉพาะลูกหนี้การค้าและสินค้าคงคลัง ตลอดจนชำระหนี้สินหมุนเวียนเพื่อลดภาวะคอกเมี้ยจ่าย บริษัทจึงมีความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนสูง ตรงข้ามกับบริษัทพรอมพันชีวีเนียร์ จำกัด ซึ่งมีสภาพคล่องต่ำ เพราะสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัทลดลงมาก เนื่องจากบริษัทเร่งระบายไม้วีเนียร์ซึ่งเหลือเป็นสินค้าคงคลังออกสู่ตลาดในราคาต่ำเพื่อนำมาชำระหนี้สินหมุนเวียน แต่ถึงกระนั้นสินทรัพย์หมุนเวียนที่เหลืออยู่ก็ประกอบด้วยสินค้าคงคลัง เป็นส่วนใหญ่ ไม่มีสินทรัพย์สภาพคล่องเพียงพอที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียนได้

กานสภาพเสี่ยง

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับร้อยละ 60 แสดงว่าเจ้าหนี้มีส่วนร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากกว่าผู้ถือหุ้น ปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีผลขาดทุนสุทธิร้อยละ 5 เจ้าหนี้จึงมีความเสี่ยงต่อการได้รับชำระหนี้คืนมากขึ้น เพราะเป็นการ เขาร่วมลงทุนโดยมิได้มีส่วนในการควบคุมและบริหารงาน

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 1.48 เท่า สูงกว่าปี พ.ศ. 2522 ซึ่งเท่ากับ 1.36 เท่า เนื่องจากปีนี้

เกิดผลขาดทุนจากการขายไม้ไผ่เนียร์ร้อยละ 5 จึงจำเป็นต้องกู้ยืมระยะสั้นเพิ่มขึ้น เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน เจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นจึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์มากขึ้น

อัตราส่วนเฉลี่ยหนี้สินหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับร้อยละ 47 ขณะที่สินทรัพย์หมุนเวียนเป็นร้อยละ 54 ของสินทรัพย์ทั้งหมด แสดงว่ามีการนำเงินทุนระยะยาวบางส่วนมาลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน แต่เนื่องจากสินทรัพย์หมุนเวียนประกอบด้วยสินค้าคงคลัง เป็นส่วนใหญ่ในสัดส่วนร้อยละ 42 ของสินทรัพย์ทั้งหมด ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์จึงขึ้นอยู่กับกำไรหมุนเวียนสินค้าคงคลังกลับมาเป็นเงินสด

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับร้อยละ 24 สูงกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 เนื่องจากผลขาดทุนสุทธิจากการขายไม้ไผ่เนียร์ในปี ทำให้อุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์ต้องกู้ยืมเงินมาลงทุนมากขึ้น เจ้าหนี้ระยะยาวจึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการได้รับชำระหนี้คืนทั้งในรูปดอกเบี้ยและต้นเงิน ทั้งนี้เพราะหนี้สินระยะยาวจะได้รับชำระภายหลังหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 47 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำของอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 0.52 เท่า และ 0.83 เท่าตามลำดับ แสดงว่ากำไรเบื้องต้นของอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์ไม่เพียงพอที่จะชำระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำได้ทั้งจำนวน ทั้งนี้เป็นผลจากการที่รายได้จากการขายไม้ไผ่เนียร์ลดลง ขณะที่ต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูงขึ้น เจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นจึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้ไผ่เนียร์มากขึ้น

ปี พ.ศ. 2523 เจาหนี้เสี่ยงต่อการใหญ่ล้มแก่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มากขึ้น เพราะกำไรเบื้องต้นที่ได้รับจากการขายไม้วีเนียร์ไม่เพียงพอที่จะชำระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำ จึงทำให้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เสี่ยงต่อการดำเนินงานทวย นอกจากนี้ การประสบผลขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ในปีนี้ ก็มีผลให้ผูถือหุ้นไม่ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน และมูลค่าหุ้นก็อาจลดลงทวย

ปี พ.ศ. 2523 บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด มีสภาพเสี่ยงสูงสุด เนื่องจากบริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ในอัตราสูง ขณะที่ได้กู้ยืมเงินมาชดเชยยอดขาดทุนสะสม และนำมาลงทุนในการดำเนินงานจำนวนมาก บริษัทจึงไม่สามารถจ่ายดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดชำระได้ เจาหนี้และผู้ถือหุ้นจึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการใหญ่ล้มและลงทุนในบริษัท ส่วนบริษัทแพนซีวีเนียร์คอร์ปอเรชัน จำกัด ยังคงเป็นบริษัทที่มีสภาพเสี่ยงต่ำสุด เพราะบริษัทยังคงมีกำไรเบื้องต้นจากการขายไม้วีเนียร์เพียงพอที่จะจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำได้ และยังเหลือเป็นกำไรสุทธิอีกทวย ซึ่งสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการที่บริษัทสามารถประหยัดต้นทุนคงที่ทวยหน่วยของการผลิตไม้วีเนียร์ โดยทวยการลงทุนในสินทรัพย์ประจำเพียงเท่าที่จำเป็นสำหรับการผลิตไม้วีเนียร์ออกสู่ตลาดเท่านั้น

คานสมรรถภาพในการดำเนินงาน

จากอัตราส่วนทุนหมุนเวียน และอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 ซึ่งสูงกว่าทุกปี แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการบริหารเงินทุนระยะสั้นทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็ขึ้นเล็กน้อย แต่เมื่อระยะเวลาถ่วงเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ซึ่งเพิ่มขึ้น และ

อัตราการผลิตเงินของสินค้าคงคลังซึ่งลดลง ปรากฏว่าประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ และบริหารสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง

สำหรับอัตราการผลิตเงินของสินทรัพย์ประจำของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 1.45 รอบ ต่ำกว่าปีที่ผ่านมามากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 ซึ่งเท่ากับ 1.87, 1.57 และ 2.02 รอบ ตามลำดับ เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลงร้อยละ 2 ขณะที่สินทรัพย์ประจำเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 และมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 72 ของการขาย ถ้าสามารถลดการลงทุนในสินทรัพย์ประจำลง หรือเพิ่มยอดขายให้สูงขึ้น โดยพยายามใช้สินทรัพย์ประจำที่มีอยู่ให้มากขึ้น สมรรถภาพในการดำเนินงานและสมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จะสูงขึ้นมาก

ส่วนอัตราการผลิตเงินของสินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 0.62 รอบ ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมามาก เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลง ขณะที่สินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้น สินทรัพย์ทั้งหมดมีสัดส่วนเป็น 1.7 เท่า ของการขาย แสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเกินความจำเป็น สำหรับการหารายได้ในระดับนี้

ปี พ.ศ. 2523 บริษัทลองซานวีเนียร์ จำกัด ยังสามารถรักษาสมรรถภาพในการดำเนินงานสูงสุดไว้ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมามาก เนื่องจากภาวะตลาดการค้าไม้วีเนียร์ซบเซา รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลง ขณะที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ประจำประเภทเครื่องจักรอุปกรณ์เพิ่มขึ้น เพื่อให้อยู่ในสภาพที่สามารถดำเนินงานได้ ส่วนบริษัทพร้อมพันซ์วีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการดำเนินงานต่ำสุด เนื่องจากลงทุนในสินทรัพย์มากเกินไป โดยที่ยังไม่สามารถขายไม้วีเนียร์ได้มาก เป็นผลให้ต้นทุนการผลิตและต้นทุนการดำเนินงานสูง จนบริษัทต้องประสบผลขาดทุนสุทธิในปีนี้อัตราที่สูงมาก

กานสมรรถภาพในการหากำไร

อัตราส่วนกำไร เบื้องต้นต่อคาขายโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับร้อยละ 25 ต่ำกว่าทุกปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเท่ากับ ร้อยละ 33, 36, 32 และ 28 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ ลดลง เนื่องจากประสบปัญหาสถานการณ์ตลาดซึ่งมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงทั้งผู้ผลิต ภายในประเทศและผู้ผลิตไม้วีเนียร์จากประเทศอื่น ผู้ซื้อจึงกดราคารับซื้อได้ ขณะเดียวกันต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์กลับสูงขึ้น เพราะไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดแคลน อันเป็นผลจากการที่ทางการประกาศปิดป่าบางส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา ประกอบกับได้มีการปราบปรามผู้ลักลอบตัดไม้ที่ผิดกฎหมายอย่างเข้มงวด ทำให้มีไม้ซุงออกจากป่าลดลงและราคาจำหน่ายไม้ซุงในประเทศสูงขึ้นมาก แม้ว่าผู้ผลิตจะทดแทนด้วยการสั่งไม้ซุงจากพม่า มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เข้ามา แต่ก็มีจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากราคาไม้ซุงนำเข้าอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน เพราะประเทศผู้ส่งไม้ซุงต่างมีนโยบายลดปริมาณการนำเข้าไม้ซุงออกนอกประเทศทั้งสิ้น นอกจากนั้นไม้ซุงในระยะหลังนี้ก็มีคุณภาพด้อยลงไปมาก เข้าเกณฑ์ผลิตไม้วีเนียร์ได้น้อย นอกจากราคาไม้ซุงสูงขึ้นแล้ว ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายโรงงาน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมัน และอื่น ๆ ก็สูงขึ้นด้วย เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อในประเทศทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น จึงเป็นผลให้กำไร เบื้องต้นต่อคาขายของ อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนั้นลดลงมาก

ปี พ.ศ. 2523 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ ร้อยละ 5 เนื่องจากมีกำไร เบื้องต้นเพียงร้อยละ 25 ของคาขาย แต่ต้องจ่ายค่าใช้จ่าย

ในการขายและการบริหารร้อยละ 19 ของค่าขาย ลดลงจากปี พ.ศ. 2522 ร้อยละ 4 แต่กึ่งกลางจ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 35 เป็นร้อยละ 11 ของค่าขาย เนื่องจากในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ถูกยืมระยะสั้นเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และถูกยืมระยะยาวเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์หมุนเวียนบางส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 33 จึงกึ่งกลางจ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ขณะที่กำไรสุทธิจากการดำเนินงานเพียงร้อยละ 6 ของค่าขาย อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงต้องขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ในปี

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดทุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ในปี พ.ศ. 2523 ร้อยละ 3 ทั้งนี้เป็นผลจากการที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ในปีร้อยละ 5 ขณะที่มีการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 เป็น 1.6 เท่า ของค่าขาย แสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลงทุนในสินทรัพย์มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น จึงต้องจ่ายดอกเบี้ยซึ่งเกิดจากการกู้ยืมเงินมาลงทุนในอัตราสูง นอกจากนั้นยังต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในรูปค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์สูงขึ้นด้วย เป็นผลให้สมรรถภาพในการหากำไรของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลดลง

ผู้ถือหุ้นขาดทุนจากการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์โดยเฉลี่ยร้อยละ 8 ในปี พ.ศ. 2523 เนื่องจากในปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ขาดทุนสุทธิจากการขายร้อยละ 5 ขณะที่มีการเพิ่มทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นขึ้นร้อยละ 10 โดยบริษัทไทยทีคิวทีวีเนียร์ จำกัด ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน แต่เนื่องจากกำไรสะสมในปีนั้นลดลงร้อยละ 51 จึงมีผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1 เป็นร้อยละ 40 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นจึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ เพราะนอกจากจะไม่ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนแล้ว มูลค่าหุ้นสามัญก็ลดลงด้วย และยังเสียโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนถ้านำเงินไปลงทุนในอุตสาหกรรมอื่นอีกด้วย

ปี พ.ศ. 2523 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต้องประสบผลขาดทุนจากการดำเนินงาน หลังจากที่ได้ผลกำไร เริ่มลดลงตามลำดับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 เนื่องจากสาเหตุทั้งภายในและภายนอกอุตสาหกรรม ซึ่งสาเหตุภายในก็คือ มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นมาก ทำให้ของแข่งกันมากขึ้น ส่วนสาเหตุภายนอกก็คือ ตลาดการค้าไม้วีเนียร์ซบเซา เนื่องจากถูกกระทบกระเทือนจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก และภาวะเงินเฟ้อในประเทศทำให้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์ลดลง ขณะที่ต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูงขึ้น ผู้ถือหุ้นจึงขาดทุนจากการลงทุน และเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับชำระหนี้ตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา หลายบริษัทต้องลดปริมาณการผลิตและบางบริษัทต้องเลิกกิจการ ก่อให้เกิดการสูญเปล่าในการลงทุนในสินทรัพย์

ปี พ.ศ. 2523 บริษัทไทยเอเชียอินดัสตรี จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไรสูงสุด ทั้ง ๆ ที่บริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์จำนวนมากในปี พ.ศ. 2522 ทั้งนี้ เนื่องจากมีบริษัทสามารถเพิ่มรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ให้สูงขึ้นได้ ถึงแม้ว่าต้นทุนการผลิตของบริษัทจะสูงขึ้นด้วย แต่การที่บริษัทมีสินค้าคงเหลือจำนวนมาก ทำให้ต้นทุนสินค้าขายลดลง กำไรเบื้องต้นจึงสูงขึ้นหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจนดอกเบี้ยจ่ายแล้ว บริษัทยังมีกำไรสุทธิต่อค่าขายสูงกว่าทุกบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ เป็นผลให้ผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทอื่นด้วย ส่วนบริษัทพรอมพันซ์วีเนียร์ จำกัด มีสมรรถภาพในการหากำไรต่ำสุด เนื่องจากรายได้จากการขายไม้วีเนียร์ของบริษัทลดลง ขณะที่ต้นทุนการผลิตและต้นทุนสินค้าขายสูงขึ้น อันเป็นผลจากการที่บริษัทเร่งระบายไม้วีเนียร์ออกสู่ตลาดในราคาต่ำกว่าต้นทุน เพื่อลดการลงทุนในสินค้าคงคลัง จนเกิดผลขาดทุนเบื้องต้นจำนวนมาก นอกจากนั้นบริษัทยังต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารตลอดจน

ดอกเบี้ยจ่ายอีกด้วย เป็นผลให้บริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์และขาดทุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ในอัตราสูง แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนในสินทรัพย์ของบริษัทเป็นอันมาก

สรุปแล้วในปี พ.ศ. 2523 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ประสบปัญหาทางการเงินทุกด้าน กล่าวคือ สภาพคล่องหรือความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่สภาพเสี่ยงสูง เนื่องจากไม่สามารถชำระดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำได้ครบถ้วน นอกจากนั้นยังไม่มีสมรรถภาพในการดำเนินงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารสินค้าคงคลัง และการใช้สินทรัพย์ที่ได้ลงทุนไปอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่า อีกทั้งในปีนี้ยังขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์อีกด้วย จึงเป็นที่ที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ตกต่ำที่สุดตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา

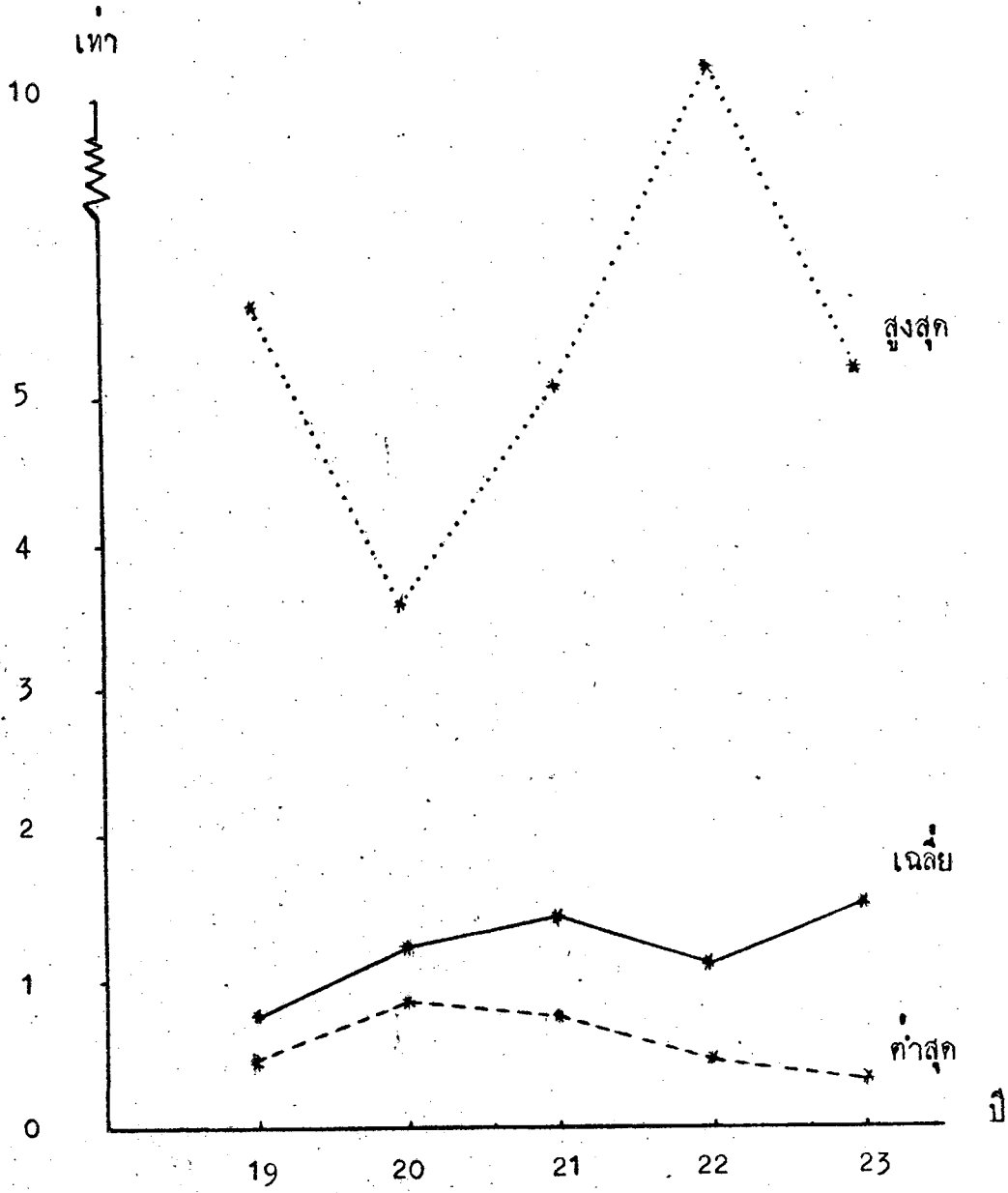
การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินช่วยให้ทราบถึงผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในแต่ละปีเท่านั้น ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ฉะนั้นนอกเหนือจากการวิเคราะห์ทางการเงินโดยใช้อัตราส่วน จึงควรทำการวิเคราะห์แนวโน้มด้วย เพื่อให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึงปี พ.ศ. 2523 และเพื่อช่วยในการคาดคะเนแนวโน้มทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในอนาคต

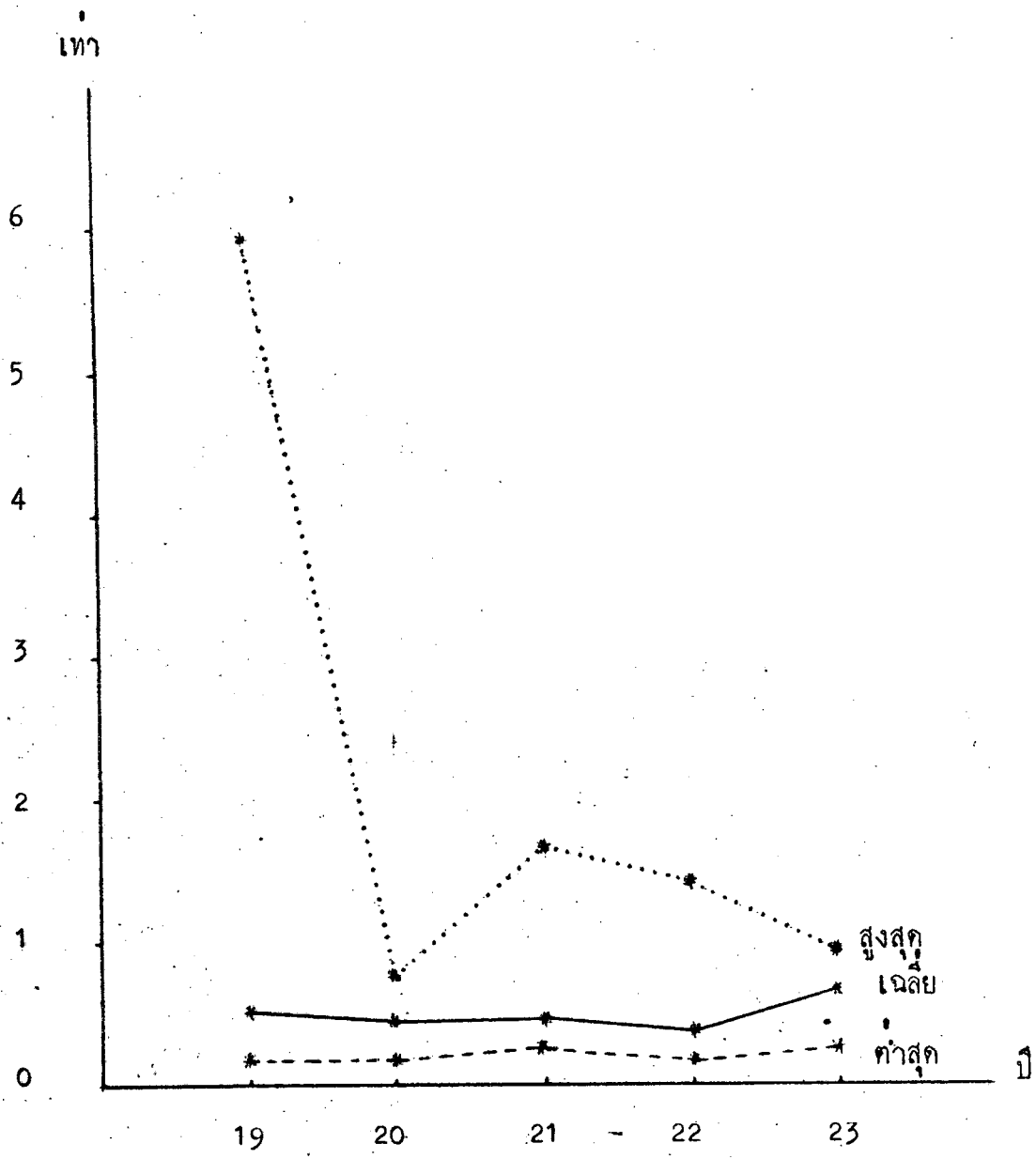
วิธีการวิเคราะห์แนวโน้มทำได้โดยนำอัตราส่วนการเงินมาตรฐานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์แต่ละอัตราส่วนที่แสดงค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าต่ำสุด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึงปี พ.ศ. 2523 (ตารางที่ 7-10 หน้า 52-55) มาพลอตลงในกราฟ แล้วแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นแต่ละด้านดังนี้

- แนวโน้มด้านสภาพคล่อง
- แนวโน้มด้านสภาพเสถียร
- แนวโน้มด้านสมรรถภาพในการดำเนินงาน
- แนวโน้มด้านสมรรถภาพในการหากำไร

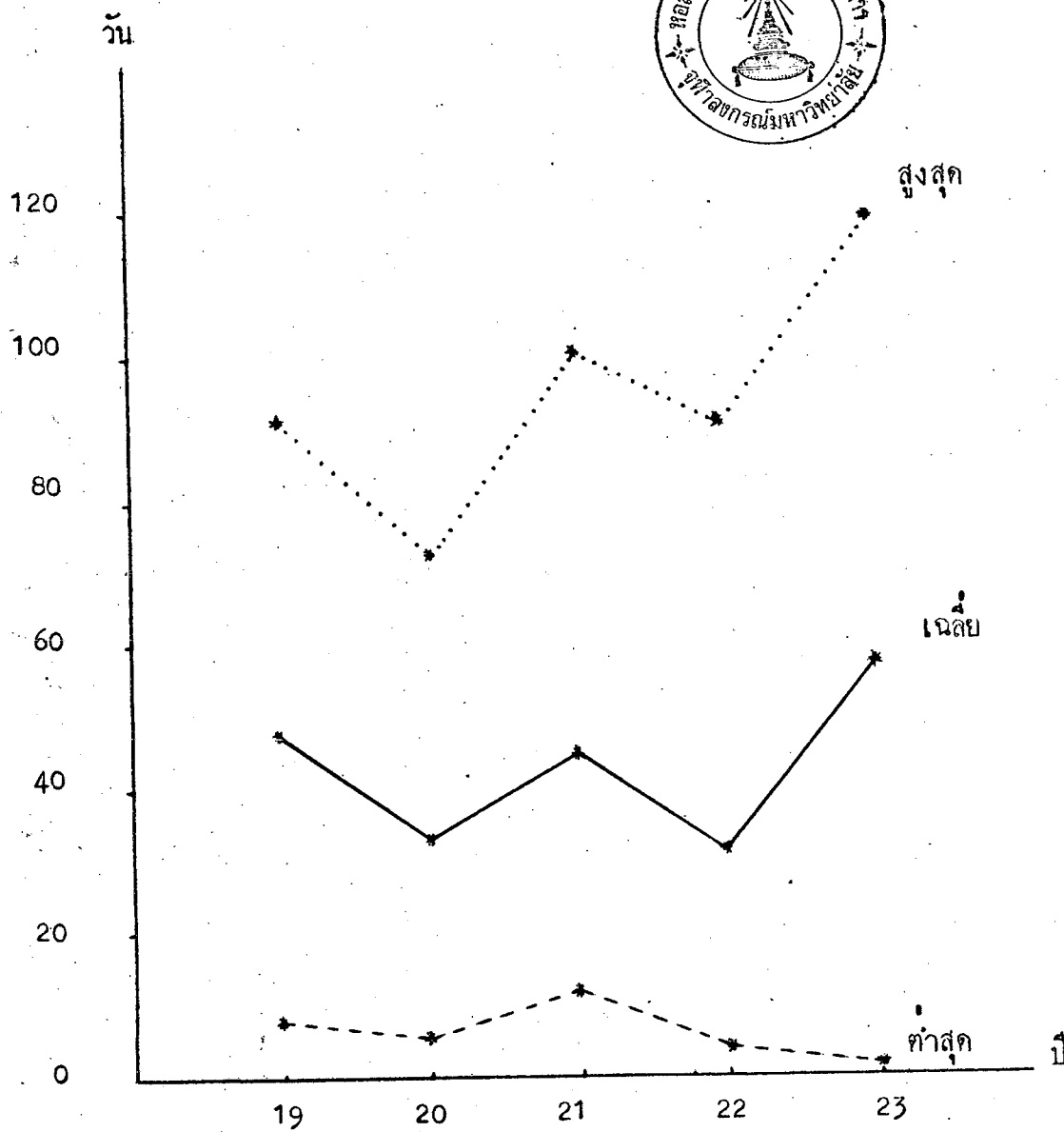
โดยแต่ละด้านจะทำการวิเคราะห์แนวโน้มจากกราฟซึ่งแสดงค่าเฉลี่ยของทุกอัตราส่วนการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ สำหรับกราฟซึ่งแสดงค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด จะวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มีบริษัทที่ใหญ่กว่าอัตราส่วนการเงินซึ่งเป็นจุดสูงสุดและจุดต่ำสุด เนื่องจากแตกต่างจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนการเงินของอุตสาหกรรมมากเป็นพิเศษ จากนั้นจึงคาดคะเนแนวโน้มทางการเงินในอนาคต

รูปที่ 1.1 อัตราส่วนหมุนเวียน

รูปที่ 1.2 อัตราส่วนหมุนเวียนอย่างถึงแกม

รูปที่ 1.3 ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้

แนวโน้มน้ำค่านสภาพคลอง

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (รูปที่ 1.1) แสดงค่าสูงสุดคือประมาณ 11 เท่า ในปี 2522 และค่าต่ำสุด 0.02 เท่าในปี 2523 สำหรับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอยู่ในช่วง 0.83-1.16 เท่า คือ โค 0.83 เท่าในปี 2519 เพิ่มขึ้นเป็น 1.07 และ 1.13 เท่าในปี 2520 และ 2521 ลดลงเหลือ 1.05 เท่าในปี 2522 แล้วเพิ่มขึ้นอีกเป็น 1.16 เท่าในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปี เท่ากับ 1.09 เท่า นอกจากนี้ปี 2519 ซึ่งอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสินทรัพย์หมุนเวียนน้อยกว่าหนี้สินหมุนเวียนแล้ว ตั้งแต่ปี 2520 ถึงปี 2523 การคำนวณสินทรัพย์หมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ค่อนข้างสม่ำเสมอ จะแตกต่างกันบ้างก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และอยู่ในระดับที่เพียงพอแก่การชำระคืนหนี้สินหมุนเวียน

บริษัทที่มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก เป็นเพราะบริษัทดำเนินกิจการมานาน มีกำไรสะสมในอัตราสูง จึงนำไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนโดยเฉพาะสินค้าคงคลังเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่จำเป็นต้องกู้ยืมระยะยาว อีกทั้งการกู้ยืมระยะสั้นก็น้อยมาก ตรงข้ามกับบริษัทที่มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนต่ำกว่าอุตสาหกรรมมาก เนื่องจากเริ่มลงทุนในสินทรัพย์ประจำในปี 2522 โดยนำเงินสดที่ได้จากการเรียกชำระค่าหุ้นตั้งแต่ปี 2519 มาลงทุน ทำให้สินทรัพย์หมุนเวียนลดลง ขณะที่ต้องผ่อนชำระหนี้ค่าเครื่องจักรและค่าเช่าซื้อที่ตั้งกำหนด ทำให้หนี้สินหมุนเวียนสูงขึ้น

อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแกม (รูปที่ 1.2) นำมาวิเคราะห์โดยการหักสินค้าคงคลังซึ่งมีสภาพคล่องน้อยที่สุด หรือสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็วที่สุดออกจากสินทรัพย์หมุนเวียน เพื่อให้เห็นถึงความสามารถในการชำระคืนหนี้สินหมุนเวียนภายในกำหนดเวลาของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์อย่างแท้จริง จะได้อัตราส่วนดังกล่าวสูงสุด

เท่ากับ 5.93 เทา และต่ำสุดเท่ากับ 0.001 เทาในปี 2519 สำหรับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอยู่ในช่วง 0.18-0.26 เทา คือได้ 0.24 เทาในปี 2519 ลดลงเหลือ 0.21 เทาในปี 2520 และ 2521 ลดลงอีกเหลือ 0.18 เทาในปี 2522 จากนั้นจึงเพิ่มขึ้นเป็น 0.26 เทาในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับ 0.22 เทา จะเห็นได้ว่าตลอดระยะเวลา 5 ปีที่วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ใกล้เคียงกัน แต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอัตราส่วนทุนหมุนเวียนมาก ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างสินทรัพย์หมุนเวียนของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ประกอบด้วยสินค้ายกคลั่งเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 70-80 เมื่อหักสินค้ายกคลั่งออกจึงเหลือสินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือมีค่าใกล้เคียงเงินสดเพียงร้อยละ 10 นอกนั้นเป็นลูกหนี้การจำอีกประมาณร้อยละ 15 แสดงให้เห็นว่าสภาพคล่องที่แท้จริงของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์ขึ้นอยู่กับรายได้จากการหมุนเวียนสินค้ายกคลั่งกลับมาเป็นเงินสด และขึ้นอยู่กับเงินสดที่จะได้รับจากการเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้การค้า เพราะสินทรัพย์หมุนเวียนที่เป็นเงินสดหรือมีค่าใกล้เคียงเงินสดของอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์นั้นน้อยมาก ไม่เพียงพอที่จะชำระคืนหนี้สินหมุนเวียนได้

บริษัทที่มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก เป็นเพราะบริษัทเพิ่งเริ่มก่อตั้งกิจการในปี 2519 ยังไม่ได้ดำเนินการผลิตไม่วีเนียร์ จึงยังไม่มีการลงทุนในสินค้ายกคลั่ง สินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมดที่มีอยู่จึงเป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง ขณะเดียวกันบริษัทมีหนี้สินหมุนเวียนน้อยมาก เพราะเพิ่งได้รับเงินจากการเรียกชำระค่าหุ้น จึงยังไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาลงทุน ส่วนบริษัทที่มีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่นต่ำกว่าอุตสาหกรรมมากนั้น ก็ควยสาเหตุตรงกันข้าม กล่าวคือ บริษัทลงทุนในสินค้ายกคลั่งถึงร้อยละ 99 ของสินทรัพย์หมุนเวียน เมื่อหักสินค้ายกคลั่งออกแล้วสินทรัพย์สภาพคล่องที่เหลืออยู่จึงน้อยมากจนไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียนได้ นอกจากบริษัทที่มีสภาพคล่องสูงมากหรือต่ำมากกว่าปกติแล้ว บริษัทส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมไม่วีเนียร์มีสภาพคล่องใกล้เคียงกับอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ย

ระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ (รูปที่ 1.3) พอจะสรุปได้ว่า ระยะเวลาที่นานที่สุดและสั้นที่สุดใน การเรียกเก็บหนี้ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาคือ 111 วัน และ 1 วันในปี 2523 และเมื่อดูระยะเวลาที่เฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ของอุตสาหกรรมจะได้ 46 วันในปี 2519 35 วันในปี 2520 42 วันในปี 2521 33 และ 49 วันในปี 2522 และ 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับ 41 วัน ยิ่งระยะเวลาที่เฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้สั้นก็จะยิ่งเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ เพราะแสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จะ ได้รับเงินสตกกลับมาหมุนเวียนเร็วขึ้น เป็นการช่วยแก้ปัญหาสภาพคล่องได้อีกทางหนึ่ง ถึงแม้ว่าลูกหนี้การค้าจะมีเพียงประมาณร้อยละ 15 ของสินทรัพย์หมุนเวียนก็ตาม

บริษัทที่ใช้เวลาในการเรียกเก็บหนี้ นานกว่าอุตสาหกรรมมาก เนื่องจากบริษัทเร่งระบายสินค้าคงคลังออกสู่ตลาดโดยการขายเชื่อ เพื่อลดการลงทุนในสินค้าคงคลัง ทำให้มีลูกหนี้การค้าในอัตราสูง ความสามารถในการชำระหนี้สินหมุนเวียนของบริษัทจึงขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้ให้สูงขึ้น ส่วนบริษัทที่มีระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ต่ำกว่าอุตสาหกรรมมากนั้น เป็นเพราะบริษัทจะ เลิกกิจการในปีนั้นจึงเร่งเก็บหนี้จากลูกหนี้การค้า และรีบระบายสินค้าคงคลังออกสู่ตลาดในราคาต่ำโดยขายเป็นเงินสดทั้งหมดเพื่อนำมาชำระหนี้ สำหรับบริษัทส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์แล้ว มีระยะเวลาในการเรียกเก็บหนี้ใกล้เคียงกับอุตสาหกรรม

อัตรการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง (รูปที่ 1.4) มีผลต่อสภาพคล่องของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เป็นอย่างมาก มีช่วงที่ใช้เวลาหมุนเวียนสูงสุดคือ 7.14 รอบในปี 2522 และต่ำสุด 0.04 รอบในปี 2520 สำหรับตัวเลขที่เฉลี่ยของอุตสาหกรรมอยู่ในช่วง 1.41-2.08 รอบ คือได้ 2.08 รอบในปี 2519 ลดลงเหลือ 1.70 รอบในปี 2520 และ 1.45 รอบในปี 2521 เพิ่มขึ้นเป็น 1.58 รอบในปี 2522 แล้วลดลง

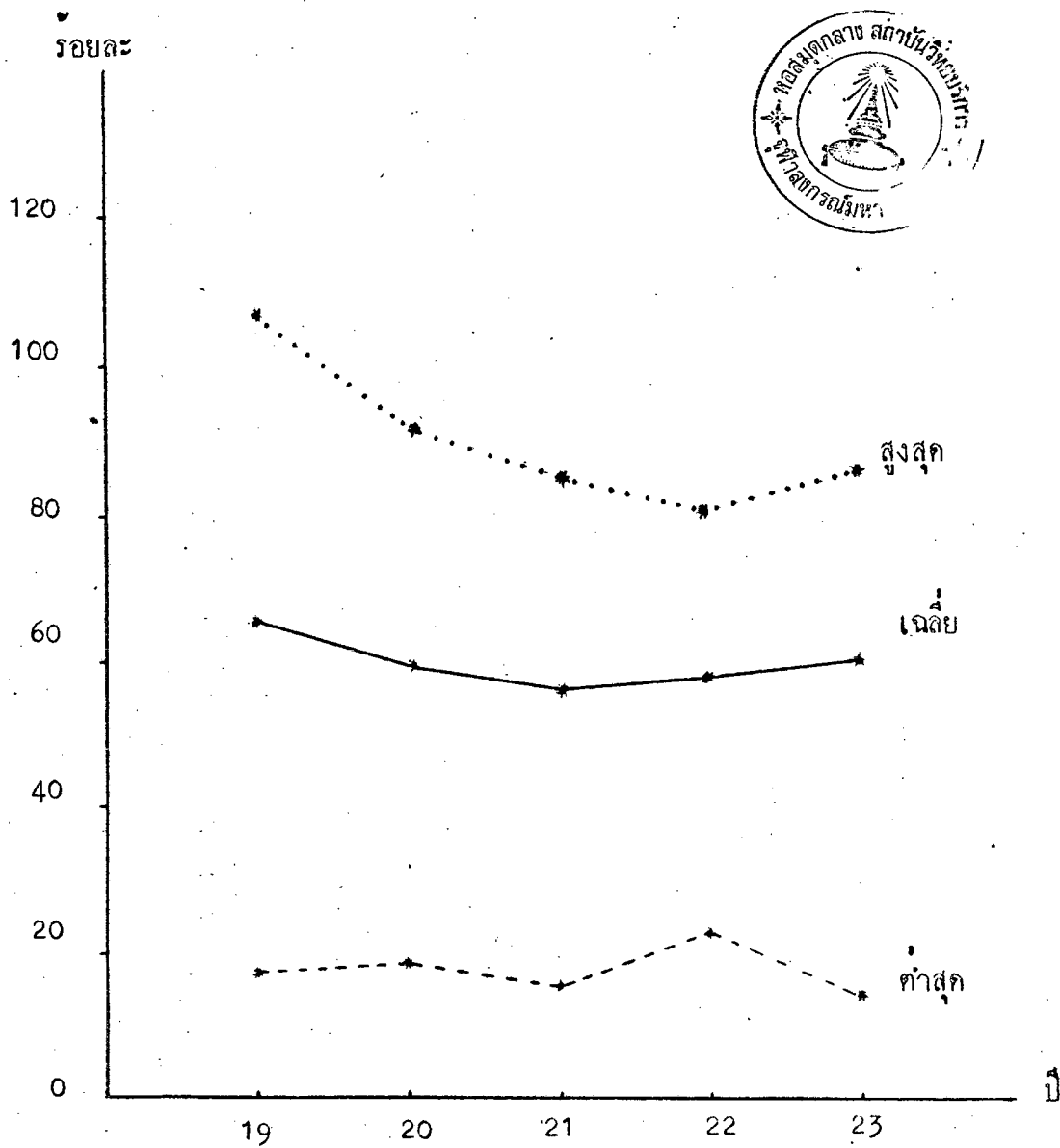
เหลือ 1.41 รอบในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับ 1.55 รอบ ปีที่อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังสูง สภาพคล่องของอุตสาหกรรมไมวีเนียร์จะสูงตามไปด้วย เพราะจะได้รับเงินสดและลูกหนี้การค้าซึ่งมีสภาพคล่องสูงกว่ามาแทนที่สินค้าคงคลังที่ขายไป นอกเสียจากจะมีการกู้ยืมระยะสั้นเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามตัวเลขเฉลี่ยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังของอุตสาหกรรมไมวีเนียร์ก็มีอยู่ในระดับที่สูงนัก ทั้งนี้เป็นผลจากการที่มีบริษัทผู้ผลิตไมวีเนียร์เพิ่มขึ้น และต้นทุนการผลิตไมวีเนียร์สูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถตั้งราคาขายที่แข่งขันกับไมวีเนียร์จากประเทศผู้ผลิตอื่นได้ คำสั่งซื้อจากต่างประเทศจึงลดลง จึงมีไมวีเนียร์เหลือเป็นสินค้าคงคลังในอัตราสูง

บริษัทที่มีอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก เนื่องจากบริษัทแก้ปัญหาสภาพคล่องด้วยการตัดราคาขายไมวีเนียร์ที่นำออกสู่ตลาด เพื่อให้ขายได้มาก จะได้ไม่ต้องเสียเงินทุนส่วนหนึ่งจมอยู่ในสินค้าคงคลัง ส่วนบริษัทซึ่งมีอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังต่ำกว่าอุตสาหกรรมมาก ก็เนื่องจากบริษัทเพิ่งเริ่มประกอบการค้าไมวีเนียร์ รายได้จากการขายจึงยังต่ำอยู่มาก ขณะที่ได้เตรียมผลิตไมวีเนียร์ไว้สนองความต้องการของตลาดเป็นอันมาก เงินทุนหมุนเวียนของบริษัทจึงจมอยู่ในสินค้าคงคลังเกือบทั้งหมด สำหรับบริษัทอื่น ๆ นั้นมีอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลังใกล้เคียงกับอุตสาหกรรม

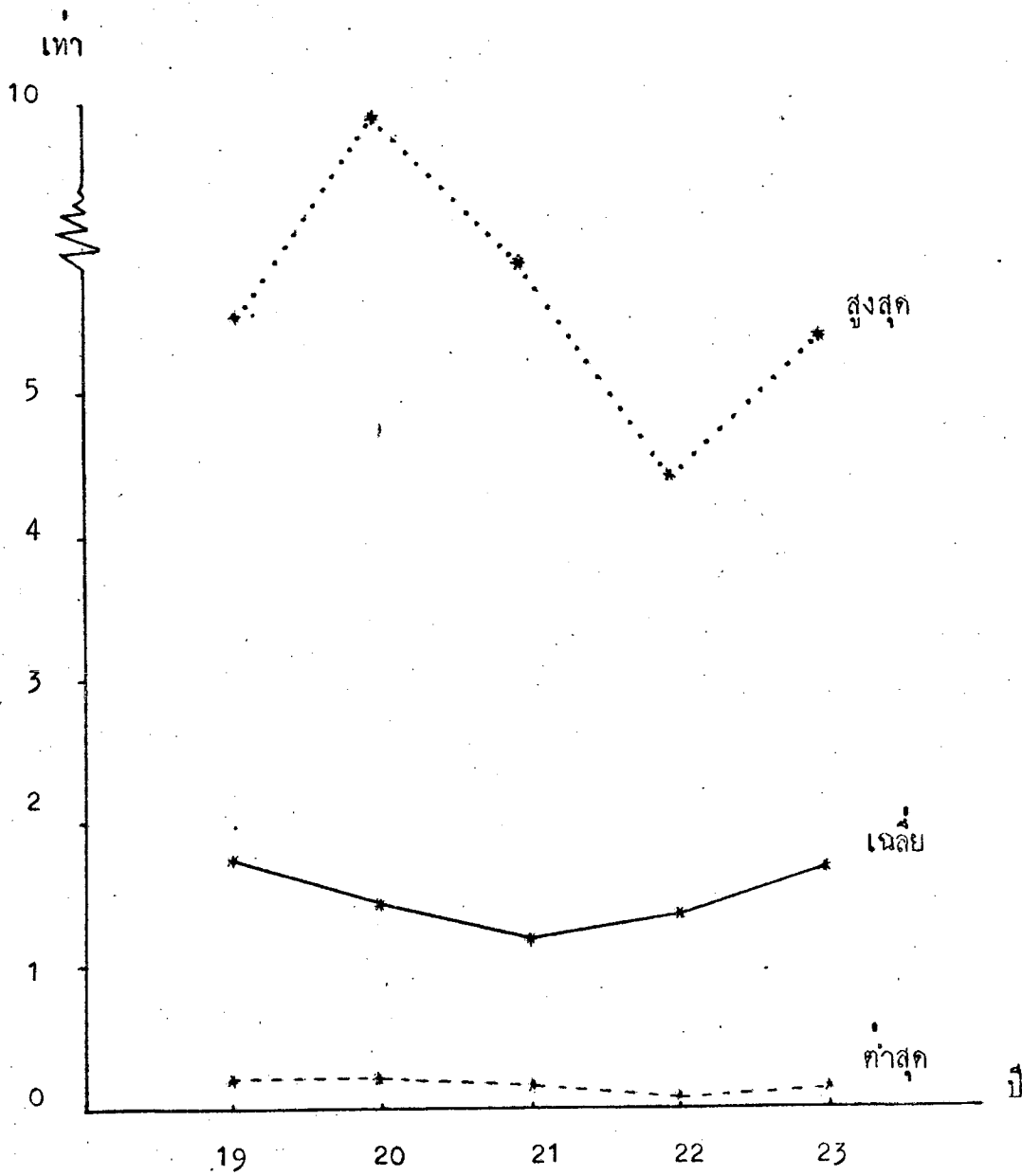
ผลสรุปทางกานสภาพคล่องของอุตสาหกรรมไมวีเนียร์จึงพอจะกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมนี้มีสินค้าคงคลังและลูกหนี้การค้าเป็นสินทรัพย์หลัก เงินสดและเงินฝากธนาคารมีไม่มากนัก สำหรับหนี้สินหมุนเวียนมีส่วนประกอบที่สำคัญได้แก่ เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และเงินกู้ยืมระยะสั้น ซึ่งอาจจะไม่ได้ถึงกำหนดชำระคืนทั้งจำนวนภายใน 1 ปี ขึ้นอยู่กับ

ช็อคตกลงกับเจ้าหน้าที่ สิ้นหนุณเวียนที่มีกำหนดชำระคืนที่แน่นอนได้แก่ เจ้าหน้าที่การค้าซึ่ง
เกิดจากการซื้อไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญมาป้อนโรงงาน เมื่อเปรียบเทียบสินทรัพย์หนุณ
เวียนทั้งหมดกับหนี้สินหนุณเวียนแล้ว อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีสินทรัพย์หนุณเวียนเพียงพอ
ที่จะชำระหนี้สินหนุณเวียนได้ครบถ้วนและภายในกำหนดเวลา แต่ถ้าวัดสินทรัพย์หนุณเวียน
เฉพาะที่เป็นสินทรัพย์สภาพคล่องจริง ๆ โดยไม่รวมสินค้าคงคลัง อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์
มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่พอเพียงที่จะชำระหนี้สินหนุณเวียนได้ แนวโน้มด้านสภาพคล่องของ
อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงขึ้นอยู่กับกำไรหนุณเวียนสินค้าคงคลังกลับมาเป็นเงินสด และ
ประสิทธิภาพในการเรียกเก็บหนี้จากลูกค้าการค้าเป็นอย่างมาก

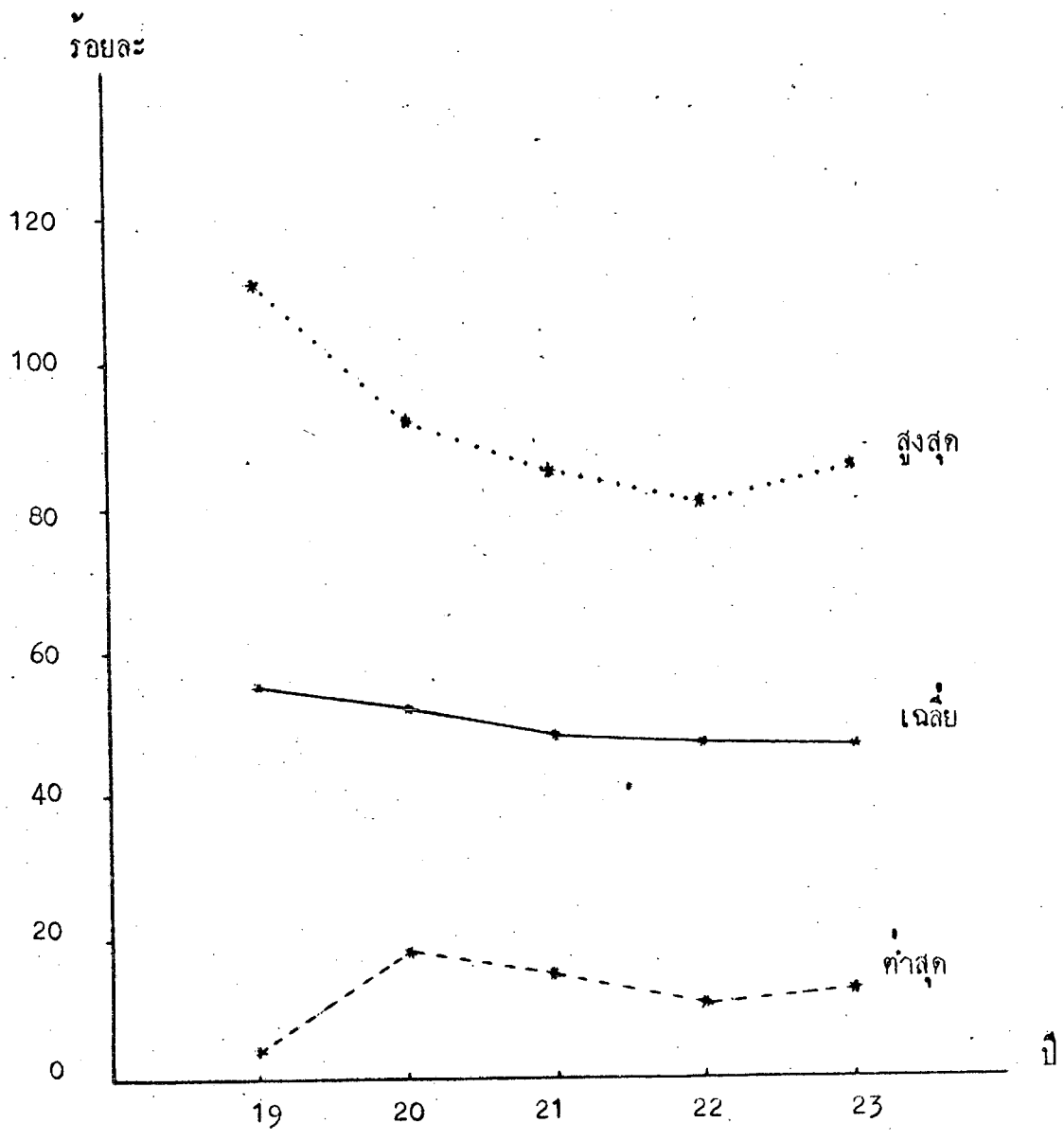
2. อัตราส่วนแสงสภาพเสียง

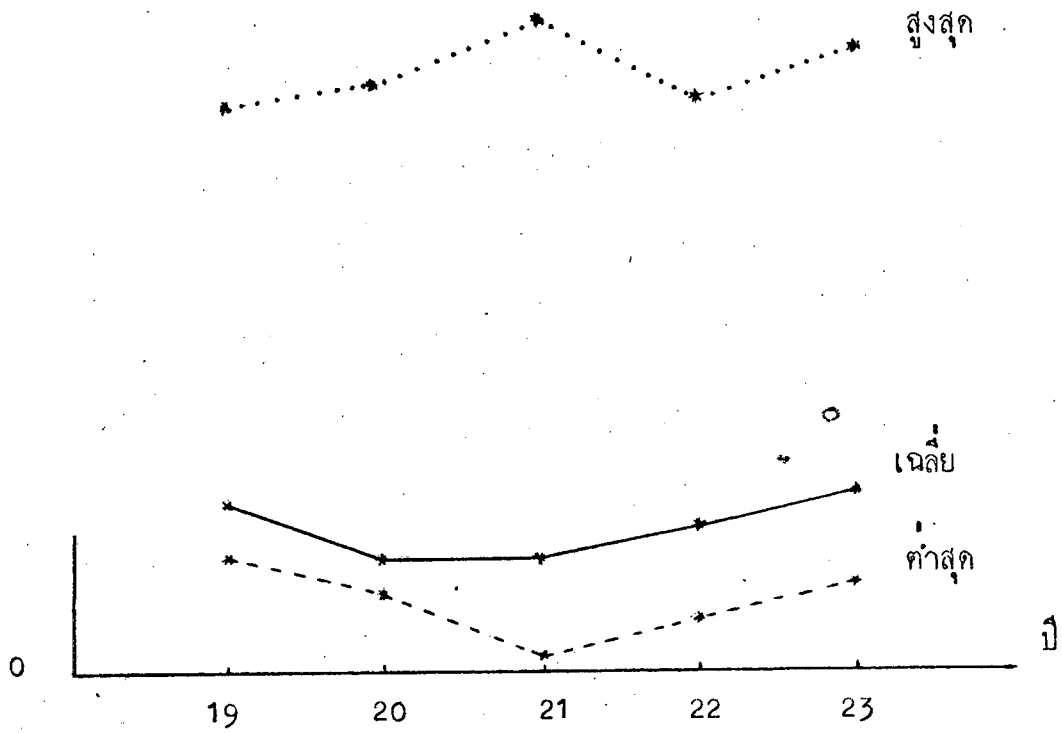
รูปที่ 2.1 อัตราส่วนทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อม

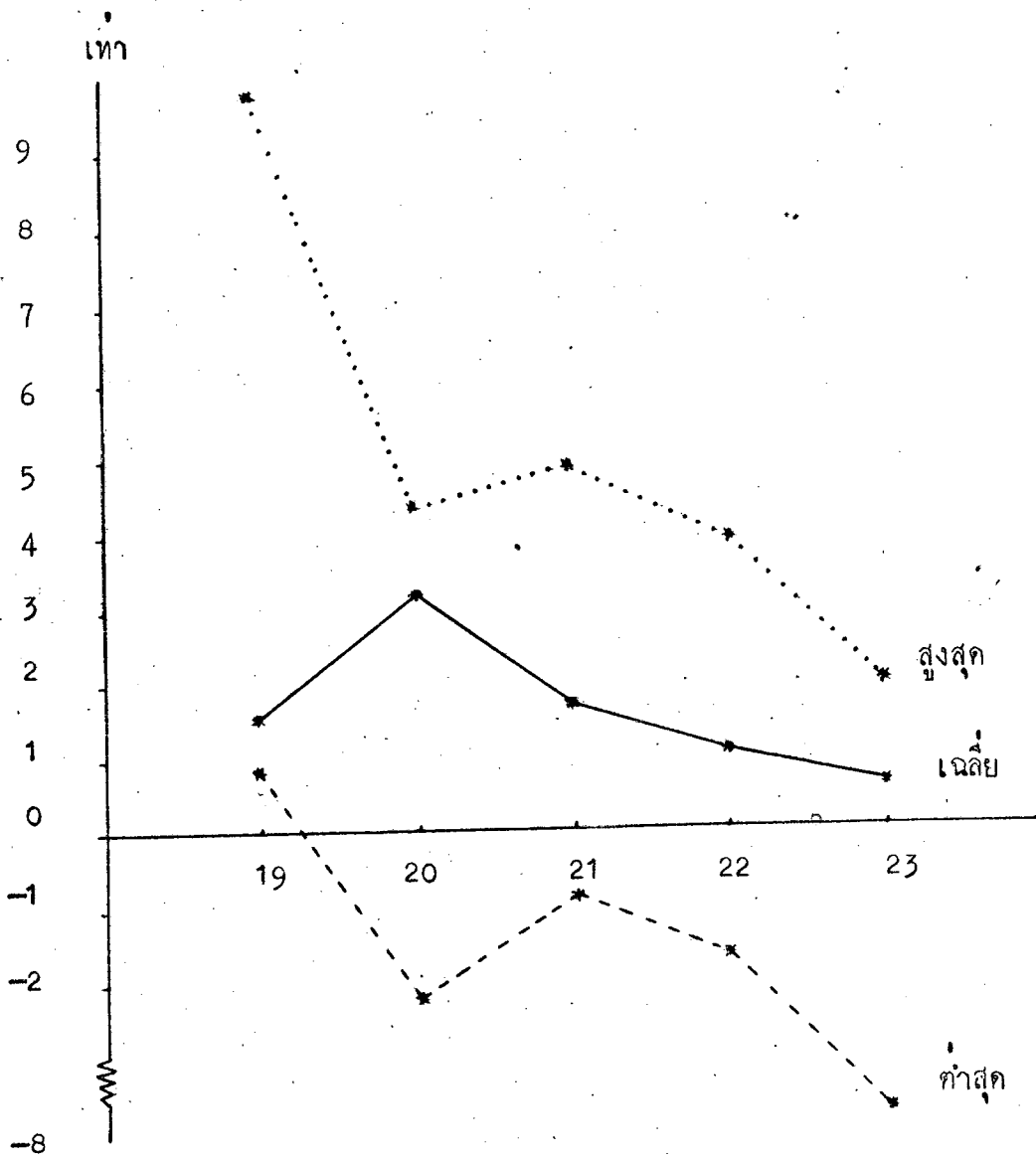
รูปที่ 2.2 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

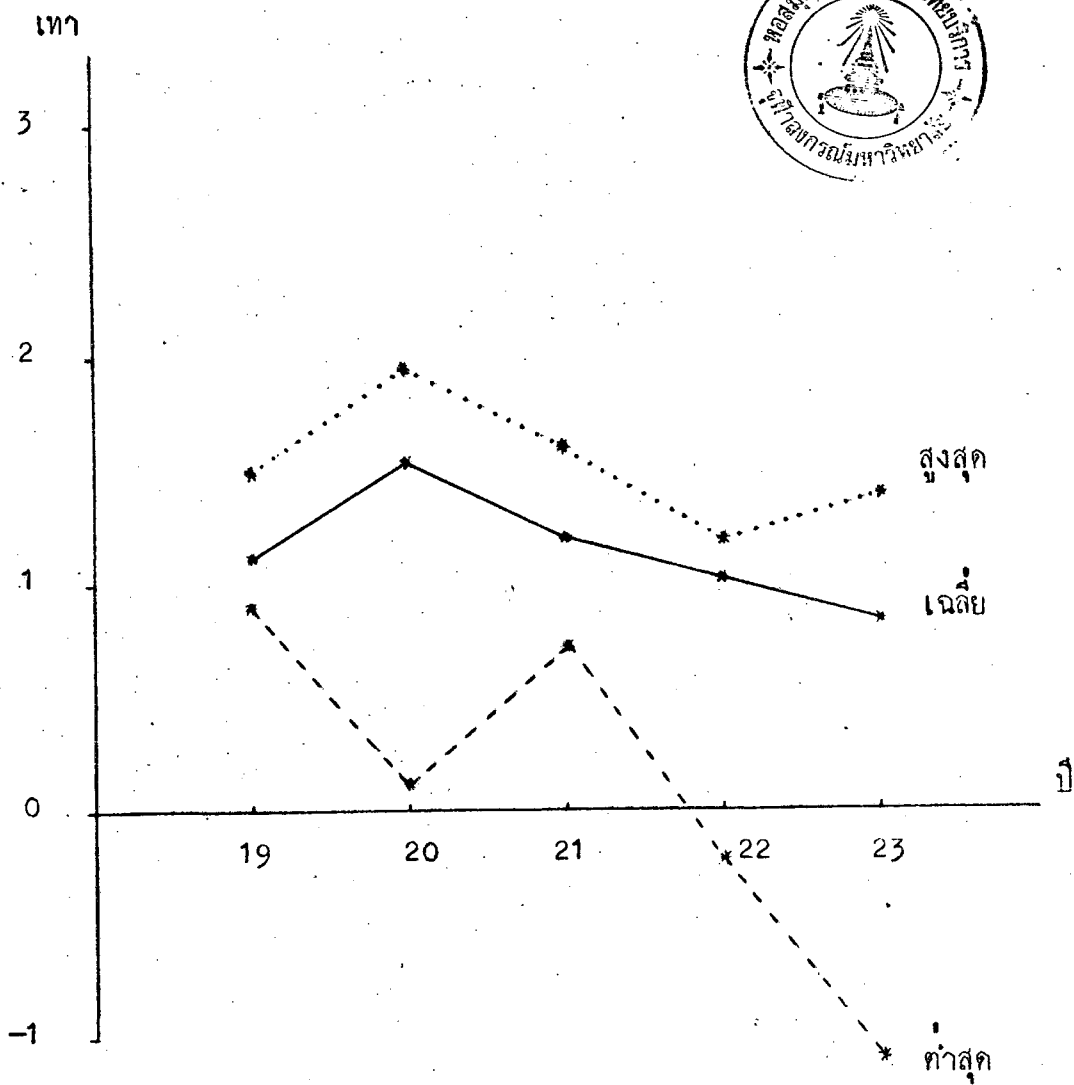
รูปที่ 2.3 อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมด

รูปที่ 2.4 อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมด

รูปที่ 2.5 อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายคอกเบี้ย

รูปที่ 2.6 อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ

แนวโน้มสถานะสภาพเสี่ยง

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมด (รูปที่ 2.1) แสดงค่าสูงสุดร้อยละ 116 ในปี 2519 และค่าต่ำสุดร้อยละ 14 ในปี 2523 สำหรับอัตราส่วนตัวเฉลี่ยของอุตสาหกรรม อยู่ในระดับร้อยละ 56-65 โกลเคียงกันตลอดระยะเวลา 5 ปี กล่าวคือ ไตรรอยละ 65 ในปี 2519 ลดลงเหลือร้อยละ 59 และ 56 ในปี 2520 และ 2521 จากนั้นจึงเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 58 และ 60 ในปี 2522 และ 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับ ร้อยละ 59 แสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลงทุนในสินทรัพย์โดยใช่เงินทุนที่ได้จากการ กู้ยืมมากกว่าจากส่วนของผู้ถือหุ้น

บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมดสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก เป็นเพราะ บริษัทมียอดขาดทุนสะสมยกมาและยอดขาดทุนสุทธิในปีที่สูงมาก เงินทุนที่ได้จากส่วนของผู้ถือหุ้นยังไม่เพียงพอที่จะชดเชยผลขาดทุน จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจากการกู้ยืมระยะสั้น และจากการเบิกเกินบัญชีธนาคาร หนี้สินทั้งหมดจึงจัดเป็นหนี้สินหมุนเวียน เจ้าหนี้จึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการไถ้ฎ ถ้าบริษัทไม่สามารถปรับปรุงสมรรถภาพในการดำเนินงาน และประสิทธิภาพในการหากำไรให้สูงขึ้นได้ ส่วนบริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ต่ำกว่าอุตสาหกรรมมาก ก็เนื่องจากบริษัทดำเนินการมานานและมีกำไรสะสมในอัตราสูง จึงนำไปลงทุนในสินค่างดคลังและสินทรัพย์ประจำ โดยไม่ต้องกู้ยืมเงินมาลงทุน บริษัทจึงไม่มีหนี้สินระยะยาวเลย อีกทั้งหนี้สินหมุนเวียนก็น้อยมาก นอกจากนั้นการที่บริษัทไม่ได้อิงลงทุนในสินทรัพย์มากจนเกินความจำเป็น ก็เป็นผลให้บริษัทไม่ต้องใช้เงินลงทุนสูง

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (รูปที่ 2.2) ตลอดระยะเวลา 5 ปี มีอัตราส่วนที่สูงที่สุดคือประมาณ 11 เท่าในปี 2520 และต่ำสุด 0.07 เท่าในปี 2522 สำหรับอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์อยู่ในช่วง 1.28-1.83 เท่า คือได้

1.83 เท่าในปี 2519 ลดลงเหลือ 1.46 และ 1.28 เท่าในปี 2520 และ 2521 จากนั้นจึงเพิ่มขึ้นเป็น 1.36 และ 1.48 เท่าในปี 2522 และ 2523 โดยมีค่าเฉลี่ย ช่วง 5 ปีอยู่ในระดับ 1.43 เท่า ตัวเลขตัวเฉลี่ยอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์สามารถขยายการลงทุนเกินกว่าเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีอยู่อย่างจำกัดได้ด้วยการกู้ยืมเงินมาลงทุน จึงไม่เสียสิทธิในการบริหาร และควบคุมกิจการตราใบที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังมีความสามารถในการชำระดอกเบี้ย และต้นเงินกู้ได้ตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา นอกจากนี้ตัวเลขตัวเฉลี่ยของอัตราส่วนนี้ก็มีแนวโน้มที่สูงเกินไปจนน่าจะมีผลใหญ่ต่อหุ้นขาดความรับผิดชอบ

อัตราส่วนหนี้สินหมุนเวียนต่อเงินลงทุนทั้งหมด (รูปที่ 2.3) แสดงค่าสูงสุด ร้อยละ 116 ในปี 2519 เช่นเดียวกับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ทั้งหมด ทั้งนี้เพราะ บริษัทซึ่งมีอัตราส่วนนี้สูงที่สุดมีแต่หนี้สินหมุนเวียนเท่านั้น ส่วนบริษัทที่มีอัตราส่วนนี้ต่ำสุดคือ ร้อยละ 4 ในปี 2519 เป็นบริษัทที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งกิจการ มีเงินที่ได้จากการเรียกชำระ ค่าหุ้นในอัตราสูง จึงยังไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาลงทุนหรือนำมาใช้หมุนเวียนในกิจการ สำหรับอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์อยู่ในช่วงร้อยละ 47-55 ใกล้เคียงกัน ตลอดระยะเวลา 5 ปี คือไกร้อยละ 55 ในปี 2519 จากนั้นจึงลดลงตามลำดับเหลือ ร้อยละ 52 และ 48 ในปี 2520 และ 2521 แล้วลดลงมาเหลือร้อยละ 47 เท่ากัน ในปี 2522 และ 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วงอยู่ในระดับร้อยละ 48 แสดงว่าเกือบครึ่ง หนึ่งของการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดได้เงินทุนมาจากการกู้ระยะสั้น

อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมด (รูปที่ 2.4) บางบริษัทไม่มีการ กู้ยืมระยะยาวเลย ส่วนบริษัทที่มีการกู้ยืมระยะยาวจะมีอัตราส่วนสูงสุดและต่ำสุดเท่ากับ ร้อยละ 86 และร้อยละ 1 ในปี 2521 สำหรับอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรมนี้จะได้

การร้อยละ 22 ในปี 2519 ลดลงเหลือร้อยละ 15 ในปี 2520 และ 2521 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19 และ 24 ในปี 2522 และ 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับร้อยละ 20 สรุปแล้วประมาณร้อยละ 20 ของเงินทุนทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม่วัเนียร์ได้มาจากหนี้สินระยะยาว

บริษัทที่มีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก แสดงว่าเจ้าหนี้ระยะยาวได้เข้ามาร่วมลงทุนในบริษัทมากกว่าผู้ถือหุ้นมากโดยไม่มีสิทธิในการควบคุมกิจการ จึงอยู่ในฐานะที่เสี่ยงมากกว่าผู้ถือหุ้น แต่ก็มีสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ของบริษัทก่อนผู้ถือหุ้น ส่วนบริษัทซึ่งมีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนทั้งหมดต่ำกว่าอุตสาหกรรมมากนัก ก็เนื่องจากบริษัทเพิ่งเริ่มก่อตั้งกิจการ มีเงินทุนที่ได้จากการเรียกชำระค่าหุ้นในอัตราสูง จึงยังไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาลงทุน

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (รูปที่ 2.5) แสดงค่าสูงสุด 9.91 เท่าในปี 2519 และค่าต่ำสุด-8.23 เท่าในปี 2523 ส่วนอัตราตัวเฉลี่ยของอุตสาหกรรมคือ 1.51 เท่าในปี 2519 และเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็น 3.14 เท่าในปี 2520 จากนั้นจึงลดลงตามลำดับเหลือ 1.68 เท่าในปี 2521 1.06 เท่าในปี 2522 และ 0.52 เท่าในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับ 1.31 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากกำไรสุทธิจากการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม่วัเนียร์ลดลงโดยตลอดนับตั้งแต่ปี 2521 ถึงปี 2523 ขณะที่ดอกเบี้ยจ่ายมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากมีการกู้ยืมทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพิ่มขึ้น

บริษัทที่มีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก เป็นเพราะบริษัทลงทุนโดยใช้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ มีหนี้สินอยู่เพียงรายการเดียวคือ

เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร ซึ่งเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 13 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
คอกเบี้ยที่ต้องจ่ายจึงต่ำ

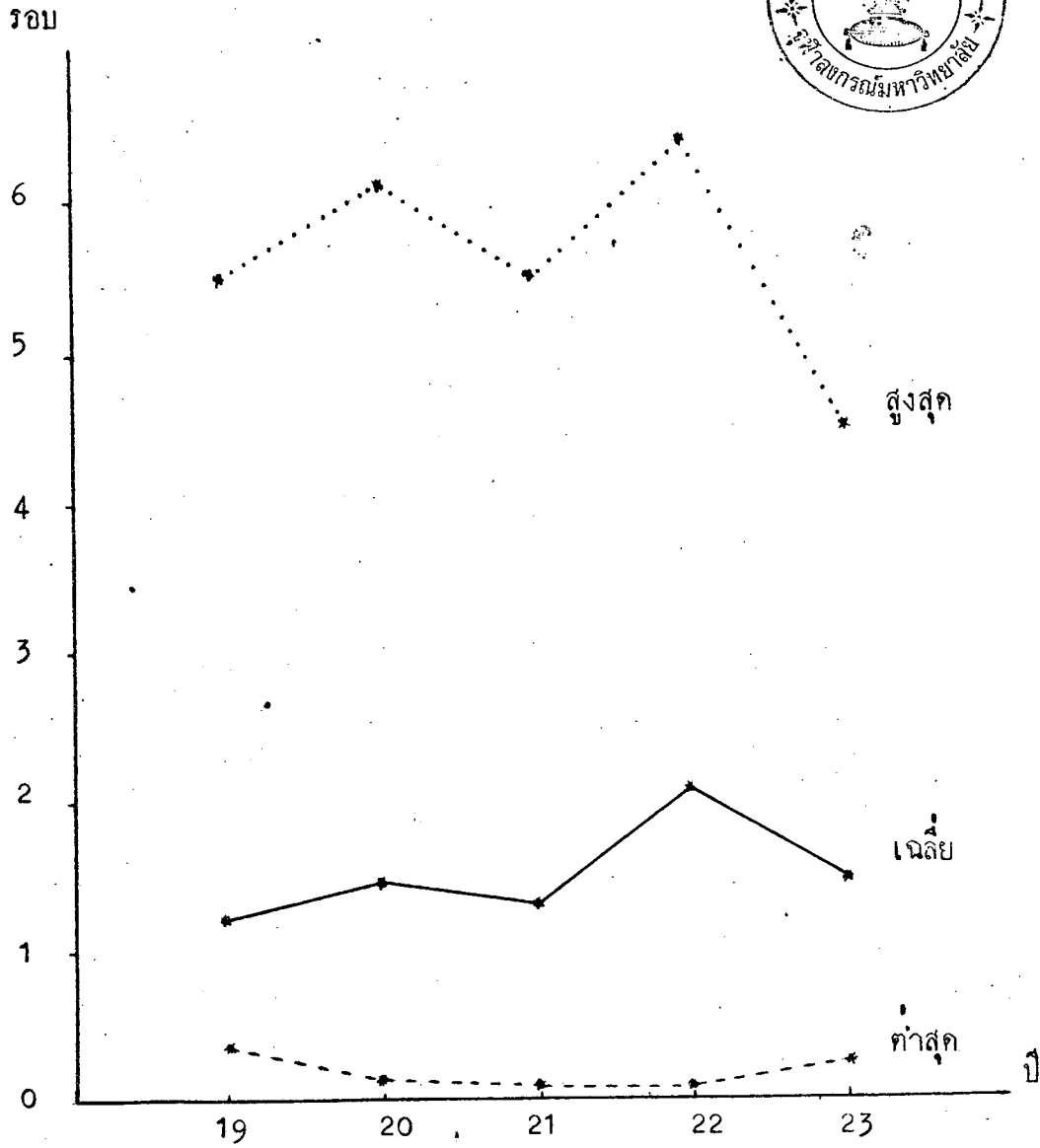
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำ (รูปที่ 2.6) แสดงค่า
สูงสุด 1.95 เท่าในปี 2520 และค่าต่ำสุด -1.36 เท่าในปี 2523 ส่วนอัตราก้าวเฉลี่ย
ของอุตสาหกรรมอยู่ในช่วง $0.83-1.54$ เท่า กล่าวคือ ไค 1.14 เท่าในปี 2519
และเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็น 1.54 เท่าในปี 2520 จากนั้นจึงลดลงตามลำดับเหลือ 1.18 เท่า
ในปี 2521 1.02 เท่าในปี 2522 และ 0.83 เท่าในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วงอยู่
ในระดั้ม 1.07 เท่า แสดงว่าตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มี
ความสามารถในการจ่ายคอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำสูงสุดในปี 2520 ทั้งนี้เพราะใน
ปีนี้รายได้จากการขายไม้วีเนียร์อยู่ในระดับที่สูงมาก เนื่องจากตลาดมีความต้องการไม้วี
เนียร์สูง ขณะที่บริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์น้อยราย กำไรเบื้องต้นและกำไรสุทธิจากการ
ดำเนินงานสูงถึงร้อยละ 36 และ 19 ของคาขาย หลังจากนั้นจึงเริ่มลดลงตามลำดับ
จนถึงปี 2523 อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ไม่สามารถชำระคอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำได้
ครบถ้วนทั้งจำนวน

บริษัทที่มีความสามารถในการจ่ายค่าใช้จ่ายประจำได้สูงกว่าอุตสาหกรรมมาก
ในปี 2520 เป็นเพราะบริษัทมีกำไรเบื้องต้นถึงร้อยละ 48 ของคาขายไม้วีเนียร์ ขณะที่
มีค่าใช้จ่ายประจำเป็นร้อยละ 25 ของคาขาย หลังจากหักค่าใช้จ่ายประจำแล้ว ยังเหลือ
กำไรสุทธิอีกร้อยละ 23 ของคาขาย เนื่องจากยอดขายไม้วีเนียร์ของบริษัทในปีนั้นสูงมาก
ทำให้บริษัทสามารถใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ความสามารถในการทา
กำไรของบริษัทจึงอยู่ในระดับสูง ส่วนบริษัทซึ่งไม่สามารถจ่ายคอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายประจำ
ในปี 2523 ได้ เนื่องจากบริษัทขาดทุนเบื้องต้นจากการขายไม้วีเนียร์ถึงร้อยละ 47

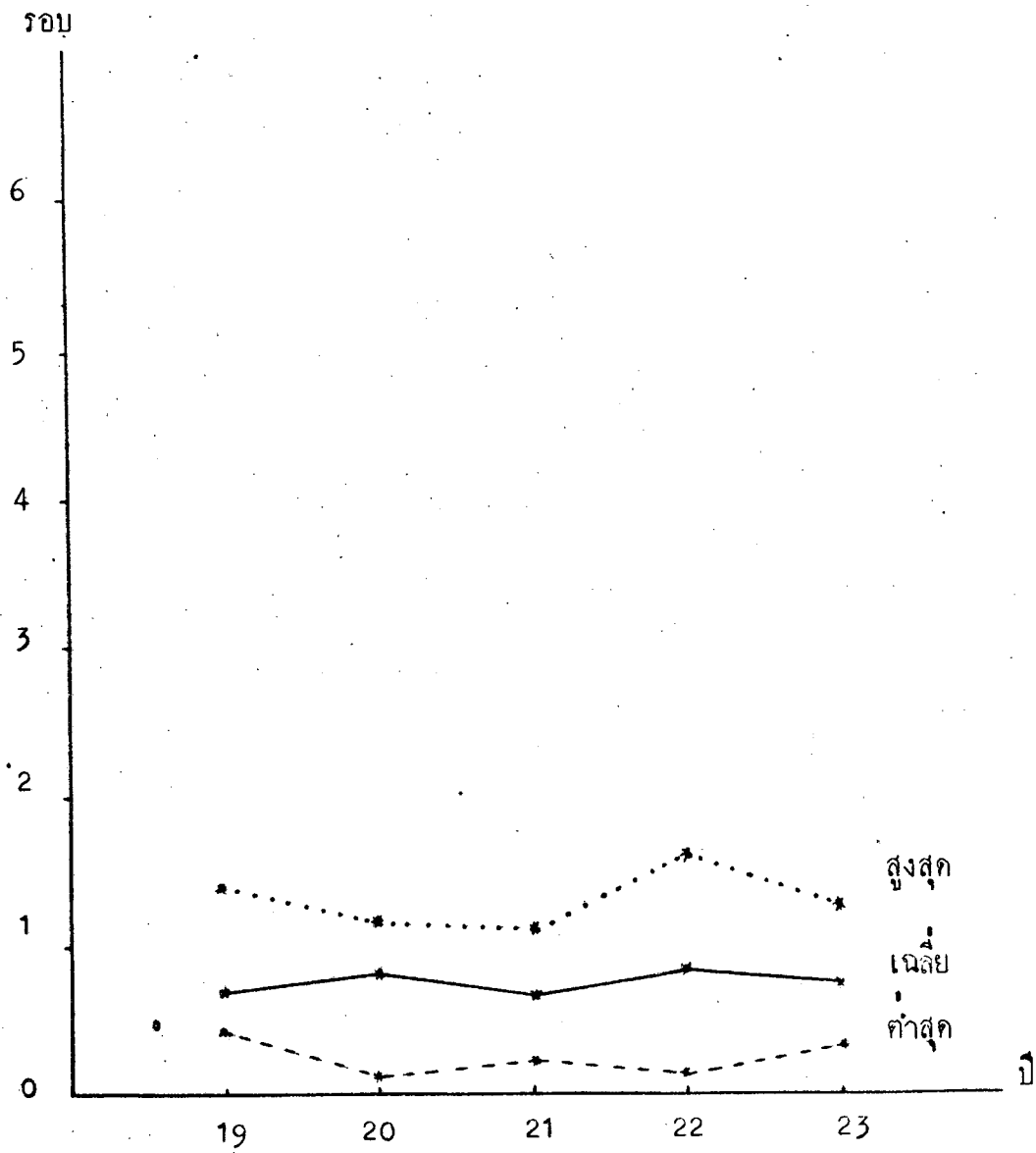
ขณะที่ยังต้องจ่ายค่าใช้จ่ายประจำอีกร้อยละ 35 ของค่าขาย ทั้งนี้เพราะบริษัทของการ
 เลิกกิจการในปี จึงเร่งระบายไม้เนื้อที่ที่เหลือเป็นสินค้าคงคลังออกสู่ตลาดในราคาต่ำ
 โดยขายเป็นเงินสด เพื่อจะได้นำมาชำระคืนเจ้าหนี้ทั้งหมดซึ่งมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 37
 ของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

เมื่อวิเคราะห์อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่าย
 ประจำร่วมกับอัตราส่วนที่แสดงสภาพเสี่ยงอื่น ๆ แล้ว อาจสรุปได้ว่า ผู้ถือหุ้นเริ่มเสี่ยง
 ต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้เนื้อที่มากขึ้น เพราะนอกจากจะเสียโอกาสที่จะนำเงิน
 ไปลงทุนในอุตสาหกรรมอื่นที่ใหม่ล้นตลาดสูงกว่าตั้งแต่ปี 2521 แล้ว ในปี 2523 ยัง
 ต้องรับผลขาดทุนสุทธิอีกร้อยละ 5 ของค่าขาย ดังนั้นนอกจากผู้ถือหุ้นจะไม่ได้รับเงินปันผล
 แล้ว มูลค่าหุ้นสามัญก็อาจลดลงด้วย สำหรับเจ้าหนี้ก็อยู่ในฐานะที่เสี่ยงต่อการได้รับชำระ
 หนี้คืนทั้งเงินและดอกเบี้ยตามจำนวนและภายในกำหนดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ
 อุตสาหกรรมไม้เนื้อที่ใช้เงินทุนจากเจ้าหนี้มากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น การลงทุนหรือการ
 ใ้ทุนยืมแก่อุตสาหกรรมไม้เนื้อที่จึงมีแนวโน้มสภาพเสี่ยงสูงขึ้น

3. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการดำเนินงาน

รูปที่ 3.1 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ

รูปที่ 3.2 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด

แนวโน้มความสัมพันธ์ภาพในการดำเนินงาน

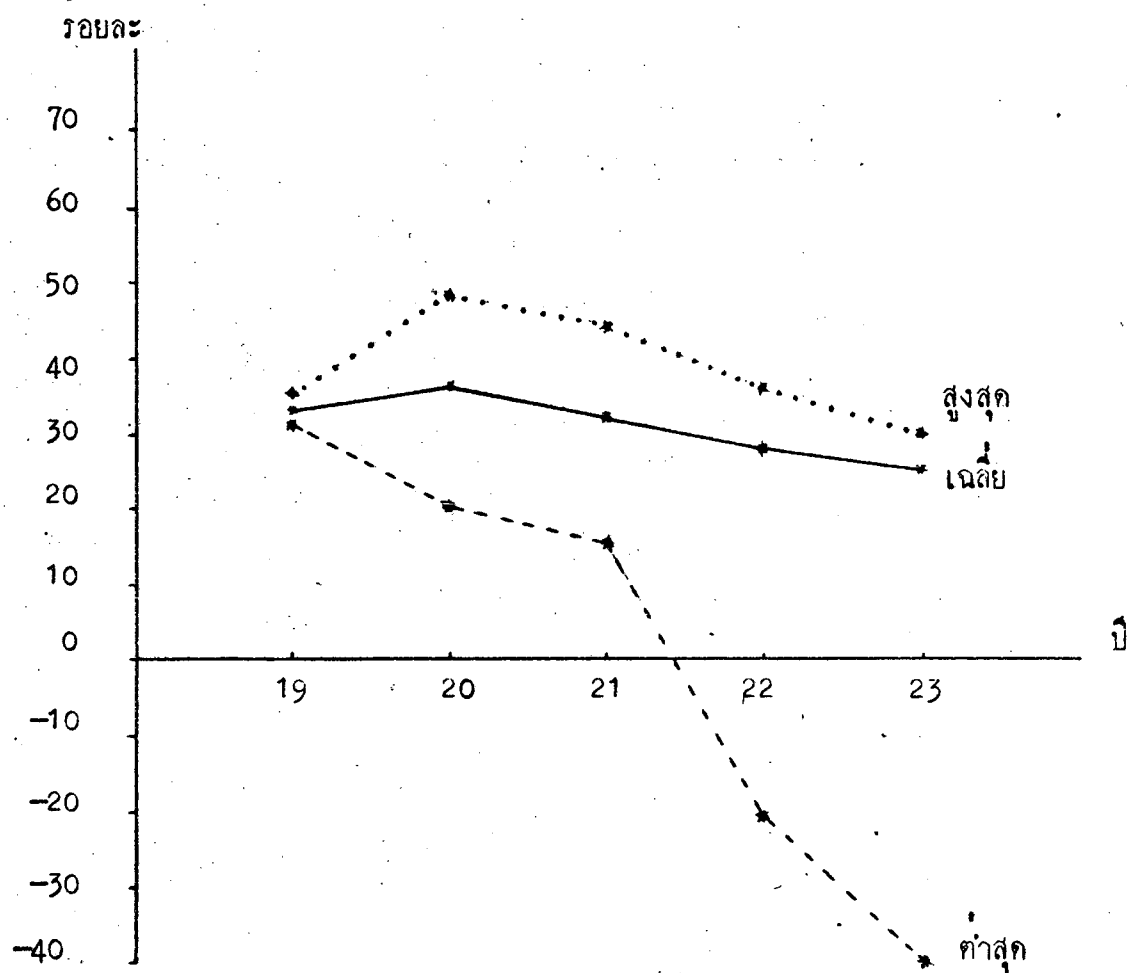
อัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำ (รูปที่ 3.1) แสดงค่าสูงสุด 6.75 รอบในปี 2522 และค่าต่ำสุด 0.02 รอบในปี 2520 ส่วนค่าถัวเฉลี่ยของอุตสาหกรรม จะอยู่ในช่วง 1.38-2.02 รอบ คือได้ 1.38 รอบในปี 2519 เพิ่มขึ้นเป็น 1.87 รอบ ในปี 2520 ลดลงเหลือ 1.57 รอบในปี 2521 แล้วจึงเพิ่มขึ้นเป็น 2.02 รอบในปี 2522 และลดลงอีกเหลือเพียง 1.45 รอบในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ใน ระดับ 1.68 รอบ

ส่วนอัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมด (รูปที่ 3.2) แสดงค่าสูงสุด 1.28 รอบในปี 2522 และค่าต่ำสุด 0.01 รอบในปี 2520 สำหรับค่าถัวเฉลี่ยของอุตสาหกรรม อยู่ในช่วง 0.62-0.78 รอบ คือได้ 0.68 รอบในปี 2519 และเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็น 0.78 รอบในปี 2520 ลดลงเหลือ 0.66 รอบในปี 2521 แล้วเพิ่มขึ้นเป็น 0.67 รอบในปี 2522 พอถึงปี 2523 ลดลงอีกเหลือเพียง 0.62 รอบ โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ใน ระดับ 0.67 รอบ

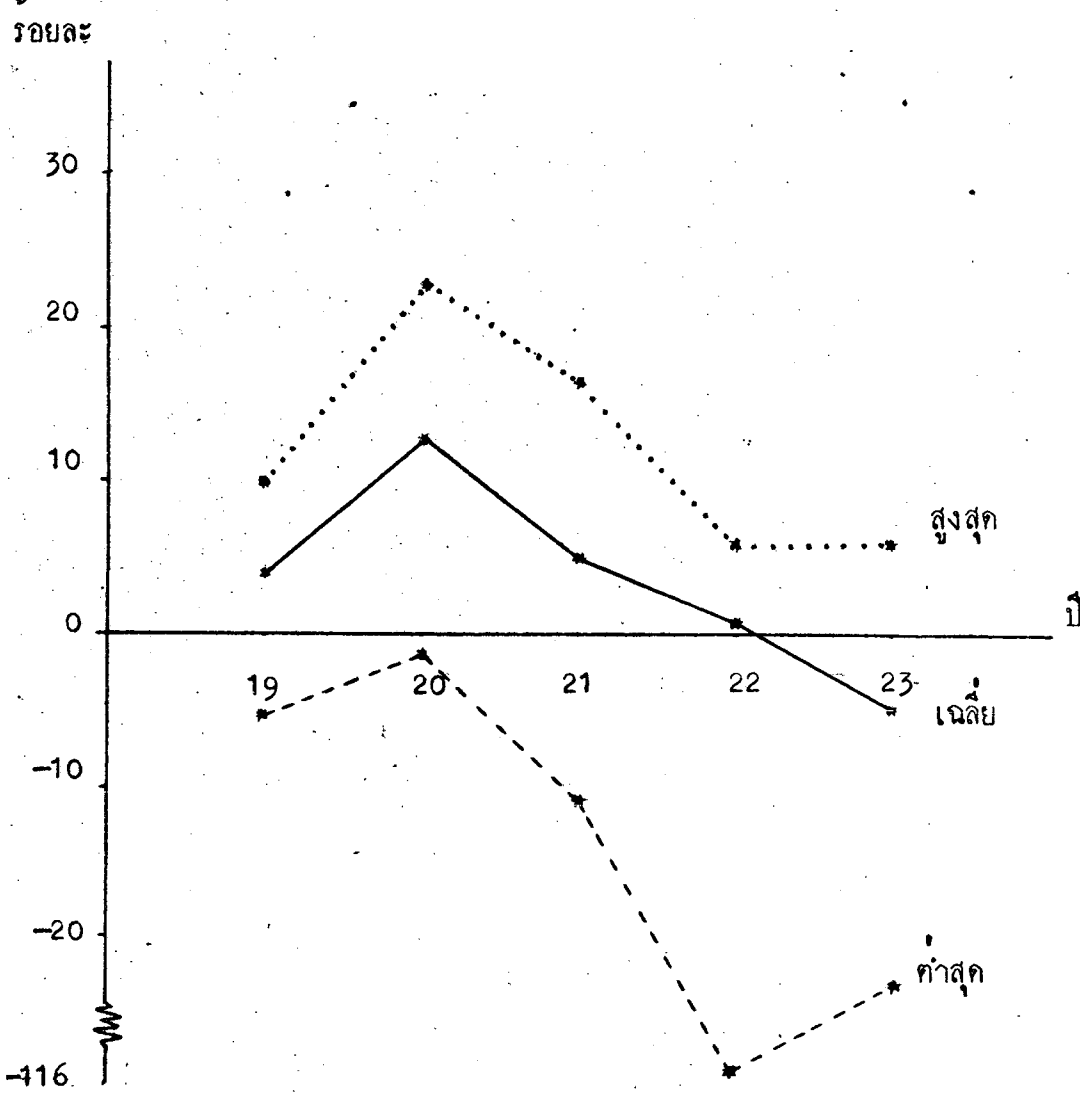
มีข้อที่พึงสังเกตคือ บริษัทที่ไม่สามารถขายไม้เนื้อไม้ได้มาก ทำให้ไม้เนื้อไม้ เหลือเป็นสินค้าคงคลังในอัตราราคาสูง เป็นผลให้ของลคปรวิมาตการผลิตลง อัตรากำไรหมุนเวียน ของสินทรัพย์ประจำและอัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดจะอยู่ในระดับต่ำ เพราะ มิได้มีการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ เช่น เครื่องจักรอุปกรณ์อย่างเต็มประสิทธิภาพ ต้นทุนคงที่ ของไม้เนื้อไม้ที่ผลิตได้จึงสูงมากกว่าปกติ ตรงข้ามกับบริษัทที่มียอดขายไม้เนื้อไม้สูง หรือ มีการลงทุนในสินทรัพย์ค่า จะมีอัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์อยู่ในระดับสูง เพราะได้ ใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ต้นทุนคงที่ในการผลิตไม้เนื้อไม้จึงลดลง ทำให้ สามารถทั้งราคาขายไม้เนื้อไม้ในระดับที่สามารถแข่งขันกับผูผลิตอื่น ๆ ได้โดยมีกำไร

จากค่าเฉลี่ยอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ประจำและอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังไม่ได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าจากการใช้สินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดในการดำเนินงานเพื่อหารายได้ เนื่องจากมีการลงทุนในสินทรัพย์มากเกินไป จึงก่อให้เกิดการสูญเสียหรือเปลืองเปล่าในการใช้สินทรัพย์ ถ้าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังไม่สามารถเพิ่มยอดขายให้สูงขึ้นได้ หรือมีการลงทุนในสินทรัพย์ประจำและสินทรัพย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นอีก แนวโน้มด้านสมรรถภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ จะลดลง

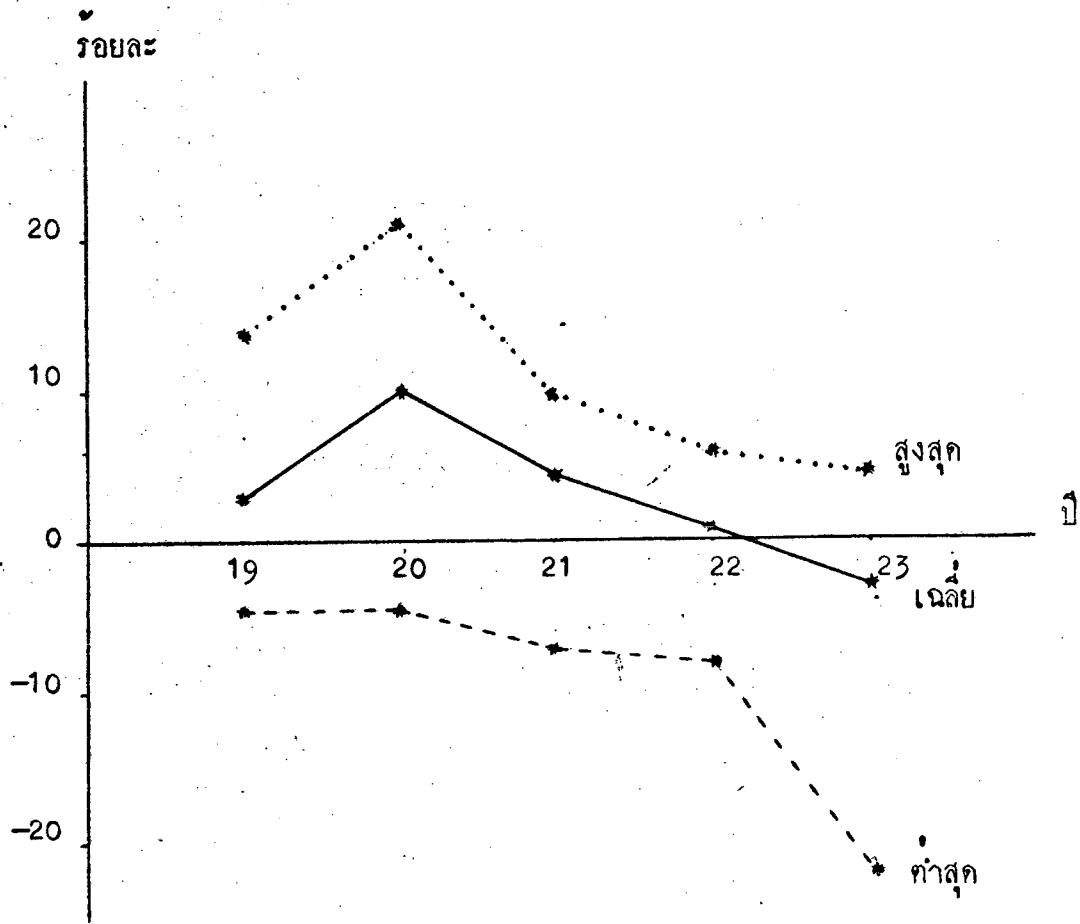
4. อัตราส่วนแสดงสมรรถภาพในการหากำไร

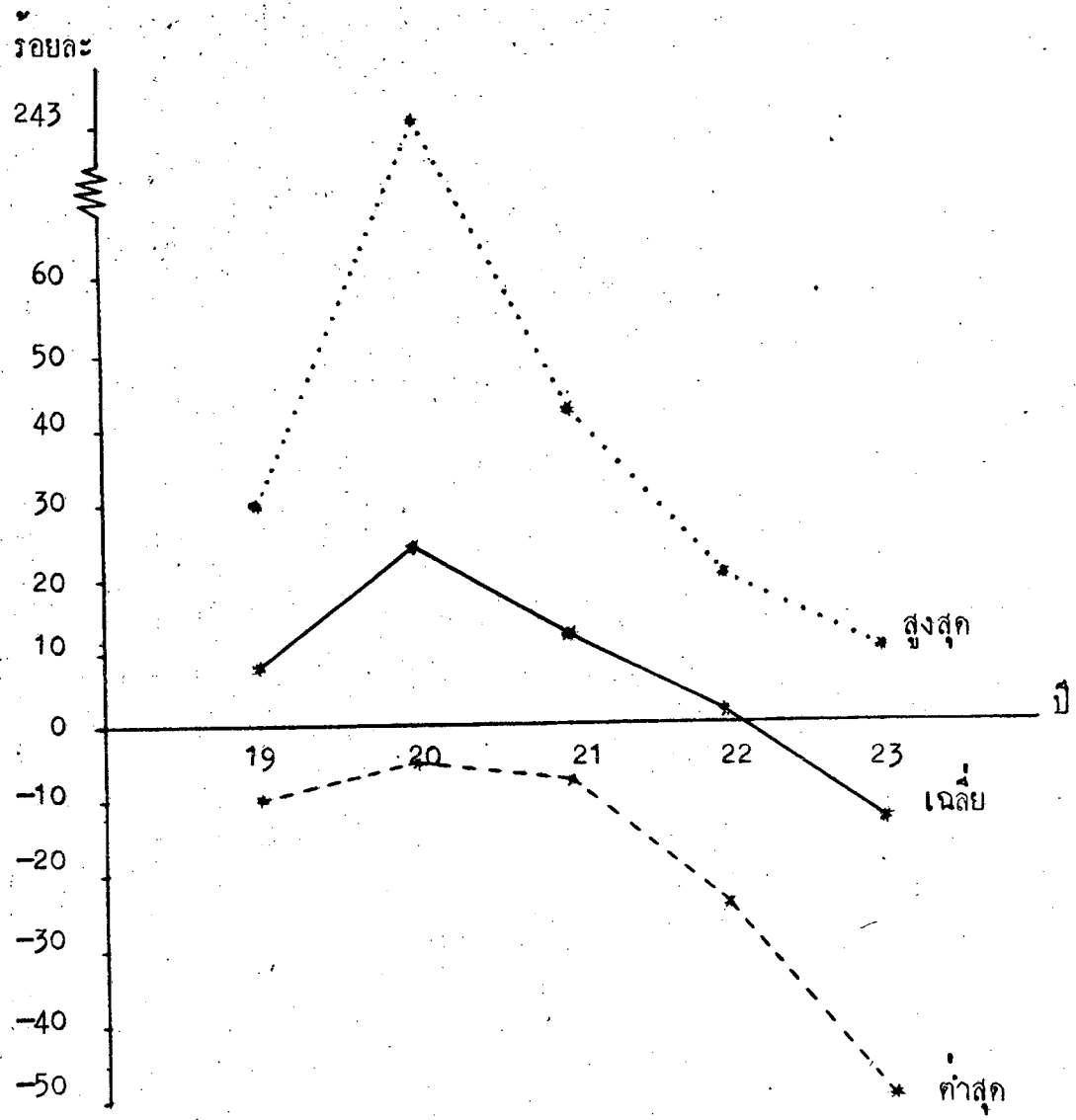
รูปที่ 4.1 อัตราส่วนกำไรเบื้องต้นต่อค่าขาย

รูปที่ 4.2 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อค่าขาย

รูปที่ 4.3 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

รูปที่ 4.4 อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น

แนวโน้มนโยบายในการหากำไร

อัตรากำไรเบื้องต้นต่อค่าขาย (รูปที่ 4.1) แสดงว่าสูงสุดร้อยละ 48 ในปี 2520 และต่ำสุดขาดทุนร้อยละ 47 ในปี 2523 ส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอยู่ในช่วงร้อยละ 25-36 คือไคร้อยละ 33 ในปี 2519 เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นร้อยละ 36 ในปี 2520 จากนั้นจึงลดลงตามลำดับเหลือร้อยละ 32 ในปี 2521 ร้อยละ 28 ในปี 2522 และร้อยละ 25 ในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับร้อยละ 29

บริษัทที่มีอัตรากำไรเบื้องต้นต่อค่าขายสูงกว่าอุตสาหกรรมมาก เป็นเพราะบริษัทมีสินค้าคงคลังซึ่งเตรียมผลิตไว้ในปีก่อน ๆ เป็นจำนวนมาก พอถึงปี 2520 ซึ่งตลาดการค้าไมวีเนียร์แจมโบ ผู้ซื้อในต่างประเทศหันมานิยมไมวีเนียร์สักและอุตสาหกรรมก่อสร้างที่อยู่อาศัยในประเทศขยายตัว บริษัทจึงได้รับคำสั่งซื้อมาก ทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันบริษัทก็สามารถลดต้นทุนการผลิตและการลงทุนในสินค้าคงคลังลงได้เพราะเตรียมผลิตไว้ก่อนแล้ว จึงเป็นผลให้กำไรเบื้องต้นของบริษัทเพิ่มขึ้นสูงกว่าบริษัทอื่น ๆ มาก ส่วนบริษัทที่ขาดทุนเบื้องต้นจากการขายไมวีเนียร์ถึงร้อยละ 47 ในปี 2523 นั้น เนื่องจากบริษัทเริ่มลงทุนก่อตั้งกิจการในปี 2519 และเปิดประกอบการค้าในปี 2521 ซึ่งเป็นปีที่ตลาดการค้าไมวีเนียร์เริ่มซบเซาลงโดยลำดับ รายได้จากการขายไมวีเนียร์ของบริษัทจึงไม่คุ้มกับการลงทุน จนถึงปี 2523 บริษัทไม่อาจรับผลขาดทุนต่อไปได้และตลาดการค้าไมวีเนียร์ก็ยังไม่รู้ทางที่จะแจมโบขึ้น บริษัทจึงเลิกกิจการในปีนี้โดยขายไมวีเนียร์ที่มีอยู่ไม่ในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต จึงเกิดผลขาดทุนเบื้องต้นจำนวนมากสำหรับบริษัทอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมไมวีเนียร์แล้วมีอัตรากำไรเบื้องต้นต่อค่าขายใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม

ช่วง 5 ปีอยู่ในระดับร้อยละ 1.2 จากตัวเลขที่ไคแสดงว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมด ทั้งนี้ภัยสาเหตุนำกำไรสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ลดลงทั้งในปี 2521 เป็นต้นมา และอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดสูงเกินไป

อัตราส่วนสุดท้ายของการวิเคราะห์แนวโน้มความสัมพันธ์ในการหากำไรคืออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (รูปที่ 4.4) เป็นอัตราส่วนที่เปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับส่วนของผู้ถือหุ้นอันประกอบด้วย ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วรวมกับเงินสำรองและกำไรสะสมต่าง ๆ แสดงค่าสูงสุดถึงร้อยละ 243 ในปี 2520 และค่าต่ำสุดขาดทุนร้อยละ 53 ในปี 2523 ส่วนค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนร้อยละ 8 ในปี 2519 แล้วเพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นร้อยละ 24 ในปี 2520 จากนั้นจึงลดลงตามลำดับเหลือร้อยละ 7 ในปี 2521 ร้อยละ 1 ในปี 2522 และขาดทุนร้อยละ 8 ในปี 2523 โดยมีค่าเฉลี่ยช่วง 5 ปีอยู่ในระดับร้อยละ 2.7

บริษัทที่ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนสูงกว่าอุตสาหกรรมมากนั้น เนื่องจากบริษัทมียอดขายขาดทุนสะสมมาเป็นจำนวนที่สูงมาก ทำให้ของนำเงินทุนที่ไคจากการเรียกชำระค่าหุ้นไปชดเชย ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจึงลดลงมาก เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิจำนวนมากที่บริษัทได้รับในปี 2520 จึงเป็นผลให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงมาก แต่ผู้ถือหุ้นของบริษัทกลับต้องขาดทุนจากการลงทุนสูงสุดในปี 2523 เพราะในปีนั้นบริษัทขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์จำนวนมาก เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเงินลงทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นจำนวนน้อยซึ่งเหลือจากการชดเชยยอดขายขาดทุนสะสมแล้ว ผู้ถือหุ้นจึงต้องรับผลขาดทุนในอัตราสูง

สรุปผลการวิเคราะห์แนวโน้มทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ปรากฏว่า ในช่วง 2 ปีแรกที่วิเคราะห์คือ ปี พ.ศ. 2519 และ 2520 ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เป็นที่น่าพอใจ ผลกระทบจากการลงทุนและความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง ทั้งในปี พ.ศ. 2521 เป็นต้นมา สมรรถภาพในการหาค่าไร้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เริ่มลดลง จนต้องขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2523 เป็นผลให้เกิดปัญหาทางการเงินในค่านอื่นตามมาซึ่งได้แก่ สภาพคล่องและสมรรถภาพในการดำเนินงานลดลง ขณะที่สภาพเสี่ยงสูงขึ้น แนวโน้มทางการเงินของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในอนาคตจึงขึ้นอยู่กับภาวะตลาดการค้าไม้วีเนียร์ และความสามารถของผู้บริหารในการลดต้นทุนการผลิตไม้วีเนียร์ และหาช่องทางขยายตลาดการค้าไม้วีเนียร์สักเพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน (Sources and Uses of Funds Analysis)

การวิเคราะห์แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน เป็นการวิเคราะห์ถึงการเคลื่อนไหวของเงินทุนทั้งที่เป็นเงินสดและไม่ใช้เงินสด โดยนำงบดุลและงบกำไรขาดทุนของสองงวดมาเปรียบเทียบกัน เพื่อยกออกเปลี่ยนแปลงของแต่ละรายการ เนื่องจากผลขาดทุนและรายการทางค่านสินทรัพย์ของงบดุลแสดงถึงการใช้จ่ายเงินทุน ส่วนผลกำไรและรายการทางค่านหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นแสดงถึงแหล่งที่มาของเงินทุน

การวิเคราะห์แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนจะช่วยให้ฝ่ายบริหารทราบว่าควรใช้เงินทุนอย่างไรจึงจะดี หรือควรหาเงินทุนจากแหล่งใดจึงจะเหมาะสม และชี้ให้เห็นว่านโยบายการบริหารเงินทุนที่ใช้อยู่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินงานของธุรกิจมากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นยังช่วยในการวางแผนกำหนดระยะเวลาการใช้จ่ายเงินในระยะยาวและการขยายกิจการในอนาคตอีกด้วย

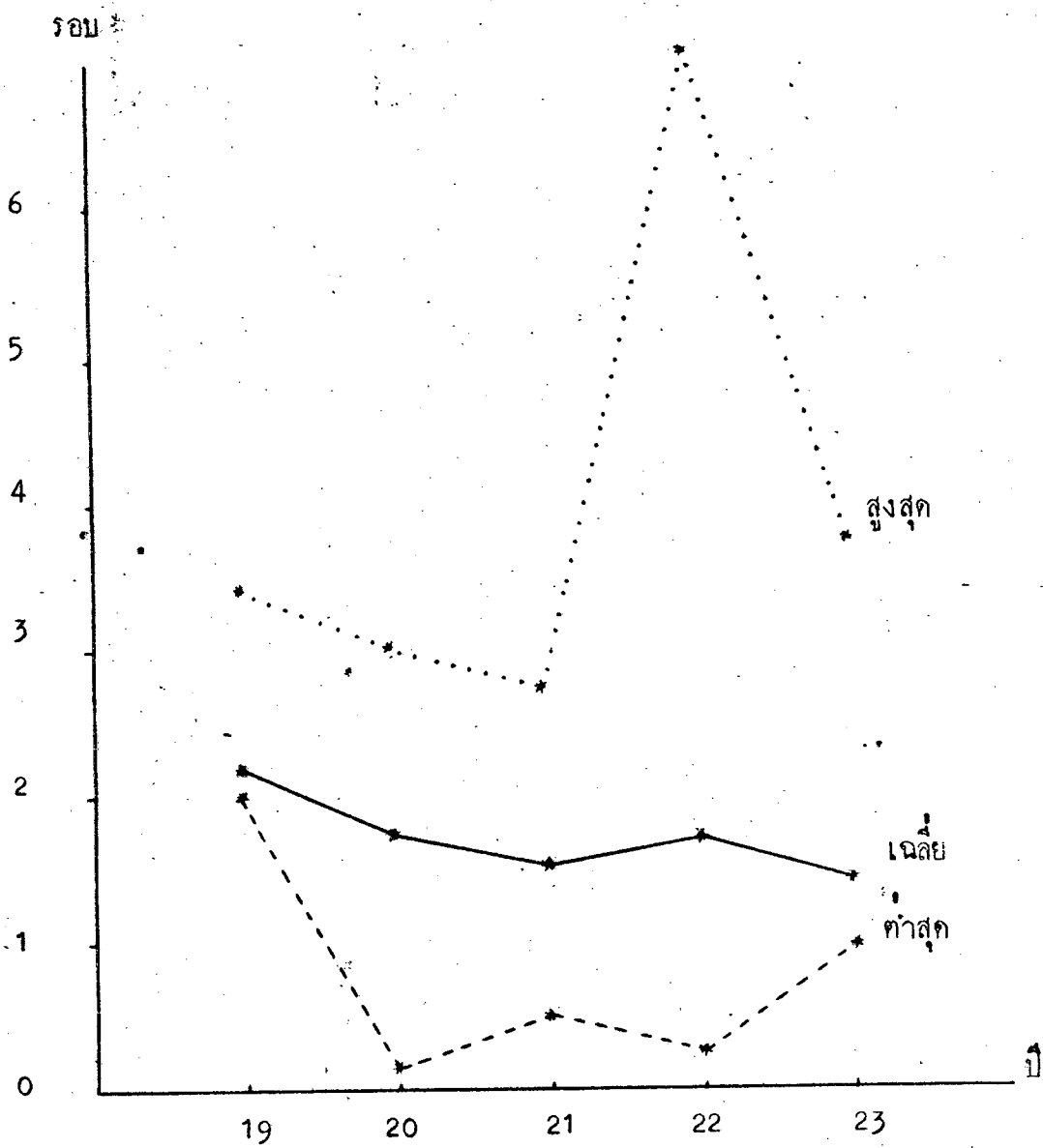
การวิเคราะห์แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วิเนียร์ จะทำการวิเคราะห์จากงบการเงินรวมของอุตสาหกรรม โดยเปรียบเทียบกันระหว่างปี พ.ศ. 2519-2520, 2520-2521, 2521-2522 และ 2522-2523 โดยใช้หลักเกณฑ์ การพิจารณารายการที่จะจัดเป็นที่มาของเงินทุน (Sources of funds) และการใช้ไปของเงินทุน (Uses of funds) ดังนี้

ที่มาของเงินทุน

1. ทุนซึ่งได้จากการดำเนินงาน:
 - กำไรสุทธิ
 - ค่าเสื่อมราคา
 - ค่าใช้จ่ายหักจำหน่ายอื่น ๆ
2. การลดลงของสินทรัพย์ทุกชนิด
3. การเพิ่มขึ้นของหนี้สินทุกชนิด
4. การเพิ่มขึ้นของส่วนของผู้ถือหุ้น

การใช้ไปของเงินทุน

1. ทุนซึ่งใช้ไปในการดำเนินงาน
 - ขาดทุนสุทธิ
2. การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ทุกชนิด
3. การลดลงของหนี้สินทุกชนิด
4. การลดลงของส่วนของผู้ถือหุ้น
5. การจ่ายเงินปันผล

รูปที่ 1.4 อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

งบการเงินเปรียบเทียบแสดงการเพิ่มขึ้น (ลดลง) ระหว่างปี พ.ศ. 2519-2523

	บาท (หน่วย : 1,000 บาท)			
	2519-2520	2520-2521	2521-2522	2522-2523
<u>งบดุล</u>				
<u>สินทรัพย์</u>				
<u>สินทรัพย์หมุนเวียน</u>				
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	1,024	(795)	(2,118)	(64)
เงินมัดจำ	1,733	516	1,282	663
พันธบัตรรัฐบาล	24	66	-	-
เงินให้กู้ยืมระยะสั้น	(6,127)	(5,000)	-	11,500
ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ	2,909	830	93	15,662
หัก สำรองหนี้สูญ	(781)	-	-	-
ตัวส่วนลดขยายให้ธนาคาร	9,390	-	-	-
สินค้าคงคลัง	92,197	557	34,595	22,477
วัสดุคงเหลือ	(50)	183	183	479
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	(5,143)	2,070	1,672	(2,308)
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	(1,851)	(182)	1,958	603
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	93,325	(1,752)	37,665	49,039
<u>เงินลงทุน</u>				
เงินให้กู้ยืมแก่บริษัทในเครือ	-	5,431	14,206	(19,637)
เงินลงทุนในบริษัทอื่น	-	-	-	1,027
รวมเงินลงทุน	-	5,431	114,206	(18,610)
<u>สินทรัพย์ประจำ</u>				
ที่ดินและค่าปรับปรุงที่ดิน	1,538	(1,506)	11,908	765
อาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้าง	7,108	๘,064	18,353	4,266

	บาท (หน่วย : 1,000 บาท)			
	2519-2520	2520-2521	2521-2522	2522-2523
เครื่องจักรและอุปกรณ์	4,435	6,141	40,682	9,209
เครื่องใช้ในโรงงาน	242	397	285	213
เครื่องใช้สำนักงาน	598	108	810	(56)
เครื่องตกแต่งและติดกั๊ง	23	118	651	192
ยานพาหนะ	2,428	1,191	3,360	(1,040)
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	(4,278)	(4,528)	(6,163)	(8,084)
รวมสินทรัพย์ประจำ	12,094	3,985	69,886	5,465
<u>สินทรัพย์ ไม่มีตัวตน</u>				
ค่าใช้จ่ายในการก่อตั้งกิจการ	1,226	(287)	54	(1,887)
สิทธิในการเช่า	-	20	697	(31)
สิทธิบัตร	(21)	(21)	(21)	-
ค่านิยม	(240)	(240)	(240)	(240)
รวมสินทรัพย์ ไม่มีตัวตน	965	(528)	490	(2,158)
<u>สินทรัพย์อื่น</u>				
เงินกู้ยืมแก่กรมการและลูกจ้าง	(6,681)	1,023	2,954	2,157
รวมสินทรัพย์อื่น	(6,681)	1,023	2,954	2,157
รวมสินทรัพย์ทั้งหมด	99,703	8,159	125,201	35,893
<u>หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น</u>				
<u>หนี้สินหมุนเวียน</u>				
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ธนาคาร	27,015	(538)	17,731	(1,217)
เงินมัดจำรับจากลูกค้า	(120)	(4)	120	(266)
เงินยืมทรงรองจ่าย	-	2	1,050	(745)
เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่าย	(4,721)	(16,819)	24,450	15,764
เงินกู้ยืมระยะสั้น	18,947	3,651	2,655	(470)
ส่วนของหนี้สินระยะยาวถึงกำหนดใน 1 ปี	-	3,759	2,692	465

	บาท (หน่วย : 1,000 บาท)			
	2519-2520	2520-2521	2521-2522	2522-2523
ค่าใช้จ่ายคงจ่าย	1,930	(487)	2,470	859
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	(775)	(4,111)	3,068	(707)
รวมหนี้สินหมุนเวียน	42,276	(14,544)	54,236	13,683
<u>หนี้สินระยะยาว</u>				
ตั๋วสัญญาใช้เงิน	-	9,548	1,004	(1,285)
เงินกู้ระยะยาว	(3,389)	(6,101)	22,742	21,767
เจ้าหนี้อื่น	-	138	782	-
รวมหนี้สินระยะยาว	(3,389)	3,585	24,528	20,482
<u>หนี้สินอื่น</u>				
เงินกองทุนสะสมพนักงาน	232	274	418	272
รวมหนี้สินทั้งหมด	39,119	(10,685)	79,182	34,437
<u>ส่วนของมู้ถือทุน</u>				
ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว				
ทุนสามัญ	14,000	3,750	44,900	22,500
กำไร (ขาดทุน) สะสม	46,584	15,094	1,119	(21,044)
รวมส่วนของมู้ถือทุน	60,584	18,844	46,019	1,456
รวมหนี้สินและส่วนของมู้ถือทุน	99,703	8,159	125,201	35,893
<u>งบกำไรขาดทุน</u>				
<u>รายได้</u>				
รายได้จากการขาย	112,083	(52,679)	80,605	(8,297)
รายได้อื่น	1,568	476	9,037	4,129
รวมรายได้	113,651	(52,203)	89,642	(4,168)

	บาท (หน่วย : 1,000 บาท)			
	2519-2520	2520-2521	2521-2522	2522-2523
<u>ค่าใช้จ่าย</u>				
<u>ทุนชาย</u>				
<u>วัตถุดิบ</u>	64,073	(25,972)	71,411	40,270
<u>ค่าแรงทางตรง</u>	4,534	1,389	4,323	6,118
<u>ค่าใช้จ่ายโรงงาน</u>	5,298	9,598	10,981	17,663
<u>รวมต้นทุนการผลิต</u>	73,905	(14,985)	86,715	64,051
<u>บวก</u> <u>สินค้าคงเหลือต้นปี</u>	9,412	24,722	23,090	26,724
<u>หัก</u> <u>สินค้าคงเหลือปลายปี</u>	(25,338)	(23,090)	(30,073)	(17,505)
<u>รวมทุนชาย</u>	63,381	(19,804)	81,317	9,436
<u>กำไรเบื้องต้น</u>	50,270	(32,399)	8,325	(13,604)
<u>ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหาร</u>	11,711	(1,414)	13,596	(2,856)
<u>ดอกเบี้ยจ่าย</u>	1,988	508	7,991	10,648
<u>รวมค่าใช้จ่าย</u>	13,699	(906)	21,587	7,792
<u>กำไร (ขาดทุน) สุทธิ</u>	36,571	(31,493)	(13,262)	(21,396)

อุตสาหกรรมไม้อ่อน

งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน ตั้งแต่ พ.ศ. 2520 - ปี พ.ศ. 2523

	จำนวนเงิน (หน่วย: 1,000 บาท)				ร้อยละ			
	2520	2521	2522	2523	2520	2521	2522	2523
ที่มาของเงินทุน								
จากการดำเนินงาน:								
กำไรสุทธิ	36,571	-	-	-	27.32	-	-	-
ค่าเสื่อมราคา	4,278	4,528	6,163	8,084	3.20	5.64	4.19	8.48
ค่าใช้จ่ายตัดจำหน่าย	261	548	261	2,158	0.19	0.68	0.18	2.26
รวม	41,110	5,076	6,424	10,242	30.71	6.32	4.37	10.74
จากการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียน								
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	-	795	2,118	64	-	0.99	1.44	0.07
เงินให้กู้ยืมระยะสั้น	6,127	5,000	-	-	4.58	6.23	-	-
ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ	781	-	-	-	0.58	-	-	-
วัสดุคงเหลือ	50	-	-	-	0.04	-	-	-
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	5,143	-	-	2,308	3.84	-	-	2.42
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	1,851	182	-	-	1.38	0.23	-	-

	จำนวนเงิน (หน่วย: 1,000 บาท)				ร้อยละ			
	2520	2521	2522	2523	2520	2521	2522	2523
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมธนาคาร	27,015	-	17,731	-	20.18	-	12.06	-
เงินมัดจำรับ	-	-	120	-	-	-	0.08	-
เงินยืมทรงรอจ่าย	-	2	1,050	-	-	-	0.71	-
เจ้าหนี้การค้าและตัวเงินจ่าย	-	-	24,450	15,764	-	-	16.63	16.54
เงินกู้ยืมระยะสั้น	18,947	3,651	2,655	-	14.15	4.55	1.81	-
ส่วนของหนี้สินระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระ	-	3,759	2,692	465	-	4.68	1.83	0.49
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	1,930	-	2,470	859	1.44	-	1.68	0.90
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	-	-	3,068	-	-	-	2.09	-
รวม	61,844	13,389	56,354	19,460	46.19	16.68	38.33	20.41
เงินในบัญชีเงินฝากในเครือลดลง	-	-	-	19,637	-	-	-	20.60
เงินในบัญชีเงินฝากกรรมการและลูกจ้างลดลง	6,681	-	-	-	5.00	-	-	-
สินทรัพย์ประจำลดลง	-	1,506	-	1,096	-	1.88	-	1.15
หนี้สินระยะยาวเพิ่มขึ้น	-	9,686	24,528	21,767	-	12.07	16.69	22.84
เงินกองทุนสะสมพนักงานเพิ่มขึ้น	232	274	418	272	0.17	0.34	0.28	0.29
ส่วนของผู้ออกหุ้นเพิ่มขึ้น	24,013	50,337	59,281	22,852	17.93	62.71	40.33	23.97
รวมทั้งหมด	133,880	80,268	147,005	95,326	100	100	100	100

	จำนวนเงิน (หน่วย:1,000 บาท)				ร้อยละ			
	2520	2521	2522	2523	2520	2521	2522	2523
ค่าใช้จ่ายของเงินทุน								
ในการดำเนินงาน:								
ขาดทุนสุทธิ	-	31,493	13,262	21,596	-	39.23	9.02	22.45
ในการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียน:								
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	1,024	-	-	-	0.76	-	-	-
เงินมีค้ำขาย	1,733	516	1,282	663	1.29	0.64	0.87	0.70
พันธบัตรรัฐบาล	24	66	-	-	0.02	0.08	-	-
เงินให้กู้ยืมระยะสั้น	-	-	-	11,500	-	-	-	12.06
ลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ	2,909	830	93	15,662	2.17	1.03	0.06	16.43
สินค้าคงคลัง	92,197	557	34,595	22,477	68.87	0.69	23.54	23.58
ตัวส่วนลดขายให้ธนาคาร	9,390	-	-	-	7.01	-	-	-
วัสดุคงเหลือ	-	183	183	479	-	0.23	0.12	0.50
ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า	-	2,070	1,672	-	-	2.58	1.14	-
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	-	-	1,958	630	-	-	1.33	0.66
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมธนาคาร	-	538	-	1,217	-	0.67	-	1.28
เงินมีค้ำรับ	120	4	-	266	0.09	0.02	-	0.28

	จำนวนเงิน (หน่วย: 1,000 บาท)				ร้อยละ			
	2520	2521	2522	2523	2520	2521	2522	2523
เงินยืมทรงของจ่าย	-	-	-	745	-	-	-	0.78
เจ้าหน้าที่การค้าและตัวเงินจ่าย	4,721	16,819	-	-	3.53	20.95	-	-
เงินกู้ยืมระยะสั้น	-	-	-	470	-	-	-	0.49
ค่าใช้จ่ายทางจ่าย	-	487	-	-	-	0.61	-	-
หนี้สินระยะสั้นอื่น	775	4,111	-	707	0.58	5.12	-	0.74
รวม	112,893	26,181	39,783	54,816	84.32	32.62	27.06	57.50
เงินลงทุนในแกมบริษัทในเครือเพิ่มขึ้น	-	-	-	1,027	-	-	-	1.08
เงินลงทุนในบริษัทอื่นเพิ่มขึ้น	-	5,431	14,206	-	-	6.77	9.67	-
เงินลงทุนในกรมการและลูกจ้างเพิ่มขึ้น	-	1,023	2,954	2,157	-	1.27	2.01	2.26
สินทรัพย์ประจำเพิ่มขึ้น	16,372	10,019	76,049	14,645	12.23	12.48	51.73	15.36
สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนเพิ่มขึ้น	1,226	20	751	-	0.92	0.03	0.51	-
หนี้สินระยะยาวลดลง	3,389	6,101	-	1,285	2.53	7.6	-	1.35
รวมทั้งหมด	133,880	80,268	147,005	95,326	100	100	100	100

ปี พ.ศ. 2520

เงินทุนระยะสั้นอยู่ในระดับสูง เพราะมีอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ได้รับกำไรสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์ถึงร้อยละ 27 เมื่อรวมกับค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายทำให้เงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการดำเนินงานเป็นร้อยละ 31 และยังมีเงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียนอีกร้อยละ 46 ทำให้มีเงินทุนระยะสั้นสูงถึงร้อยละ 77 ของเงินทุนที่ไ้มาทั้งหมด แต่มีอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ก็ต้องใช้จ่ายและลงทุนในระยะสั้นสูงเช่นเดียวกัน เพราะต้องนำไปชำระหนี้สินหมุนเวียนร้อยละ 4 และลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนร้อยละ 80 ซึ่งในจำนวนนี้ประกอบด้วยสินค้าคงคลังถึงร้อยละ 69 เงินทุนระยะสั้นที่มีอยู่จึงไม่เพียงพอ

เงินทุนระยะยาวที่ได้รับในปีนี้เป็นร้อยละ 23 ของเงินทุนที่ไ้มาทั้งหมด เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์บริษัทหนึ่งเพิ่มทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น และบางบริษัทกำไรสะสมเพิ่มขึ้น เนื่องจากกำไรสุทธิที่ได้รับในปีอยู่ในระดับสูง มีการนำเงินทุนระยะยาวไปลงทุนในสินทรัพย์ประจำและชำระหนี้สินระยะยาวร้อยละ 16 ที่เหลืออีกร้อยละ 7 จึงนำไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน

การบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนั้นว่าอยู่ในระดับที่น่าพอใจ เพราะระยะเวลาที่ไ้เงินทุนมาและระยะเวลาที่ไ้เงินทุนไปสอดคล้องกัน ถึงแม้ว่าจะมีการนำเงินทุนระยะยาวส่วนหนึ่งไปลงทุนในระยะสั้น แต่ก็เป็นจำนวนเพียงเล็กน้อยซึ่งเหลือจากการลงทุนในระยะยาวแล้วเท่านั้น

ปี พ.ศ. 2521

เงินทุนระยะสั้นลดลงมาก เพราะปีนี้เกิดผลขาดทุนสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์จำนวนมาก จึงเหลือเงินทุนที่ได้จากการดำเนินงานซึ่งเกิดจากค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายค้ำจำหน่ายเพียงร้อยละ 6 ส่วนอีกร้อยละ 17 ได้จากการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียนรวมเป็นร้อยละ 23 ของเงินทุนที่ได้มาทั้งหมด ขณะที่หนี้สินหมุนเวียนที่ต้องชำระร้อยละ 27 และยังคงลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนเพิ่มอีกร้อยละ 5

สำหรับเงินทุนระยะยาวในปีนี้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75 ของเงินทุนที่ได้มา เนื่องจากมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีก 3 บริษัท ทำให้เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นมาก มีการนำเงินทุนระยะยาวไปชำระหนี้สินหมุนเวียนและลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งนำไปชดเชยผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานซึ่งมีถึงร้อยละ 39 ของเงินทุนที่ใช้ไป ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 27 จึงนำไปลงทุนในสินทรัพย์ประจำและชั่วคราวหนี้สินระยะยาว

ประสิทธิภาพในการบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนี้จึงลดลง โดยที่สาเหตุสำคัญเกิดจากผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานจำนวนมากที่เกิดขึ้น

ปี พ.ศ. 2522

เงินทุนระยะสั้นเพิ่มขึ้น แต่เป็นการเพิ่มขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียนเป็นส่วนใหญ่ เพราะปีนี้อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังคงขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานอยู่ เงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการดำเนินงานในรูปของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายค้ำจำหน่ายเป็นร้อยละ 4 ขณะที่เงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียนเป็นร้อยละ 38 ของเงินทุนที่ได้มาทั้งหมด เนื่องจากปีนี้มีการชำระคืนเงินเบิกเกินบัญชีธนาคารและเจ้าหนี้

การคาไปมาก เพื่อลดภาระดอกเบี้ยจ่าย เพราะเกิดภาวะเงินคั่งตัวและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับสูง รวมเป็นเงินทุนระยะสั้นที่ได้มาทั้งหมดร้อยละ 42 เพียงพอที่จะนำไปชดเชยผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานร้อยละ 9 และนำไปลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนร้อยละ 27 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 6 จึงนำไปลงทุนในสินทรัพย์ประจำ

เงินทุนระยะยาวที่ไ้รับในปีนี้เป็นร้อยละ 58 ของเงินทุนที่ได้มาทั้งหมด เพราะปีนี้มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์รายใหญ่เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งบริษัท เงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้นจึงเพิ่มขึ้นมาก มีการนำเงินทุนระยะยาวไปลงทุนในบริษัทในเครือเพิ่มขึ้น แต่ส่วนใหญ่ นำไปลงทุนในสินทรัพย์ประจำ

การบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปีนี้อาจอยู่ในฐานะที่เสี่ยงได้ เพราะมีการนำเงินทุนระยะสั้นมาลงทุนในสินทรัพย์ประจำซึ่งเป็นการลงทุนระยะยาวกว่า จะได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาต้องใช้เวลาชาน ขณะที่ต้องชำระคืนหนี้สินหมุนเวียนในระยะสั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ยังคงขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงาน

ปี พ.ศ. 2523

• เงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ทั้ง ๆ ที่ยังคงขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงาน แต่การที่ปีนี้มีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการแล้วถึง 9 บริษัท ทำให้ค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายค้กจำหน่ายเพิ่มขึ้น เงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการดำเนินงานจึงเป็นร้อยละ 11 ขณะที่เงินทุนระยะสั้นที่ได้จากการเปลี่ยนแปลงของทุนหมุนเวียนเป็นร้อยละ 20 รวมเป็นเงินทุนระยะสั้นร้อยละ 31 ของเงินทุนที่ได้มาทั้งหมด ขณะที่ต้องชำระหนี้สินหมุนเวียนร้อยละ 4 และลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนร้อยละ 54 นอกจากนั้นผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานในปีน้ยังเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 22 อีกด้วย

มีเงินทุนระยะยาวมากกว่าเงินทุนระยะสั้นมาก เพราะมีการลดการลงทุนในบริษัทในเครือลงเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจซบเซา และมีการกู้ยืมระยะยาวเพิ่มขึ้น เงินทุนระยะยาวเป็นร้อยละ 69 ของเงินทุนที่ได้มาทั้งหมด นำไปใช้ชำระหนี้สินระยะยาวและลงทุนในสินทรัพย์ประจำเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 49 นำไปชดเชยผลขาดทุนสุทธิ และลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนในส่วนที่เงินทุนระยะสั้นไม่เพียงพอที่จะลงทุน

การบริหารเงินทุนของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปัจจุบันจึงยังไม่เหมาะสม เพราะมีการนำเงินทุนระยะยาวมาใช้จ่ายในการดำเนินงาน และใช้เป็นทุนหมุนเวียนระยะสั้น ทำให้ต้นทุนการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง เพราะการหาเงินทุนระยะยาวด้วยการกู้ยืมต้องเสียดอกเบี้ยเงินกู้ระยะยาวสูงกว่าดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้น เนื่องจากความเสี่ยงของการให้กู้ยืมสูงกว่า และการเพิ่มทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ก็มีผลให้อำนาจในการบริหารและควบคุมกิจการของผู้ถือหุ้นเดิมลดลง

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จะสามารถปรับปรุงการใช้เงินทุนให้สอดคล้องกับที่มาของเงินทุน เพื่อให้ตรงตามนโยบายการบริหารเงินทุนที่พึงควรใช้เงินทุนระยะสั้นลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนและชำระหนี้สินระยะสั้น และใช้เงินทุนระยะยาวลงทุนในสินทรัพย์ประจำและชำระหนี้สินระยะยาวได้ ก็คือเมื่อสามารถปรับปรุงสมรรถภาพในการดำเนินงานและสมรรถภาพในการหากำไรให้ดีขึ้น เพื่อให้เงินทุนที่ได้รับจากภายนอกคือ กำไรสุทธิจากการขายไม้วีเนียร์สูงพอที่จะนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนตามปกติได้ โดยไม่จำเป็นต้องนำเงินทุนระยะยาวมาใช้ และจะให้นำเงินทุนระยะยาวไปใช้ดำเนินการตามแผนการปรับปรุงหรือขยายขอบเขตการดำเนินงานในอนาคต